

การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับปล้น
ของนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรีศึกษา)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2563

Copyright by Mahidol University

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

สารนิพนธ์

เรื่อง

การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลัน
ของนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

.....
นายอนวัช พวงสมบัติ

ผู้วิจัย

.....
อาจารย์อำไพ นุรณประพฤษ,

ปร.ด. (ดนตรี)

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก

.....
อาจารย์นิอร เตรีตนชัย,

ปร.ด. (ดนตรี)

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม

.....
อาจารย์ฤทธิ ทรัพย์สมบูรณ์,

ปร.ด. (ดนตรี)

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม

.....
ศาสตราจารย์ พัชรีย์ เลิศฤทธิ,

พ.บ., Ph.D. (Biochemistry)

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

.....
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนรรฆ จรรย์ยานนท์,

ปร.ด. (ดนตรี)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรีศึกษา

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

สารนิพนธ์

เรื่อง

การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลัน
ของนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

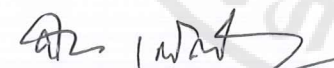
ได้รับพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรีศึกษา)

วันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2563

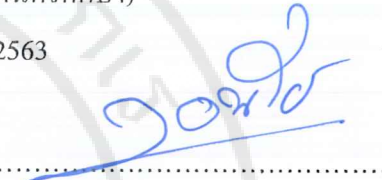
.....
อาจารย์ฤทธิ ทรัพย์สมบูรณ์,
ปร.ด. (ดนตรี)
กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
อาจารย์นীর เตรีตन्छัย,
ปร.ด. (ดนตรี)
กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
ศาสตราจารย์ พิชรีย์ เลิศฤทธิ
พ.บ., Ph.D. (Biochemistry)
คณบดี
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

.....
นายอนวัช พวงสมบัติ
ผู้วิจัย

.....
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์,
ปร.ด. (ดนตรี)
ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
อาจารย์อำไพ บูรณประพุกษ์,
ปร.ด. (ดนตรี)
กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
อาจารย์ณรงค์ ปรานค์เจริญ,
D.M.A. (Composition)
คณบดี

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากบิดามารดาและครอบครัวที่เข้าใจ คอยเป็นกำลังใจในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ขอขอบพระคุณอาจารย์สมาน แดงวงศ์ อาจารย์โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางด้านดนตรีให้ผู้วิจัย ทั้งยังเป็นครูผู้เป็นแบบอย่างของครูคนตรีที่ดีที่มุ่งให้ความรู้กับนักเรียนอย่างแท้จริง ขอขอบพระคุณอาจารย์สวาง ชมภูนิช และอาจารย์ดำรงศักดิ์ ทับทิมโต ผู้คอยแนะนำแนวทางการเล่นดนตรีของผู้วิจัยตั้งแต่สมัยมัธยมศึกษา ขอขอบพระคุณอาจารย์สมิทธิ์ วิสุทธิเดช ผู้ให้วิชาความรู้ด้านทฤษฎีดนตรีสากล ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤษฎา ดำนประดิษฐ์ ผู้ล่วงลับไปแล้วที่คอยให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยในสมัยที่ผู้วิจัยศึกษาในระดับอุดมศึกษา ขอขอบพระคุณอาจารย์วิศิษฎ์ จิตรรังสรรค์ และอาจารย์พลธราวุธ ทิพยุทธ ที่ให้ความกรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และแนะนำแนวทางการทำเครื่องมือ ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ ที่ให้เกียรติเป็นประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ ขอขอบพระคุณอาจารย์อำไพ บุรณประพุกษ์ อาจารย์นิอร เตรัตนชัย และอาจารย์ฤทธิ ทรัพย์สมบูรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลักและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม ที่คอยแนะนำแนวทางในการทำสารนิพนธ์ และคอยชี้แนะแนวทางในการปรับปรุงสารนิพนธ์ให้ดียิ่งขึ้น

ท้ายสุดนี้บุญกุศลใดที่เกิดจากงานสารนิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขออุทิศให้ครูอาจารย์ที่ได้สรรค์สร้างวิชาความรู้ด้านดนตรีตั้งแต่เก่าก่อน มาจนถึงปัจจุบัน และสืบต่อไปในอนาคต หากสารนิพนธ์เล่มนี้ได้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ ผู้วิจัยขอขอบคุณความดีให้แก่บุคคลที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาทั้งหมด หากเกิดความผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้เพียงผู้เดียวและขออภัยไว้ ณ ที่นี้

อนวัช พวงสมบัติ

การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน โน้ตสากลแบบฉบับพลันของนักเรียนวงโยธวาทิต
โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

THE CREATION OF A PACKAGE TO IMPROVE SIGHT-READING FOR A STUDENTS'
MARCHING BAND AT PRINCESS SIRINDHORN'S COLLEGE IN NAKHON PATHOM
PROVINCE

อนวัช พวงสมบัติ 5838470 MSME/M

ศศ.ม. (ดนตรีศึกษา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อำไพ นุรณประพุกย์, ปร.ค., นีอร เตรีตนชัย, ปร.ค.,
ฤทธิ์ ทรัพย์สมบุญ, ปร.ค.

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน โน้ตสากลแบบฉบับพลันของนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย นำชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน โน้ตสากลแบบฉบับพลันที่สร้างขึ้นไปใช้ในการทดสอบนักเรียน และเปรียบเทียบการอ่าน โน้ตของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่าน โน้ตสากลแบบฉบับพลัน

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบก่อนและหลังการใช้ชุดฝึก และชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน โน้ตสากลแบบฉบับพลันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน โน้ตสากลแบบฉบับพลันที่สร้างขึ้นจะแบ่งออกเป็นชุดฝึกทักษะที่ 1 อัตราจังหวะแบบธรรมดา และชุดฝึกทักษะที่ 2 อัตราจังหวะแบบผสม แต่ละชุดฝึกทำการฝึก 2 ครั้ง โดยใช้เวลาหลังเลิกเรียนในแต่ละวัน วันละ 40 นาที และในแต่ละชุดฝึกเมื่อนักเรียนทำการฝึกแล้ว จะมีแบบทดสอบให้นักเรียนทำการทดสอบระหว่างการ ใช้ชุดฝึก โดยการทดสอบแต่ละครั้งมีเกณฑ์ในการวัดผลดังนี้ 1. ความคล่องในการอ่าน โน้ตและบรรเลงแบบฉบับพลัน 2. ความแม่นยำของจังหวะ 3. คุณภาพเสียงในขณะที่บรรเลง และ 4. ความแม่นยำของเครื่องหมาย ดั่ง เบา สั้น ยาว ผลการวิจัย พบว่า ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน โน้ตสากลแบบฉบับพลันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนแบบทดสอบระหว่างใช้ชุดฝึก คิดเป็นร้อยละ 80.95 และมีค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนแบบทดสอบหลังใช้ชุดฝึกคิดเป็นร้อยละ 96.43 ปรากฏว่าชุดฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพของชุดฝึกเท่ากับ $80.95/96.43$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานของสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ที่ $80/80$ และผลการอ่าน โน้ตสากลแบบฉบับพลันของนักเรียนหลังการใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่าน โน้ตสากลแบบฉบับพลันสูงกว่าผลการอ่าน โน้ตสากลแบบฉบับพลันของนักเรียนก่อนการใช้ชุดฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การอ่าน โน้ตสากลเบื้องต้นแบบฉบับพลัน / วงโยธวาทิต

THE CREATION OF A PACKAGE TO IMPROVE SIGHT-READING FOR A STUDENTS' MARCHING BAND AT PRINCESS SIRINDHORN'S COLLEGE IN NAKHON PATHOM PROVINCE

ANAWAT PSUNGSOMBAT 5838470 MSME/M

M.A. (MUSIC EDUCATION)

THEMATIC PAPER ADVISORY COMMITTEE : AMPAI BURANAPRAPUK, Ph.D. , NI-ON TAYRATTANACHAI, Ph.D., RIT SUBSOMBOON, Ph.D.

ABSTRACT

The objectives of this research are to create a package to improve sight-reading skills for the students in the marching band of Princess Sirindhorn's College, Nakhon Pathom Province, to use the package created to test the students, and to compare students' sight-reading results before and after the use of the package.

The researcher collected the data from the test results before and after the use of the package and utilized the package created to improve the sight-reading skills for the students in the marching band. The package is divided into 2 practice sets: the simple time signatures and the compound time signatures. Each set is repeated 2 times, 40 minutes after school hours for each session. The package also includes the sight-reading tests at the end of each practice set to test the students during the use of the package. The assessment criteria are as follows: (1) fluency in note reading and playing, (2) rhythmic accuracy, (3) sound quality of instrument playing, and (4) accuracy in dynamics and articulation marks.

The results show that the created package to improve the sight-reading skills gained an effectiveness value of 80.95/96.43 (percentage of test scores during the use of the package/percentage of test scores after the use of the package), higher than the designated value at 80/80. The test scores gained after engaging with the package to improve the sight-reading skills for the students in the marching band are higher than those gained before using the package with the statistical significance at the level of 0.05.

KEY WORDS: SIGHT-READING / MARCHING BAND

196 pages

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูป	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของงานวิจัย	1
1.2 แนวคิดและทฤษฎี	3
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.7 ขอบเขตการวิจัย	4
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	5
2.1 ประวัติโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย	6
2.2 จิตวิทยาการศึกษา	7
2.3 การสอนดนตรี	8
2.4 ชุดฝึกทักษะ	11
2.5 การอ่านโน้ตแบบฉบับพลัน	13
2.6 วงโยชวาทิต	15
2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	23
3.1 ศึกษาหลักการ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและสร้างชุดฝึก	23
3.2 กำหนดผู้เข้าร่วมวิจัย	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	24
3.4 เก็บข้อมูล	25
3.5 วิเคราะห์ข้อมูล	27
3.6 นำเสนอข้อมูล	27
บทที่ 4 ผลการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล	29
4.1 การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับปล้นของนักเรียน วงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม	29
4.2 การนำชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับปล้นที่สร้างขึ้นไปใช้ ในการทดสอบนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัด นครปฐม	38
4.3 ผลการทดสอบการอ่านโน้ตสากลแบบจับปล้นของนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม และการวิเคราะห์ข้อมูล	43
บทที่ 5 อภิปรายผล ข้อจำกัดการวิจัย และข้อเสนอแนะ	48
บทสรุปแบบสมบูรณ์ภาษาไทย	51
บทสรุปแบบสมบูรณ์ภาษาอังกฤษ	57
รายการอ้างอิง	63
ภาคผนวก	67
ประวัติผู้วิจัย	196

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 แสดงข้อมูลระยะเวลาในการนำชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบ ฉบับพลันสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิตมาให้นักเรียนทำการฝึก โดยใช้เวลาหลังเลิก เรียนในแต่ละวัน วันละ 40 นาที	26
4.1 แสดงข้อมูลคะแนนของแบบทดสอบก่อนการใช้ชุดฝึก (คะแนนเต็ม 6 คะแนน) แบบทดสอบระหว่างใช้ชุดฝึก (คะแนนเต็ม 12 คะแนน) และแบบทดสอบหลังใช้ ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลัน (คะแนนเต็ม 6 คะแนน) ของนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม เป็น รายบุคคล	44
4.2 ตาราง 4.2 แสดงข้อมูลคะแนนและค่าเฉลี่ยร้อยละของแบบทดสอบก่อนการใช้ ชุดฝึก (คะแนนเต็ม 6 คะแนน) แบบทดสอบระหว่างใช้ชุดฝึก (คะแนนเต็ม 12 คะแนน) และแบบทดสอบหลังใช้ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบ ฉบับพลัน (คะแนนเต็ม 6 คะแนน)	46
4.3 แสดงผลการอ่านโน้ตของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการ อ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลัน กลุ่มประชากร 28 คน (คะแนนเต็ม 168 คะแนน)	47

สารบัญรูป

รูป	หน้า
2.1 รูปโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม	6
2.2 รูปวงโยธวาทิตโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม	7
4.1 แบบฝึกหัดที่ 1.1 อัตราจังหวะแบบธรรมดา ² ₄	30
4.2 แบบฝึกหัดที่ 1.2 อัตราจังหวะแบบธรรมดา ³ ₄	30
4.3 แบบฝึกหัดที่ 1.3 อัตราจังหวะแบบธรรมดา ⁴ ₄	31
4.4 แบบทดสอบที่ 1.1 อัตราจังหวะแบบธรรมดาแบ่งแนวประสานเสียง	31
4.5 แบบฝึกหัดที่ 1.4 อัตราจังหวะแบบธรรมดา ² ₄	32
4.6 แบบฝึกหัดที่ 1.5 อัตราจังหวะแบบธรรมดา ³ ₄	32
4.7 แบบฝึกหัดที่ 1.6 อัตราจังหวะแบบธรรมดา ⁴ ₄	33
4.8 แบบทดสอบที่ 1.2 อัตราจังหวะแบบธรรมดาแบ่งแนวประสานเสียง	33
4.9 แบบฝึกหัดที่ 2.1 อัตราจังหวะแบบผสม ⁶ ₈	34
4.10 แบบฝึกหัดที่ 2.2 อัตราจังหวะแบบผสม ⁹ ₈	34
4.11 แบบฝึกหัดที่ 2.3 อัตราจังหวะแบบผสม ¹² ₈	35
4.12 แบบทดสอบที่ 2.1 อัตราจังหวะแบบผสมแบ่งแนวประสานเสียง	35
4.13 แบบฝึกหัดที่ 2.4 อัตราจังหวะแบบผสม ⁶ ₈	36
4.14 แบบฝึกหัดที่ 2.5 อัตราจังหวะแบบผสม ⁹ ₈	36
4.15 แบบฝึกหัดที่ 2.6 อัตราจังหวะแบบผสม ¹² ₈	37
4.16 แบบทดสอบที่ 2.2 อัตราจังหวะแบบผสมแบ่งแนวประสานเสียง	37

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของงานวิจัย

วงโยชวาทิตเป็นวงดนตรีที่มีความเป็นมายาวนาน เป็นที่นิยมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และได้แพร่หลายไปในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก สังคมไทยในอดีตนั้นวงโยชวาทิตเป็นวงดนตรีที่ใช้ในราชการทหาร โดยใช้ในพิธีสวนสนาม ใช้ในพระราชพิธีและพิธีต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการบรรเลงรับ-ส่งเสด็จพระบรมวงศานุวงศ์ บรรเลงต้อนรับบุคคลสำคัญของประเทศ ต่อมาในปัจจุบันได้แพร่หลายสู่ประชาชน กลายเป็นวงโยชวาทิตของโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศ โดยจัดอยู่ในรูปของกิจกรรม และมีนักเรียนเป็นผู้บรรเลง การจัดตั้งนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของแต่ละโรงเรียน ซึ่งมีเหตุผลหลายประการ ไม่ว่าจะเป็น การส่งเสริมทางด้านศิลปะดนตรี ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เสริมสร้างระเบียบวินัยความรักความสามัคคีในหมู่คณะ ฝึกความอดทน ฝึกการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม สามารถพัฒนาทางด้านอารมณ์ จิตใจ สติปัญญาให้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนสามารถนำไปบริการชุมชน อันได้แก่ วัด หมู่บ้าน องค์กรเอกชน หน่วยงานราชการต่าง ๆ ซึ่งเป็นการส่งเสริมประสบการณ์ชีวิตให้แก่นักเรียน จึงกล่าวได้ว่าวงโยชวาทิตเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถสร้างเยาวชนให้เป็นอนาคตที่ดีของชาติได้ (กรมพลศึกษา, 2558: 9-11)

ในวโรกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เจริญพระชนมายุครบ 36 พรรษา ในวันที่ 2 เมษายน พ.ศ.2534 กระทรวงศึกษาธิการได้ก่อตั้งโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย (Princess Sirindhorn's College) ขึ้นโดยจัดให้มีการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นด้านวิชาการ มีแผนการเรียนที่หลากหลาย อีกทั้งยังได้มีการสืบสานพระราชดำริทางด้านศิลปวัฒนธรรม (โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย, 2563: ออนไลน์) มีการจัดตั้งวงโยชวาทิตขึ้นในปี พ.ศ. 2535 ในสมัยของ นางสาวยุพิน ดุขิยามิ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนระหว่างปี พ.ศ. 2534 – 2536 (สำเร็จ แก้วกระจ่าง, 2563: สัมภาษณ์)

การก่อตั้งวงโยชวาทิตที่ดีและมีคุณภาพนั้น ไม่เพียงแต่อาศัยงบประมาณเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องอีกหลายส่วน ทั้งเรื่องของอาคารสถานที่ ความพร้อมด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน ความพร้อมของครูผู้สอน ความพร้อมของนักเรียน การที่วงโยชวาทิตจะดีและมีคุณภาพได้นั้นต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ การฝึกซ้อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญ การฝึกซ้อมสามารถแบ่ง

ออกได้เป็นหลายส่วน ซึ่งเกี่ยวกับการปฏิบัติทักษะต่าง ๆ และทักษะหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญมาก คือ การอ่านโน้ต

การอ่านโน้ตเป็นส่วนหนึ่งของทักษะการปฏิบัติดนตรี ถ้านักเรียนสามารถอ่านโน้ตเป็นและอ่านได้คล่อง ก็จะทำให้การฝึกซ้อมบทเพลงเป็นไปได้ง่าย ทั้งนี้การที่นักเรียนจะสามารถอ่านโน้ตได้คล่องนั้นต้องมีการฝึกฝนบ่อย ๆ แต่จากการสอนของผู้วิจัยที่ผ่านมาพบว่า นักเรียนมีเวลาในการฝึกซ้อมน้อย เนื่องจากโรงเรียนมีหลักสูตรการเรียนที่หลากหลาย นักเรียนมีเวลาเรียนและเลิกเรียนที่ต่างกัน นักเรียนบางส่วนเป็นนักเรียนประจำ ต้องร่วมกิจกรรมหอพัก ส่วนนักเรียนไป-กลับส่วนมากอาศัยอยู่ต่างอำเภอ จึงทำให้มีเวลาในการฝึกซ้อมน้อยลง จากที่ผ่านมาถึงแก่นักเรียนทั้งหมดจะมีพื้นฐานในการอ่านโน้ตสากล แต่ยังคงขาดทักษะการอ่านโน้ตแบบจับพลันซึ่งทำให้ต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อมมาก ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยใช้การบอกโน้ตให้นักเรียนจดจำเพื่อกระชับเวลาในการฝึกซ้อมเพื่อให้ทันต่อการนำไปใช้งาน แต่วิธีการนี้ทำให้นักเรียนขาดทักษะในการอ่านโน้ตแบบจับพลันที่ถูกต้อง ซึ่งทักษะการอ่านโน้ตแบบจับพลัน เป็นทักษะที่สำคัญที่ต้องใช้ควบคู่ไปกับการบรรเลงเครื่องดนตรี ต้องอาศัยการฝึกฝนและประสบการณ์ในการบรรเลง ถ้าฝึกมากมีประสบการณ์มาก จะทำให้การบรรเลงเพลงคล่องขึ้น และสามารถบรรเลงเพลงได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะถ้าต้องบรรเลงร่วมกับผู้อื่น (ปานใจ จุฬาพันธ์, 2557: 5) ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลัน มาใช้ในการฝึกซ้อมนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะในการอ่านโน้ตที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้นและอ่านแบบจับพลันได้ดีขึ้น แต่ชุดฝึกมาตรฐานที่นิยมใช้มีราคาที่สูงและเป็นชุดฝึกที่ต้องอาศัยระยะเวลาในการฝึกซ้อม

จากความสำคัญและความเป็นมาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันของนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม เพื่อปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน โดยผู้วิจัยคาดว่าชุดฝึกที่สร้างขึ้นนี้สามารถพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันของนักเรียนได้ ทำให้เกิดประโยชน์แก่ตัวนักเรียน และส่งผลต่อบริบทต่าง ๆ ในการพัฒนางานให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น ส่งผลให้ครูได้พัฒนาตนเองในด้านความรู้และการถ่ายทอดสิ่งที่ดีต้องให้แก่แก่นักเรียน เพื่อเป็นการพัฒนาระบบการฝึกซ้อมของวงโยชวาทิตให้ดียิ่งขึ้น

1.2 แนวคิดและทฤษฎี

ในการสร้างชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันของนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยใช้วิธีการสร้างตามหลักทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐานในเรื่องดนตรีปฏิบัติ และหลักการอ่านโน้ตแบบจับพลัน

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันของนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

1.3.2 เพื่อนำชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันที่สร้างขึ้นไปใช้ในการทดสอบนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

1.3.3 เพื่อเปรียบเทียบการอ่านโน้ตของนักเรียนก่อนการใช้ชุดฝึก ระหว่างการใช้ชุดฝึก และหลังการใช้ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันของนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันของนักเรียนวงโยชวาทิตที่สร้างขึ้นสามารถพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตได้

1.4.2 นักเรียนสามารถอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันหลังจากใช้ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันของนักเรียนวงโยชวาทิตได้ดีกว่าก่อนใช้ชุดฝึก

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลัน หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันสำหรับนักเรียนวงโยชวาทิต

1.5.2 การอ่านโน้ตสากลแบบจับพลัน หมายถึง การที่นักเรียนสามารถอ่านโน้ตและบรรเลงได้ทันที

1.5.3 นักเรียน หมายถึง นักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

1.5.4 ผู้สอน หมายถึง ผู้วิจัย ซึ่งเป็นครูผู้ควบคุมวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ได้ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันของนักเรียนวงโยชวาทิตที่เป็นมาตรฐาน

1.6.2 นักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม ได้รับการทดสอบโดยใช้ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตแบบจับพลันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.6.3 การอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันของ นักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม หลังการใช้ชุดฝึกดีกว่าก่อนการใช้ชุดฝึก

1.7 ขอบเขตการวิจัย

1.7.1 สถานที่ คือ โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

1.7.2 เวลา วันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ.2559 ถึง วันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ.2559 วันละ 40 นาที หลังเลิกเรียน

1.7.3 บุคคลที่ศึกษา คือ นักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับปล้นของนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อดังต่อไปนี้

2.1 ประวัติโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย

2.2 จิตวิทยาการศึกษา

2.2.1 ความหมายของจิตวิทยาการศึกษา

2.2.2 พฤติกรรมของเด็กในวัยมัธยมศึกษา

2.3 การสอนดนตรี

2.3.1 ความหมายของกระบวนการสอน

2.3.2 แนวคิด หลักการ และวิธีการสอนดนตรี

2.4 ชุดฝึกทักษะ

2.4.1 ความหมายของชุดฝึกทักษะ

2.4.2 หลักการสร้างชุดฝึกทักษะ

2.4.3 ลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดี

2.4.4 ประโยชน์ของชุดฝึกทักษะ

2.5 การอ่านโน้ตแบบจับปล้น

2.5.1 ความหมายของการอ่านโน้ตแบบจับปล้น

2.5.2 ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านโน้ตแบบจับปล้น

2.5.3 หลักการอ่านโน้ตแบบจับปล้น

2.6 วงโยชวาทิต

2.6.1 ลักษณะและส่วนประกอบสำคัญของวงโยชวาทิต

2.6.2 ประเภทของเครื่องดนตรีในวงโยชวาทิต

2.6.3 ลักษณะการบรรเลงของเครื่องดนตรีในวงโยชวาทิต

2.6.4 การฝึกหัดบรรเลงเพลงของวงโยชวาทิต

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ประวัติโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย

ในวโรกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เจริญพระชนมายุครบ 36 พรรษา ในวันที่ 2 เมษายน พ.ศ.2534 ทางกระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินในพระมหากรุณาธิคุณ ที่ทรงสนพระทัยในการจัดการศึกษา เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติและเป็นอนุสรณ์ทางการศึกษา จึงได้ก่อตั้งโรงเรียน โดยใช้พื้นที่ของ คณะสิรินธรวิ โรงเรียนราชินีบูรณะ ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมือง นครปฐม จังหวัดนครปฐม และทรงพระราชทานชื่อโรงเรียนว่า “โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย” มีชื่อภาษาอังกฤษว่า “Princess Sirindhorn’s College” เมื่อวันที่ 3 มกราคม พ.ศ.2537 ทรงรับโรงเรียนไว้ในพระราชูปถัมภ์ ต่อมาเมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ.2537 ทรงเสด็จพระราชดำเนินเปิดป้ายโรงเรียน และกิจกรรมธนาคารนักเรียน ในกรณีนี้ทางโรงเรียนได้กำหนดให้วันที่ 31 มกราคมของทุกปี เป็นวันพระบารมีปกเกล้า เพื่อน้อมรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณ ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย, 2563: ออนไลน์)

รูป 2.1 รูปโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัยจัดตั้งวงโยชวาทิตขึ้นในปี พ.ศ. 2535 ในสมัยของนางสาวยุพิน ดุขียามี ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนระหว่างปี พ.ศ. 2534 – 2536 (สำเร็จ แก้วกระจ่าง, 2563: สัมภาษณ์)

รูป 2.2 รูปวงโยชวาทิตโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

2.2 จิตวิทยาการศึกษา

2.2.1 ความหมายของจิตวิทยาการศึกษา

จิตวิทยาการศึกษาเป็นจิตวิทยาที่ได้รับการประยุกต์ เพื่อนำมาใช้ในการศึกษา พฤติกรรมการเรียนรู้ สภาพปัญหา สภาพแวดล้อม ที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียนและการการ ถ่ายทอดความรู้ของครู เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น อันจะ ส่งผลโดยตรงต่อผู้เรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีและมีประสิทธิภาพ (พาสนา จุรัตน์, 2548: 8, สอน ประจันต์ เสียงเย็น, 2559: 52)

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้กล่าวมาข้างต้นพอสรุปความได้ว่า จิตวิทยาการศึกษา คือ จิตวิทยาที่ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการ เรียนการสอน และนำผลจากการศึกษาไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการเรียนการ สอน ซึ่งเป็นผลดีต่อผู้เรียนโดยตรง

2.2.2 พฤติกรรมของเด็กในวัยมัธยมศึกษา

พฤติกรรมของเด็กในวัยมัธยมศึกษาเป็นพฤติกรรมที่จัดอยู่ในกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งอยู่ในช่วง ระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนที่ส่งผลต่อร่างกาย ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก และจิตใจ ซึ่งเด็กในวัยนี้มีอารมณ์ความรู้สึกที่อ่อนไหว แปรปรวนได้ง่าย การถูกบังคับ หรือการกวดขันจากครูหรือผู้ปกครองอาจทำให้เกิดความเครียด ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็ก โดยตรง เด็กในวัยนี้กลัวความล้มเหลวในการศึกษา และต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อนในวัย เดียวกัน ซึ่งเด็กในวัยนี้ไม่ต้องการเรื่องที่จะทำให้ตนเองเกิดข้อผิดพลาด อันจะส่งผลให้เกิดความอับ

อายุและทำให้เกิดการสูญเสียการยอมรับของเพื่อนได้ เด็กวัยนี้มักมีความกังวลในเรื่องสุขภาพ ความเป็นอยู่ และเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับสมาชิกในครอบครัว ต้องการอิสรภาพมากขึ้น แต่ก็ยังต้องการความรัก ความอบอุ่น และความเข้าใจจากครูหรือผู้ปกครอง เด็กจะมีพัฒนาการด้านสติปัญญาที่ดีใกล้เคียงกับวัยผู้ใหญ่ ต่างกันตรงที่ ผู้ใหญ่มีความสุขุม และรอบคอบมากกว่า แต่ในเด็กวัยนี้ก็สามารถแก้ปัญหาได้อย่างเป็นระบบ มีเหตุผล มีความสนใจในเรื่องของชีวิต ความยุติธรรม ความเสมอภาค มนุษยธรรม และสามารถใช้อำนาจที่เป็นนามธรรมได้ และเข้าใจความหมายของคำพูดได้ถูกต้อง เด็กที่สามารถใช้อำนาจที่เป็นนามธรรมได้ดี ก็จะปรับตัวได้ดีในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ สิ่งที่เด็กในวัยนี้ควรรู้คือ การเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่เกิดกับตนเอง มีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งจะทำให้ตนเองสามารถรับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ได้ และสามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงได้ด้วยความมั่นใจและถูกต้อง ถ้าผ่านการดำเนินชีวิตมาอย่างถูกต้อง เรียบง่าย ไม่ซับซ้อน ก็จะส่งผลต่อการเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ได้เป็นอย่างดี สามารถดำเนินชีวิตในวัยผู้ใหญ่ได้อย่างราบรื่น (พาสนา จุฬรัตน์, 2548: 51-54, สอนประจันต์ เสียงเย็น, 2559: 123-125)

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้กล่าวมาข้างต้นพอสรุปความได้ว่า พฤติกรรมของเด็กในวัยมัธยมศึกษา หรือพฤติกรรมวัยรุ่น เป็นพฤติกรรมที่อยู่ในช่วงเด็กและผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย ความคิด อารมณ์ความรู้สึก และจิตใจ อารมณ์แปรปรวนง่าย มีความเป็นตัวของตัวเอง ต้องการความเป็นอิสระ ต้องการความยอมรับจากเพื่อน และต้องการความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจจากครูหรือผู้ปกครอง เด็กวัยนี้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นระบบ มีเหตุผล มีสติปัญญาใกล้เคียงกับผู้ใหญ่ ถ้าเด็กสามารถปรับตัวได้ดีตามสถานการณ์ รู้จักการใช้อำนาจ และชีวิตในช่วงวัยนี้มีความเรียบง่าย ไม่ซับซ้อน ก็จะส่งผลที่ดีต่ออนาคตของเด็ก

2.3 การสอนดนตรี

2.3.1 ความหมายของกระบวนการสอน

การสอนเป็นการแนะแนว การถ่ายทอดความรู้ การจัดประสบการณ์ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสม ให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม อาจอยู่ในรูปแบบการบรรยาย อธิบาย สาธิต ให้ทำแบบฝึกหัด หรือให้ศึกษาจากสื่อต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกคิดแก้ปัญหา ส่งเสริมด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (วนิช บรรจง, 2516 : 112, สุพิน บุญชูวงศ์, 2534: 3-4, บุญชม ศรีสะอาด, 2541: 2) ทั้งนี้ในการดำเนินการใด ๆ ก็ตาม ควรมีขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพตั้งแต่เริ่มแรกจนแล้วเสร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยใช้เวลาและทรัพยากรน้อยที่สุด (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ: 2534) และต้องเป็นสถานการณ์ที่มี

ความสัมพันธ์และเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับสิ่งแวดล้อม และครูกับนักเรียนกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้และเกิดประสบการณ์ใหม่ ๆ ซึ่งผู้เรียนสามารถนำไปใช้ต่อไปได้ (สุมน อมรวิวัฒน์, 2533: 460)

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้กล่าวมาข้างต้นพอสรุปความได้ว่า การสอนคือกระบวนการถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นระบบ เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างครู นักเรียน และสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะและเจตคติที่ดี เกิดการเรียนรู้ มีการฝึกฝน จนสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการได้

2.3.2 แนวคิด หลักการ และวิธีการสอนดนตรี

วิธีการสอนดนตรีในประเทศไทยและในต่างประเทศที่สำคัญมีดังนี้

1) วิธีการสอนของหม่อมคุณหญิง บริพัตร เป็นวิธีการสอนที่เน้นการบูรณาการของทักษะดนตรีและการเคลื่อนไหว โดยมุ่งเน้นการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นหลัก ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม สามารถวิเคราะห์และแสดงออกโดยมีการเคลื่อนไหวเป็นสื่อ มีการพัฒนาทางด้านการเคลื่อนไหวจากทักษะขั้นพื้นฐานเบื้องต้น ไปสู่การเคลื่อนไหวระดับที่สูงขึ้นอย่างมีแบบแผน นักเรียนจะพัฒนาทักษะต่าง ๆ ไปพร้อมกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดทางดนตรี

2) วิธีการสอนของอรวรรณ บรรจงศิลป์ เป็นวิธีการสอนดนตรีที่เน้นการเรียนรู้ดนตรีโดยใช้การสอนแบบวิธีการแก้ปัญหา โดยครูผู้สอนเล่นเพลงสั้น ๆ และให้นักเรียนแสดงความรู้สึกที่มีต่อบทเพลง ซึ่งออกมาในรูปแบบการร้องหรือการเต้น ให้ครูและเพื่อน ๆ ได้ดู เหล่านั้นเองเป็นการตอบสนองความรู้สึกที่เกิดจากบทเพลง ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจต่อบทเรียนได้ดีขึ้น

3) วิธีการสอนของวิมลศรี อุปรมย์ เป็นวิธีการสอนดนตรีที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ดนตรีในลักษณะเดียวกับกระบวนการเรียนรู้ด้านภาษาโดยเริ่มจากการฟัง ร้อง และแสดงออกเป็นภาษาทางดนตรีและกลายเป็นการสร้างสรรคทางดนตรีตามลำดับ

4) วิธีการสอนของคาล โครซ เป็นวิธีการสอนดนตรีที่เน้นการเคลื่อนไหวที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับจังหวะ ไม่ว่าจะเป็นจังหวะช้าหรือเร็ว พัฒนาการได้ขึ้นภายในให้ผู้เรียนสามารถคิดเคลื่อนไหว และหยุดเป็นบางตอนได้อย่างเหมาะสม วิธีการนี้สามารถสร้างประสบการณ์และความเข้าใจให้แก่ผู้เรียนได้ด้วยการแสดงออกโดยใช้การเคลื่อนไหว

5) วิธีการสอนของออร์ฟเป็นวิธีการสอนดนตรีที่เน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสในการทดสอบสำรวจองค์ประกอบดนตรีที่มีความเกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหว โดยเริ่มสอนจากเรื่องง่าย ๆ ไปหาเรื่องที่ยากขึ้นตามลำดับ โดยให้นักเรียนเรียนรู้ดนตรีและถ่ายทอดออกมาเป็นการเคลื่อนไหว ทำให้นักเรียนมีประสบการณ์จากการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การให้ผู้เรียนคิดท่าทาง หรือทำจังหวะขึ้นมา

6) วิธีการสอนของโคคาย การสอนดนตรีควรเริ่มในเด็กเล็กโดยเริ่มที่ระดับปฐมวัยหรือประถมศึกษา และควรเริ่มเรียนเครื่องดนตรีชิ้นแรกที่มีอยู่ในร่างกาย นั่นก็คือ เสียงร้อง โดยใช้เพลงพื้นบ้านในท้องถิ่นมาเป็นเพลงที่ใช้ในการเรียน ซึ่งถือว่าเป็นภาษาแม่ของดนตรี เพลงทุกประเภทที่จะนำมาสอนต้องเป็นเพลงที่ดีและมีคุณค่า เพื่อให้เกิดผลดีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน และควรเน้นความสามารถต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นต่อดนตรีทั้งการอ่านและการเขียน

7) วิธีการสอนของชูชุกี เป็นวิธีการสอนแบบตัวต่อตัว ให้ความสำคัญต่อความสามารถของนักเรียนแต่ละคน บทเรียนที่สอนจะสั้นหรือยาวขึ้นอยู่กับความสนใจของนักเรียน

(วีระ ถาวร, 2544: 18 - 27)

หลักการทั่วไปในการสอนดนตรี เครื่องดนตรีแต่ละชนิดมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน แต่หลักการทั่วไปมีลักษณะใกล้เคียงกัน สามารถนำไปปรับใช้ร่วมกันได้ โดยหลักการทั่วไปในการสอนทักษะดนตรีควรเริ่มด้วยการฟังเสียง เข้าใจเสียงก่อนที่จะสอนสัญลักษณ์ ให้ความสำคัญในเรื่องของความถูกต้องและความไพเราะควบคู่กันไปเสมอ ใช้ทฤษฎีเป็นพื้นฐานของความรู้ในเชิงปฏิบัติ มีการฝึกซ้อมอย่างถูกต้องและสม่ำเสมอ เพราะเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทักษะทางด้านดนตรี การแสดงดนตรีจึงควรเน้นคุณภาพมากที่สุด นอกจากนั้นแล้วนักดนตรีที่ดีควรมีการประเมินความสามารถของตนเองตามความเป็นจริง เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาทักษะของตนเอง (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2555: 235)

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้กล่าวมาข้างต้นพอสรุปความได้ว่า หลักในการสอนดนตรีนั้น หลักการทั่วไปในการสอนมีลักษณะเดียวกัน แต่แตกต่างกันในเรื่องของรายละเอียดตามคุณสมบัติของเครื่องดนตรีแต่ละประเภท สำหรับหลักการสอนดนตรีโดยทั่วไป ควรเริ่มฟังเสียงก่อนที่จะเรียนสัญลักษณ์ ความถูกต้องและความไพเราะก็เป็นเรื่องที่สำคัญควบคู่กันไป ในส่วนของวิธีการสอนนั้นมีอยู่มากมายหลายวิธี ซึ่งแต่ละวิธีมีความแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่ว่าจะเลือกวิธีการรูปแบบใดมาปรับใช้ให้เหมาะกับการเรียนการสอน

2.4 ชุดฝึกทักษะ

2.4.1 ความหมายของชุดฝึกทักษะ

ชุดฝึกทักษะ เป็นสิ่งที่นักเรียนใช้ควบคู่ไปกับการเรียน เป็นแบบฝึกหัดที่ครอบคลุมกิจกรรมที่นักเรียนควรกระทำ อาจจะแยกออกเป็นแต่ละหน่วยหรืออาจจะรวมเป็นเล่มก็ได้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ, 2520: 146-147) ชุดฝึกเป็นสื่อการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจและได้ฝึกฝนจนเกิดทักษะและแนวคิดที่ถูกต้อง สามารถพัฒนาทักษะกระบวนการคิด การเรียนรู้ นำไปสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ นั้น ๆ รวมทั้งสามารถทำให้นักเรียนสามารถตรวจสอบได้ด้วยว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งถ้าพบว่านักเรียนมีจุดเด่น ครูก็จะสามารถส่งเสริมได้ แต่ถ้าพบว่านักเรียนมีจุดด้อย ครูก็จะสามารถช่วยปรับปรุงแก้ไขให้ได้เช่นกัน (ดวงเดือน อ่อนน่วม และคณะ, 2537: 37, ถวัลย์ มาศจรัส, 2546: 18) นอกจากชุดฝึกจะสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการฝึกฝนให้เกิดทักษะต่าง ๆ แล้วยังใช้ในการทบทวนหรือเพิ่มเติมความรู้ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะหลากหลายรูปแบบ สร้างเสริมให้นักเรียนมีคุณลักษณะตามที่ต้องการ (สุคนธ์ สินธพานนท์, 2553: 96)

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้กล่าวมาข้างต้น พอสรุปความได้ว่า ชุดฝึกเป็นเครื่องมือที่มีความหลากหลายสำหรับใช้ควบคู่ไปกับการเรียน ซึ่งอาจจะแยกออกเป็นแต่ละหน่วยหรืออาจจะรวมเป็นเล่มก็ได้ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนในสิ่งที่เรียนไปแล้ว ให้เกิดการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ กระบวนการคิด และทักษะต่างๆที่มีความจำเป็นต่อบทเรียนนั้น ๆ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน เพื่อให้ครูสามารถเพิ่มเติมหรือพัฒนาความรู้ให้นักเรียนต่อไปได้

2.4.2 หลักการสร้างชุดฝึกทักษะ

การสร้างและจัดทำชุดฝึกทักษะ เริ่มแรกต้องศึกษาเนื้อหาสาระสำหรับการจัดทำชุดฝึกทักษะก่อน โดยวิเคราะห์เนื้อหาสาระอย่างละเอียด กำหนดจุดประสงค์ในการทำให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน ออกแบบการจัดทำชุดฝึกทักษะ จากนั้นสร้างชุดฝึกทักษะและส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น แบบทดสอบก่อนฝึก ขั้นตอนกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติ และแบบทดสอบหลังฝึก โดยมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้นักเรียนอ่านเข้าใจ ควรเรียงจากเรื่องง่ายไปยาก และอีกสิ่งสำคัญคือชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นนั้นต้องมีความถูกต้องและมีการกำหนดเวลาที่เหมาะสม สุดท้ายนำแบบฝึกหัดไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ นำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาให้สมบูรณ์ (ถวัลย์ มาศจรัส, 2546: 20, สุคนธ์ สินธพานนท์, 2553: 97-98)

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้กล่าวมาข้างต้น พอสรุปความได้ว่า หลักการสร้างชุดฝึกเริ่มจากการศึกษาเนื้อหาสาระเพื่อให้ตรงตามจุดประสงค์ของเรื่องที่ต้องการจัดสร้างชุดฝึก โดยวางรูปแบบของชุดฝึกให้มีความถูกต้องเหมาะสม กำหนดเวลาให้สอดคล้องกับเนื้อหาซึ่งอาจมีการทดสอบก่อนเรียน แล้วจึงเริ่มด้วยเนื้อหาจากง่ายไปยาก หลังจากนั้นจึงมีการทดสอบหลังเรียน และนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

2.4.3 ลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดี

ชุดฝึกทักษะที่ดีต้องตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึก มีคำแนะนำหรือคำสั่งที่ชัดเจน ภาษาที่ใช้ควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของนักเรียน คำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล มีความชัดเจนของคำสั่งและวิธีทำ เข้าใจง่าย ควรแยกฝึกออกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป มีกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบ ใช้เวลาฝึกไม่นาน ซึ่งแบบฝึกหัดที่ดีควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ได้รับความสนใจของนักเรียน ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และควรเป็นแบบฝึกที่สามารถประเมินพัฒนาการของนักเรียนได้ อีกทั้งนักเรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนมาไปประยุกต์ใช้ในชุดฝึกทักษะได้ และสามารถนำความรู้ที่ได้จากชุดฝึกไปใช้ประโยชน์ได้จริง (ดวงเดือน อ่อนน่วม และคณะ, 2537: 37, นฤมล มีโสภา, 2550: 26, สุคนธ์ สิ้นทพานนท์, 2553: 98)

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้กล่าวมาข้างต้น พอสรุปความได้ว่า ลักษณะของชุดฝึกทักษะที่ดีคือต้องมีเนื้อหาตรงตามจุดประสงค์ ใช้ภาษาที่ง่าย มีรูปแบบที่หลากหลายเหมาะสมกับวัย เปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง และสามารถสร้างความสนใจให้แก่ นักเรียนได้อีกทั้งสามารถนำความรู้ที่ได้จากชุดฝึกไปใช้ประโยชน์ได้จริง

2.4.4 ประโยชน์ของชุดฝึกทักษะ

ชุดฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน แนะนำแนวทางให้นักเรียนได้ปฏิบัติไปจนบรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2520: 147) ชุดฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การวิเคราะห์ และการเขียน ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่าง ๆ ของนักเรียน อีกทั้งยังเป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ของนักเรียนอีกด้วย (ถวัลย์ มาศจรัส, 2546: 21) แต่การเลือกใช้ชุดฝึกทักษะให้เกิดประโยชน์ ควรเลือกให้เหมาะสมกับนักเรียน เพราะชุดฝึกทักษะที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เมื่อมีการฝึกซ้ำหลายครั้ง จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดทักษะที่คงทน ชุดฝึกทักษะสามารถเป็นเครื่องมือในการวัดผลได้ และ

นักเรียนสามารถตรวจสอบความรู้ความสามารถของตนเอง เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาได้ (สุคนธ์สินธุพานนท์, 2553: 96-97)

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้กล่าวมาข้างต้นพอสรุปความได้ว่า ประโยชน์ของชุดฝึกทักษะคือ นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน ได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ทำให้เกิดการพัฒนาด้านทักษะกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิด และเจตคติด้านต่าง ๆ และยังสามารถใช้ตรวจสอบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนนั้น ๆ ได้อีกด้วย อีกทั้งสามารถนำพานักเรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 การอ่านโน้ตแบบจับพลัน

2.5.1 ความหมายของการอ่านโน้ตแบบจับพลัน

การอ่านโน้ตแบบจับพลันเป็นความสามารถในการอ่านข้อมูลทางดนตรีและแปลข้อมูลออกมาเป็นเสียงได้ตั้งแต่ครั้งแรกที่เห็น โดยใช้การสังเกตรูปร่างของสมอง การมองเห็นและอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย ทำให้สามารถบรรเลงได้ทันทีตั้งแต่ต้นจนจบอย่างสมบูรณ์ (นิอร เตรีตณชัย, 2552: 12) ถึงแม้ผู้เรียนจะไม่เคยเห็นโน้ตเพลงนั้นมาก่อน ก็จะสามารถอ่านโน้ตและปฏิบัติเครื่องดนตรีได้ทันทีที่เห็นโน้ต เป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนและพัฒนาได้ (ณัฐ เชียงทอง, 2555: 7)

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้กล่าวมาข้างต้นพอสรุปความได้ว่า การอ่านโน้ตแบบจับพลัน เป็นความสามารถในการอ่านโน้ตดนตรีซึ่งผู้บรรเลงไม่เคยเห็นหรือฝึกบทเพลงนั้นมาก่อน เมื่อเห็นโน้ตสามารถบรรเลงตามบทเพลงนั้นได้ทันที ซึ่งทักษะนี้มีความสำคัญต่อการเรียนดนตรี ช่วยให้ผู้เล่นสามารถพัฒนาทักษะดนตรีด้านอื่น ๆ ได้อีกด้วย

2.5.2 ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านโน้ตแบบจับพลัน

การอ่านโน้ตแบบจับพลันจะกระตุ้นให้นักเรียนสนุกสนานไปกับการเรียน มีโอกาสได้เล่นเพลงที่หลากหลาย นักเรียนเกิดการเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ทางดนตรีและเกิดความสัมพันธ์ในการอ่านและเล่นเครื่องดนตรี ทำให้เกิดความภูมิใจที่สามารถอ่านโน้ตและเล่นดนตรีได้ด้วยตนเอง นอกจากนั้นถ้าระหว่างการฝึกนักเรียนเกิดปัญหา ครูสามารถหาวิธีการที่เหมาะสมกับปัญหานั้น ๆ มาใช้ในการแก้ปัญหาได้ เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุตามจุดประสงค์ที่ครูได้ตั้งไว้ (Newman, 1956:158-159 อ้างถึงใน นคร คำร้อง, 2545) การอ่านโน้ตมีความสำคัญต่อผู้ที่มีความสนใจด้านดนตรีซึ่งอาจจะเล่นดนตรีเป็นหรือไม่เป็นก็ได้ การอ่านโน้ตนั้นจะอ่านในเวลา

ปฏิบัติเครื่องดนตรีหรืออ่านปากเปล่า การอ่านปากเปล่าจะทำให้สามารถสัมผัสความรู้สึกของเสียงดนตรีได้ดีขึ้น ดังนั้นผู้ที่มีความสนใจในด้านดนตรีจึงควรที่จะอ่านและเขียนโน้ตสากลได้ เพราะโน้ตสากลเป็นภาษาทางดนตรีที่สามารถเชื่อมโยง สื่อสารไปยังมนุษย์ทุกชาติพันธุ์ได้ตามอารมณ์ของดนตรีที่ถูกถ่ายทอดลงไปบนโน้ตเพลง (นพพร ด้านสกุล, 2541: 84) จะเห็นได้ว่า การอ่านโน้ตเป็นทักษะที่สำคัญต้องใช้ควบคู่ไปกับการบรรเลงเครื่องดนตรี การอ่านโน้ตต้องอาศัยการฝึกฝนและประสบการณ์ในการบรรเลงเพลงต่าง ๆ ถ้าฝึกมากมีประสบการณ์มาก จะทำให้การบรรเลงเพลงคล่องขึ้น และสามารถบรรเลงเพลงได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะถ้าต้องบรรเลงร่วมกับผู้อื่น (ปานใจ จุฬาพันธ์, 2557: 5)

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้กล่าวมาข้างต้นพอสรุปความได้ว่าการอ่านโน้ตมีความสำคัญต่อการเรียนดนตรี ทั้งนี้การอ่านโน้ตดนตรีสามารถปฏิบัติไปพร้อม ๆ กับการปฏิบัติเครื่องดนตรีหรืออ่านปากเปล่าก็ได้ การอ่านโน้ตปากเปล่าช่วยให้ผู้อ่านเข้าถึงและสัมผัสเสียงดนตรีได้ดีขึ้น สำหรับการอ่านโน้ตแบบจับพลัสนั้น ช่วยให้นักเรียนสนุกสนานเพลิดเพลินไปกับการเรียนเกิดความเข้าใจต่อการเรียนดนตรี เกิดความภาคภูมิใจที่สามารถอ่านและบรรเลงทันทที่ได้ด้วยตนเอง อีกทั้งทักษะนี้ทำให้นักเรียนสามารถเรียนดนตรีในเรื่องที่ซับซ้อนและมีความยากได้ต่อไป

2.5.3 หลักการอ่านโน้ตแบบจับพลัน

ในการฝึกอ่านโน้ตแบบจับพลันควรให้นักเรียนได้ดูบทเพลงแล้วนึกถึงเสียงที่จะเกิดขึ้น พยายามมองหาตัวโน้ตที่ยาก โน้ตจร พร้อมทั้งสังเกตเครื่องหมายประจำกุญแจเสียงและเครื่องหมายอัตราจังหวะ แล้วอ่านโน้ตเพลงทั้งหมดก่อนเริ่มบรรเลง ทดสอบการวางตำแหน่งเสียงสำหรับการปฏิบัติ ใช้มือปราบจังหวะตามสัดส่วนของโน้ตเพลง ตามด้วยการเล่นบันไดเสียงของบทเพลงนั้น โดยที่สายตาจดจ่ออยู่ที่ตัวโน้ต พยายามอ่านโน้ตให้ต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ ตาทั้งสองข้างมองโน้ตตัวถัดไปก่อนที่จะเล่นโน้ตตัวนั้น โดยนิ้วมือต้องสามารถใช้ได้อย่างอิสระ ผู้เล่นรับรู้ได้โดยการสัมผัสในตำแหน่งของการใช้นิ้วมือ เมื่อเห็นโน้ตแล้วสามารถใช้นิ้วมือบรรเลงบทเพลงนั้นได้โดยที่ไม่เคยเล่นบทเพลงนั้น ๆ มาก่อน และควรใช้เครื่องกำหนดจังหวะในระหว่างการอ่านโน้ตแบบจับพลัน เพื่อให้การบรรเลงเป็นไปอย่างต่อเนื่อง (Bernstein, 1981: 40-45 อ้างถึงใน นิอร เตรีตณชัย, 2552: 12, ฌรัฐ เชียงทอง, 2555: 12)

2.6 วงโยชวาทิต

2.6.1 ลักษณะของวงโยชวาทิต

วงโยชวาทิตเป็นวงดนตรีทางการทหาร ใช้บรรเลงในพิธีสวนสนามเดินนำขบวนแห่ต่าง ๆ และเดินนำหน้าขบวนพาเหรดของนักเรียน ในช่วงแรกเรียกว่าวงพาเหรด เหมาะสำหรับงานภายนอกอาคาร แต่ก็สามารถนั่งบรรเลงภายในอาคารหรือหอประชุมได้เป็นอย่างดี เสียงเพลงที่เกิดจากการบรรเลงของวงโยชวาทิตเป็นเสียงที่เข้มแข็ง ห้าวหาญ ให้อารมณ์ที่ตื่นตัว เครื่องดนตรีในวงโยชวาทิตใช้เหมือนเครื่องดนตรีในวงดุริยางค์แตกต่างตรงที่ไม่มีเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายซึ่งเป็นเครื่องดนตรีหลักในวงดุริยางค์ เนื่องจากไม่มีเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายในวงโยชวาทิตจึงต้องมีการเพิ่มเครื่องเป่าลมไม้จำนวนมาก และเพิ่มเครื่องเป่าทองเหลืองที่ใช้บรรเลงเสียงต่ำเพื่อทดแทนดับเบิลเบส ในส่วนของเครื่องประกอบจังหวะหรือเครื่องกระทบนั้นมีการใช้เหมือนวงดุริยางค์แตกต่างกันที่รายละเอียด (สธน โรจนตระกูล, 2554: 6, พิระชัย ลีสมบูรณ์ผล, 2557: 45)

จากแนวคิดของนักการศึกษาที่ได้กล่าวมาข้างต้นพอสรุปความได้ว่า วงโยชวาทิตคือวงดนตรีที่ประกอบด้วยเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่า และเครื่องประกอบจังหวะ เสียงของวงโยชวาทิตนั้น แสดงถึงความกล้าหาญ สึกheim เหมาะที่จะใช้งานในที่โล่งหรือกลางแจ้ง ไม่ว่าจะเป็นการเดินพาเหรดหรือยืนบรรเลงอยู่กับที่ ทั้งนี้วงโยชวาทิตสามารถใช้งานภายในหอประชุมหรือตัวอาคารได้ โดยเปลี่ยนจากการยืนหรือเดินมาเป็นการนั่งบรรเลง

2.6.2 ประเภทเครื่องดนตรีในวงโยชวาทิต

ประเภทของเครื่องดนตรีในวงโยชวาทิต ประกอบด้วย

1) เครื่องลมไม้ เป็นเครื่องดนตรีตระกูลปี่และขลุ่ยมีลำตัวทำด้วยไม้ ถึงแม้ว่าในปัจจุบันเครื่องลมไม้บางตัวจะทำด้วยวัสดุชนิดอื่นแต่ก็ยังคงจัดอยู่ในเครื่องลมไม้ตามเดิม เครื่องเป่าลมไม้ในวงโยชวาทิตมีดังต่อไปนี้

1.1) ปิคโคโล มีเสียงที่สูงมากและแหลมคม มีเสียงดังฟังชัดและมีขนาดเล็กที่สุดในวงโยชวาทิต

1.2) ฟลูต มีเสียงต่ำนุ่มนวล และมีเสียงสูงที่ชัดเจนแจ่มใส

1.3) โอโบ เป็นปี่ลั่นคู่ มีเสียงคล้ายเสียงพุดออกจุมก หรือเสียงนาสิก

1.4) คลาริเน็ต เป็นเครื่องดนตรีที่มีช่วงเสียงที่กว้าง เสียงสูงแหลมคมชัดเจนเสียงกลางราบเรียบนุ่มนวล เสียงต่ำทุ้มลึกมีเอกลักษณ์

1.5) แซกโซโฟน แบ่งออกเป็น โซปราโนแซกโซโฟน อัลโตแซกโซโฟน เทเนอร์แซกโซโฟน บาริโทนแซกโซโฟน แต่ละตัวมีระดับเสียงที่แตกต่างกัน จุดเด่นของแซกโซโฟนคือ มีเสียงที่อ่อนหวานนุ่มนวล และสามารถสร้างเสียงได้หลากหลายรูปแบบ (ไชแสง สุชะวัฒนะ, 2529: 63, พีระชัย ลีสมบุญผล, 2557: 46-52)

2) เครื่องเป่าทองเหลืองหรือแตร เป็นเครื่องดนตรีที่ให้เสียงที่ยิ่งใหญ่ กล้าหาญ เข้มแข็ง ทำให้เพลงที่บรรเลงด้วยวงโยชวาทิตเกิดความสง่างาม เครื่องเป่าทองเหลืองในวงโยชวาทิตมีดังต่อไปนี้

2.1) ทรัมเป็ต มีเสียงที่ชัดเจน กังวาน แจ่มใส แสดงออกถึงความกล้าหาญ ได้ดีกว่าเครื่องดนตรีทุกชนิด

2.2) เฟรนช์ฮอร์น มีเสียงเหมือนแตรเขาสัตว์ กังวาน นุ่มนวล แสดงถึงความสง่างามและอำนาจ

2.3) ทรอมโบน สามารถเปลี่ยนระดับเสียงได้โดยการชักท่อลมเข้าและออก เสียงของทรอมโบนให้ความรู้สึกถึงพลังอำนาจ และความสง่างาม

2.4) ทูบา เป็นแตรที่มีขนาดใหญ่ ปากลำโพงชี้ขึ้นด้านบน มีเสียงทุ้มลึก นุ่มนวลไม่แตกพร่าเหมาะสำหรับการนั่งบรรเลง

2.5) ชูซ่าโฟน เป็นแตรขนาดใหญ่มีเสียงแบบเดียวกับทูบา เวลาบรรเลงต้องสะพาย ปากแตรจะหันออกไปด้านหน้า ทำให้เสียงพุ่งไปข้างหน้า เกิดความชัดเจนของเสียงเหมาะสำหรับการบรรเลงในที่โล่งแจ้ง (ไชแสง สุชะวัฒนะ, 2529: 68, พีระชัย ลีสมบุญผล, 2557: 46-52)

3) เครื่องประกอบจังหวะหรือเครื่องกระทบมีหลากหลายชนิด ทำให้เกิดเสียงโดยการตีเคาะ สั่น เขย่า หรือรูด บางชนิดมีระดับเสียงและสามารถบรรเลงทำนองเพลงได้ เครื่องประกอบจังหวะในวงโยชวาทิตประกอบด้วย กลองใหญ่ กลองเล็ก กลองเทเนอร์ กลองทริโอ ฉาบ เบดไลรา กัลล็อกเคนซิปัด เพราะเครื่องดนตรีเหล่านี้สามารถจับถือหรือสะพายได้สะดวก เหมาะสำหรับการเดินบรรเลง สำหรับเครื่องประกอบจังหวะที่มีขนาดใหญ่ประกอบด้วย กลองทิมปานี ไซโลโฟน ไวบราโฟน มาริมบา ระฆังราว เหมาะสำหรับการบรรเลงอยู่กับที่ (ไชแสง สุชะวัฒนะ, 2529: 68, พีระชัย ลีสมบุญผล, 2557: 46-52)

จากเนื้อหาข้างต้นสรุปความได้ว่า เครื่องดนตรีในวงโยชวาทิต ประกอบด้วยเครื่องดนตรีสามกลุ่ม ได้แก่ เครื่องเป่าลมไม้ เครื่องเป่าทองเหลือง และเครื่องประกอบจังหวะ เครื่องดนตรีแต่ละชนิดทำหน้าที่และให้เสียงที่แตกต่างกันไป ในส่วนของเครื่องประกอบจังหวะ ถ้ามีขนาดเล็ก

สามารถจับถือได้ก็จะถูกนำไปใช้ในการเดินบรรเลง แต่ถ้ามีขนาดใหญ่ไม่สามารถจับถือได้ก็จะถูกนำไปใช้ในการบรรเลงอยู่กับที่

2.6.3 ลักษณะการบรรเลงของเครื่องดนตรีวงโยชวาทิต

ลักษณะการบรรเลงของเครื่องดนตรีวงโยชวาทิตพอสรุปความได้ว่า เครื่องดนตรีในวงโยชวาทิตแต่ละชนิดมีเสียงที่แตกต่างกัน เมื่อมีการบรรเลงรวมวงจึงทำหน้าที่ที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดสีสันของเสียงและความไพเราะ ในส่วนของกลุ่มที่บรรเลงทำนองได้แก่ ปิคโคโล ฟลูต คลาริเน็ต โซปราโนแซกโซโฟน อัลโตแซกโซโฟน เบสโลรา ทรัมเป็ต และกลุ่มที่บรรเลงเป็นแนวประสานได้แก่ เทเนอร์แซกโซโฟน บาริโตนแซกโซโฟน เฟรนช์ฮอร์น ทรอมโบน แตรบาริโตน ทูบา ซึ่งทั้งสองกลุ่มนี้อาจสลับแนวการบรรเลงก็ได้ ยูโฟเนียมอาจบรรเลงเป็นทำนองเพลง คลาริเน็ตและอัลโตแซกโซโฟนก็สามารถบรรเลงเป็นแนวประสานได้เหมือนกัน นอกจากทำนองเพลงและแนวประสาน ยังมีอีกแนวทำนองหนึ่งที่มีความสำคัญต่อวงโยชวาทิต เป็นแนวทำนองสอดประสานคลอไปกับทำนองเพลง เรียกว่า เคาน์เตอร์เมโลดี้ เป็นทำนองที่สร้างความไพเราะให้แก่บทเพลงเป็นอย่างมาก สำหรับเครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงคือ แตรบาริโตน เฟรนช์ฮอร์น เทเนอร์แซกโซโฟน อัลโตแซกโซโฟน แต่ถ้าต้องการเพิ่มความหนักแน่นให้กับเคาน์เตอร์เมโลดี้ สามารถใช้ทูบาหรือบาริโตนแซกโซโฟนได้ โดยเขียนโน้ตให้สูงขึ้นไปหนึ่งช่วงคู่แปด สำหรับกลุ่มประกอบจังหวะได้แก่ กลองเล็ก กลองใหญ่ ฉาบ มีหน้าที่บรรเลงประกอบจังหวะ ให้รู้สึกเร้าใจสนุกสนานหรือเข้มแข็งก็ได้ (วิรัตน์ เลียงสมบูรณ์, 2541: 42-73)

2.6.4 ฝึกหัดบรรเลงเพลงของวงโยชวาทิต

การฝึกหัดบรรเลงเพลงของวงโยชวาทิตพอสรุปความได้ว่า การฝึกหัดบรรเลงเพลงของวงโยชวาทิตนั้น แรกเริ่มควรมีการฝึกหัดอ่านโน้ตสากลให้มีความชำนาญ เพราะเพลงที่ใช้บรรเลงนั้นเป็นเพลงที่ถูกบันทึกด้วยโน้ตสากล นักเรียนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องอ่านโน้ตสากลได้ หากไม่มีความเข้าใจในการอ่านโน้ตก็เป็นปัญหาในการฝึกซ้อมได้ เมื่อนักเรียนมีทักษะในการอ่านโน้ตที่ดีแล้ว ควรมีการฝึกซ้อมเบื้องต้น โดยทำการแยกเป็นกลุ่มเครื่องดนตรี โดยจัดเป็นกลุ่มเครื่องเป่าลมไม้ กลุ่มเครื่องเป่าทองเหลือง กลุ่มเครื่องประกอบจังหวะ หรือแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อยเป็นกลุ่มคลาริเน็ต กลุ่มแซกโซโฟน กลุ่มทรัมเป็ต กลุ่มทูบาก็ได้ นักเรียนแต่ละกลุ่มต้องฝึกหัดอ่านโน้ตสากลให้ได้คล่องที่สุดแล้วจึงมีการบรรเลงรวมวง เมื่อนักเรียนผ่านการบรรเลงเป็นกลุ่มแล้ว ลำดับต่อไปคือการบรรเลงเป็นวง การบรรเลงเป็นวงนั้น เป็นการรวมกันของนักเรียนแต่ละกลุ่มเพื่อฝึกหัดเพลงครูผู้สอนต้องหมั่นตรวจสอบความถูกต้องของคุณภาพเสียงและความถูกต้องในการเล่นโน้ตในแต่ละ

ละห้องเพลงและควรสร้างความเข้าใจในอารมณ์เพลงให้นักเรียน เมื่อมีการฝึกหัดครูผู้สอนควรแนะนำและแก้ไขปัญหาทันที สำหรับเพลงที่จะบรรเลงนั้นควรมีความเหมาะสมกับพื้นฐานของนักเรียน โดยพิจารณาจากการเคลื่อนที่ของโน้ตและมีช่วงเสียงที่ปฏิบัติได้ง่าย ไม่สูงเกินไป ไม่ต่ำเกินไป คีย์เพลงไม่ยากเกินไป ควรเป็นคีย์ที่ปฏิบัติได้ง่าย และควรเป็นเพลงที่สามารถนำไปใช้ในงานพิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในทุก ๆ วันที่โรงเรียนและที่จัดขึ้นในทุก ๆ ปี หลังจากผ่านการฝึกหัดบรรเลงเพลงพื้นฐานแล้ว ควรเลือกเพลงที่สามารถพัฒนาฝีมือและเทคนิคต่าง ๆ ได้ เพลงที่เลือกควรมีความยากของโน้ต และช่วงเสียงที่ปฏิบัติได้ยากขึ้น มีการบังคับใช้เครื่องหมายที่มากขึ้น ทุกครั้งที่ฝึกซ้อมครูผู้สอนต้องอธิบายทำความเข้าใจในเรื่องของอารมณ์เพลงและสัญลักษณ์ในบทเพลงทุกครั้ง เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องต่อนักเรียน และนักเรียนสามารถสื่อสารอารมณ์เพลงออกมาได้อย่างถูกต้อง (พีระชัย ลีสมนบูรณผล, 2557: 106-107)

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อนุชา พัฒนรัตนโมฬี (2553) ได้ทำการศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นการสะสมรูปแบบของจังหวะด้วยสื่อการสอนแบบปฏิสัมพันธ์เพื่อฝึกการอ่านโน้ตแบบจับพล้นสำหรับนักเรียนกีตาร์ในระดับชั้นต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นการสะสมรูปแบบของจังหวะด้วยสื่อการสอนแบบปฏิสัมพันธ์และเพื่อฝึกการอ่านโน้ตแบบจับพล้นสำหรับนักเรียนกีตาร์ในระดับชั้นต้นเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการอ่านโน้ตแบบจับพล้นและพัฒนากิจกรรมการอ่านโน้ตแบบจับพล้นระหว่างนักเรียนกีตาร์ในระดับชั้นต้นที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสะสมรูปแบบของจังหวะ โดยใช้สื่อการสอนแบบปฏิสัมพันธ์และนักเรียนกีตาร์ในระดับชั้นต้นที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นการสะสมรูปแบบของจังหวะแต่ไม่มีการใช้สื่อการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยว่าเป็นอย่างไร ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบทดสอบทักษะการอ่านโน้ตแบบจับพล้นแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีพัฒนาการดีขึ้นไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้พฤติกรรมการเรียนรู้ด้านปัญญาของทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับสูง และพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านอารมณ์ความรู้สึกและด้านความรับผิดชอบของกลุ่มทดลองอยู่ในระดับสูง กลุ่มควบคุมอยู่ในระดับปานกลาง

นาวยา ชินะชาครีย์ (2555) ได้ทำการประพันธ์เพลงเพื่อพัฒนาศักยภาพการอ่านโน้ตสำหรับนักเปียโน มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตแบบทันทันของนักเปียโน โดยได้ทำ

การประพันธ์เพลงขึ้นมาอย่างประณีต โดยใช้วิธีการเฉพาะที่ชัดเจนของดนตรีผนวกกับเทคนิคเฉพาะของเปียโนคลาสสิก เพื่อให้ให้นักเปียโนสามารถพัฒนาศักยภาพการอ่านโน้ตได้ดียิ่งขึ้นจากบทประพันธ์เหล่านี้

สุจิตตรา คงปลื้ม (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะในด้านการอ่านโน้ตสากล ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีจุดประสงค์เพื่อการพัฒนาทักษะในด้านการอ่านโน้ตสากล ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มหนึ่งมีพัฒนาการในการอ่านโน้ตที่ดีขึ้น โดยใช้วิธีเสริมแรงกล่าวคำชมเชยชื่นชมนักเรียน และให้นักเรียนฝึกหัดเขียนโน้ตสากลก่อน ซึ่งจะทำให้การอ่านโน้ตสากลของนักเรียนคล่องแคล่วกว่าเดิม

นิอร เตร็ดนชัย (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสอนการอ่านโน้ตแรกเห็นของนักเรียนเปียโนในระดับชั้นต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสอนการอ่านโน้ตแรกเห็นของนักเรียนเปียโนในระดับชั้นต้น โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์และสังเกตการณ์สอนจากครูผู้สอนวิชาเปียโนในระดับชั้นต้น โดยแบ่งครูผู้สอนทั้งหมดออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คนโดยคัดเลือกตามประสบการณ์ในการสอนเปียโนที่แตกต่างกันกลุ่มที่ 1 เป็นครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอน 1-4 ปี กลุ่มที่ 2 เป็นครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอน 5-10 ปี กลุ่มที่ 3 เป็นครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 10 ปีขึ้นไป และได้ทำการแบ่งประเด็นที่ใช้ในการศึกษาการอ่านโน้ตแรกเห็นดังต่อไปนี้

- 1) การให้ความสำคัญกับการสอน
- 2) จุดมุ่งหมายและการกำหนดเนื้อหาในการสอน
- 3) วิธีที่ใช้ในการสอนและสื่อการเรียนการสอน
- 4) เวลาที่ใช้ในการสอน
- 5) ตำราและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน
- 6) ปัญหาอุปสรรคและแนวทางในการแก้ไขในการเรียนการสอนการอ่านโน้ตแรกเห็น

ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูผู้สอนทุกกลุ่มให้ความสำคัญในเรื่องการอ่านโน้ตแรกเห็นเข้าใจประโยชน์และจุดมุ่งหมายที่นักเรียนจะได้รับ ทำการวิเคราะห์นักเรียนก่อนการสอน อีกทั้งครูผู้สอนแต่ละคนมีความสม่ำเสมอในการสอนแต่มีเทคนิคการสอนที่ไม่หลากหลาย โดยส่วนมากอิงจากตำราที่ใช้และส่วนใหญ่ใช้ตำราเพียงเล่มเดียว ซึ่งทำให้เนื้อหาไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียนที่แต่ละคนมีความสามารถไม่เท่ากัน และครูผู้สอนไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนการอ่านโน้ตแรกเห็นได้ เนื่องจากครูผู้สอนไม่ได้มีการศึกษาหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ จากการศึกษาได้พบว่าครูผู้สอนที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี จะมีเทคนิคการสอนและ

ใช้ตำราที่หลากหลายรวมทั้งได้มีการศึกษาหาความรู้ได้อย่างสม่ำเสมอเป็นปกติทำให้ไม่ประสบกับปัญหาการสอนการอ่าน โน้ตแรกเห็น

เดชาชัย สุจริตจันทร์ (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรี เรื่องการอ่านโน้ตสากลเบื้องต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนตามวิธีสอนของโคคายกับวิธีสอนปกติ โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรี เรื่องการอ่านโน้ตสากลเบื้องต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนตามวิธีสอนของโคคายระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรี เรื่องการอ่านโน้ตสากลเบื้องต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนตามวิธีสอนของโคคายกับวิธีสอนปกติ

3) เพื่อเปรียบเทียบเรื่องทักษะการอ่านโน้ตสากลเบื้องต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนตามวิธีสอนของโคคายกับวิธีสอนปกติ

4) เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนซึ่งมีต่อการเรียนดนตรีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนตามวิธีสอนของโคคายกับวิธีสอนปกติ

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดอนเมือง (ทหารอากาศอุทิศ) เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร จำนวน 80 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 40 คน กลุ่มทดลอง 40 คน ซึ่งนักเรียนทั้งหมดนี้กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนของโคคาย แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีสอนปกติ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านโน้ตสากลเบื้องต้น แบบทดสอบทักษะการอ่านโน้ตสากลเบื้องต้น และแบบสอบถามวัดเจตคติทางการเรียนดนตรี

ผลการวิจัยที่ปรากฏมีดังต่อไปนี้

1) กลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีสอนของโคคาย มีผลสัมฤทธิ์ปรากฏว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) กลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีสอนของโคคาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) กลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีสอนของโคคายปรากฏว่า มีทักษะการอ่านโน้ตสากลเบื้องต้นดีกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4) กลุ่มทดลองที่เรียนโดยวิธีสอนของโคคายปรากฏว่า มีเจตคติต่อการเรียนวิชาดนตรีสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยวิธีแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ถาวรดา จันทนะสุด (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตฉบับพลันสำหรับผู้เรียนดนตรี โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

- 1) เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตแบบจับพล้นประกอบเสียงสำหรับผู้เรียนดนตรี
- 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การใช้ชุดฝึกการอ่านโน้ตแบบจับพล้นประกอบเสียงสำหรับผู้เรียนดนตรี
- 3) เพื่อประเมินความพึงพอใจผู้เรียนดนตรีที่มีต่อชุดฝึกการอ่านโน้ตแบบจับพล้นประกอบเสียงสำหรับผู้เรียนดนตรี

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีคีตศิลป์สากลศึกษา ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ซึ่งได้ลงทะเบียนในรายวิชาการอ่านออกเสียงโน้ตและพัฒนาโสตประสาทและวิชาดนตรีตะวันตก 1 ในภาคเรียน 1/2561 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้สำหรับทำการวิจัย ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตแบบจับพล้นประกอบเสียง แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ แบบทดสอบทักษะการอ่านโน้ตแบบจับพล้นสำหรับผู้เรียนดนตรี แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญในการหาค่าความสอดคล้องของแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลที่ได้จากการศึกษาพบว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตแบบจับพล้นประกอบเสียง มีประสิทธิภาพ 80.61/88.00 กลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อชุดฝึก ภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เฉลี่ยที่ 4.59

ปิยะพงษ์ ปิติภักธรากร และ สมพันธ์ วงษ์ดี (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย เรื่องทักษะการอ่านโน้ตสากล กรณีศึกษานักศึกษาเอกปฏิบัติคีตาร มหาวิทยาลัยราชภัฏทลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและศึกษาคุณภาพแบบทดสอบวินิจฉัย เรื่องการอ่านโน้ตดนตรีสากล กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักศึกษาเอกปฏิบัติคีตาร จำนวน 90 คน จากมหาวิทยาลัยราชภัฏทลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

- 1) แบบทดสอบสำรวจ ใช้เพื่อสำรวจปัญหาทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
- 2) แบบทดสอบวินิจฉัย จำนวน 2 ฉบับ สร้างโดยการนำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบสำรวจมาสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

จากนั้นนำแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 2 ฉบับไปทดลองเพื่อหาคุณภาพ แบบทดสอบฉบับที่ 1 หาค่าอำนาจจำแนกได้ระหว่าง 0.20 - 0.70 ค่าความยากระหว่าง 0.20 - 0.90 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.684 แบบทดสอบฉบับที่ 2 หาค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.26 - 0.68 มีค่าความ

เชื่อมั่นเท่ากับ 0.873 ผลที่ได้จากการศึกษาพบว่า ข้อบกพร่องมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่างที่ส่งผลต่อการอ่านโน้ต คือความเข้าใจเรื่องจังหวะ และตำแหน่งของการวางนิ้ว เมื่อวิเคราะห์แบบทดสอบวินิจัย ได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 80 ไม่สามารถรวมกลุ่มตัวโน้ตได้ถูกต้อง ร้อยละ 70 วางตำแหน่งนิ้วไม่ถูกต้อง ร้อยละ 65 ไม่เข้าใจเรื่องของอัตราจังหวะ โดยเฉพาะอัตราจังหวะแบบ $\frac{6}{8}$

ณัฐ เชียงทอง (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นต้น โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังต่อไปนี้

- 1) สร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นต้น โดยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้ คือ 70/70
- 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของนักเรียน ที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นต้น
- 3) ศึกษาความพึงพอใจที่นักเรียนมีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นต้น

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ นักเรียนกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นต้นของโรงเรียนเอี่ยมอารีย์จำนวน 12 คน ที่เรียนมาแล้วอย่างน้อย 3 เดือน แต่ไม่เกิน 5 เดือน เครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่

- 1) แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นต้น
- 2) แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน
- 3) แบบสำรวจความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นต้น

ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับกีตาร์คลาสสิกในระดับชั้นต้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 70/70 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้นหลังจากการใช้แบบฝึก และมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกอยู่ในระดับดีมาก

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลันของนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาและสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลันและเปรียบเทียบการอ่านโน้ตของนักเรียนก่อน ระหว่าง และหลังการใช้ชุดฝึก โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังต่อไปนี้

- 3.1 ศึกษาหลักการ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และสร้างชุดฝึก
- 3.2 กำหนดผู้เข้าร่วมวิจัย
- 3.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 เก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 วิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 นำเสนอข้อมูล

โดยมีรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาหลักการ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและสร้างชุดฝึก

รวบรวมหลักการ เอกสาร และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในการทำการวิจัย และสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลัน

3.2 กำหนดผู้เข้าร่วมวิจัย

ผู้เข้าร่วมในการศึกษาค้างนี้ คือ นักเรียนวงโยชวาทิตโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำนวน 28 คน แบ่งเป็น เครื่องเป่าลมไม้ 11 คน เครื่องเป่าทองเหลือง 9 คน และเครื่องประกอบจังหวะ 8 คน โดยแต่ละคนมีพื้นฐานในการปฏิบัติเครื่องดนตรีและการอ่านโน้ตที่ใกล้เคียงกัน และมีช่วงอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่เกินอายุ 18 ปี

3.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบก่อนการใช้ชุดฝึก แบบทดสอบหลังการใช้ชุดฝึก ซึ่งเป็นบทเพลงมาตรฐานที่ใช้กับวงโยชวาทิต และแบบทดสอบระหว่างการใช้ชุดฝึก ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย โดย

3.3.1 แบบทดสอบก่อนการใช้ชุดฝึกและหลังการใช้ชุดฝึก มีเกณฑ์คัดเลือกดังต่อไปนี้

3.3.1.1 เป็นบทเพลงมาตรฐานที่กลุ่มเครื่องทองเหลืองมีพิสัยของเสียงไม่เกินคู่ 11 มีจำนวน 4 เพลงประกอบด้วย เพลงอัตร่าจังหวะปกติ และเพลงอัตร่าจังหวะผสม อย่างละ 2 เพลง โดยแต่ละประเภท จะใช้ 1 บทเพลงมาทดสอบก่อนเรียน และอีก 1 บทเพลงใช้ทดสอบหลังเรียน

3.3.1.2 คีย์เพลงไม่ยากเกินไป ควรเป็นคีย์ที่ปฏิบัติได้ง่าย เหมาะสมกับรูปแบบนิ้วมือของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่า โดยใช้คีย์ที่เป็นทางแฟล็ต ตั้งแต่ 1 แฟล็ตขึ้นไป แต่ไม่เกิน 4 แฟล็ต ทั้งทางเมเจอร์และไมเนอร์

3.3.1.3 สัดส่วนของโน้ตเพลง สอดคล้องกับชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลัน

3.3.2 ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลันสำหรับนักเรียนวงโยชวาทิต ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น

3.3.2.1 ชุดฝึกทักษะที่ 1 อัตร่าจังหวะแบบธรรมดาแบ่งแนวประสานเสียง

3.3.2.1.1 แบบฝึกหัดที่ 1.1 อัตร่าจังหวะแบบธรรมดา²/₄

3.3.2.1.2 แบบฝึกหัดที่ 1.2 อัตร่าจังหวะแบบธรรมดา³/₄

3.3.2.1.3 แบบฝึกหัดที่ 1.3 อัตร่าจังหวะแบบธรรมดา⁴/₄

3.3.2.1.4 แบบทดสอบที่ 1.1 อัตร่าจังหวะแบบธรรมดาแบ่งแนวประสานเสียง (แบบทดสอบระหว่างเรียน)

3.3.2.1.5 แบบฝึกหัดที่ 1.4 อัตร่าจังหวะแบบธรรมดา²/₄

3.3.2.1.6 แบบฝึกหัดที่ 1.5 อัตร่าจังหวะแบบธรรมดา³/₄

3.3.2.1.7 แบบฝึกหัดที่ 1.6 อัตร่าจังหวะแบบธรรมดา⁴/₄

3.3.2.1.8 แบบทดสอบที่ 1.2 อัตร่าจังหวะแบบธรรมดาแบ่งแนวประสานเสียง (แบบทดสอบระหว่างเรียน)

3.3.2.2 ชุดฝึกทักษะที่ 2 อัตร่าจังหวะแบบผสม แบ่งแนวประสานเสียง

3.3.2.2.1 แบบฝึกหัดที่ 2.1 อัตร่าจังหวะแบบผสม⁶/₈

3.3.2.2.2 แบบฝึกหัดที่ 2.2 อัตราจังหวะแบบผสม $\frac{9}{8}$

3.3.2.2.3 แบบฝึกหัดที่ 2.3 อัตราจังหวะแบบผสม $\frac{12}{8}$

3.3.2.2.4 แบบทดสอบที่ 2.1 อัตราจังหวะแบบผสมแบ่ง

แนวประสานเสียง (แบบทดสอบระหว่างเรียน)

3.3.2.2.5 แบบฝึกหัดที่ 2.4 อัตราจังหวะแบบผสม $\frac{6}{8}$

3.3.2.2.6 แบบฝึกหัดที่ 2.5 อัตราจังหวะแบบผสม $\frac{9}{8}$

3.3.2.2.7 แบบฝึกหัดที่ 2.6 อัตราจังหวะแบบผสม $\frac{12}{8}$

3.3.2.2.8 แบบทดสอบที่ 2.2 อัตราจังหวะแบบผสม แบ่ง

แนวประสานเสียง (แบบทดสอบระหว่างเรียน)

ในการสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิต ผู้วิจัยได้คำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1) การเขียนทำนองเพลงควรคำนึงถึงกลุ่มเครื่องทองเหลือง โดยทำนองเพลงควรมีพิสัยของเสียงไม่เกินคู่ 11 มีความหลากหลายของทำนอง มีทั้งรูปแบบกระโดด ราบเรียบ หรือเรียงกันไป และนำคุณสมบัติต่าง ๆ เหล่านี้มารวมกัน และสร้างเป็นทำนองเพลงขึ้นมา เน้นความไพเราะ เพื่อสร้างความสนใจให้นักเรียน

2) การสร้างชุดฝึกต้องคำนึงถึงบริบทของเครื่องดนตรีแต่ละชนิดที่ใช้อยู่ในวงโยธวาทิต เช่น เฟรนช์ฮอร์น ทรอมโบน ทูบา มักทำหน้าที่เล่นแนวเสียงประสาน แต่ในบางครั้งสามารถเล่นเป็นทำนองได้ ฟลูต คลาริเน็ต อัลโตแซกโฟน ทรัมเป็ต มักทำหน้าที่ดำเนินทำนอง แต่ในบางครั้งสามารถเล่นเป็นเสียงประสานได้ ยูโฟเนียม เทเนอร์แซกโซโฟน มักเล่นเป็นเคาน์เตอร์เมโลดี้ แต่บางครั้งสามารถเล่นเป็นทำนองได้

3) แบบฝึกหัดแต่ละชุดต้องมีความต่อเนื่องของรูปแบบโน้ตและเครื่องหมาย มีการใช้เครื่องหมาย ดัง เบา สั้น ยาว ในทุกชุดฝึกทักษะ และมีจำนวนโน้ตจอร์เพิ่มขึ้นตามลำดับ ยกเว้นแบบฝึกหัดที่ 1.1 เนื่องจากเป็นแบบฝึกหัดชุดแรกในการเริ่มฝึก

4) แบบทดสอบระหว่างเรียนต้องมีรูปแบบอิงตามแบบฝึกหัด

3.4 เก็บข้อมูล

ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยศึกษาหนังสือ เอกสาร วารสาร และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย

3.4.2 นำข้อมูลจากการศึกษามาคัดเลือกแบบทดสอบก่อนการใช้ชุดฝึกและหลังการใช้ชุดฝึก

3.4.3 นำข้อมูลจากการศึกษามาสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับสำหรับนักเรียนวงโยชวาทิตและสร้างแบบทดสอบระหว่างการใช้ชุดฝึก

3.4.4 นำชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

3.4.5 ให้นักเรียนปฏิบัติแบบทดสอบก่อนการใช้ชุดฝึก โดยมีเกณฑ์การวัดผลดังนี้

3.4.5.1 ความคล่องในการอ่านโน้ตและบรรเลงแบบฉบับ

3.4.5.2 ความแม่นยำของจังหวะ

3.4.5.3 คุณภาพเสียงในขณะที่ทำการบรรเลง

3.4.5.4 ความแม่นยำของเครื่องหมาย ดั่ง เบา สั้น ยาว

ถ้านักเรียนสามารถทำได้ถูกต้องทั้งหมดให้ 3 (ดี)

ถ้านักเรียนผิดพลาดบางจุดให้ 2 (พอใช้)

ถ้านักเรียนผิดพลาดหลายจุดให้ 1 (ต้องปรับปรุง)

3.4.6 นำชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับสำหรับนักเรียนวงโยชวาทิตมาให้นักเรียนทำการฝึก โดยใช้เวลาหลังเลิกเรียนในแต่ละวัน วันละ 40 นาที และทำการฝึก 2 ครั้งต่อ 1 ชุดฝึก โดยครั้งที่ 1 ฝึกแบบฝึกหัดที่ 1.1 – 1.3 และทำแบบทดสอบที่ 1.1 ครั้งที่ 2 ฝึกแบบฝึกหัดที่ 1.4 – 1.6 และทำแบบทดสอบที่ 1.2 ครั้งที่ 3 ฝึกแบบฝึกหัดที่ 2.1 – 2.3 และทำแบบทดสอบที่ 2.1 ครั้งที่ 4 ฝึกแบบฝึกหัดที่ 2.4 – 2.6 และทำแบบทดสอบที่ 2.2 การทำแบบทดสอบระหว่างการใช้ชุดฝึกในแต่ละครั้งนั้น ใช้เกณฑ์การวัดผลเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนการใช้ชุดฝึก

ตาราง 3.1 แสดงข้อมูลระยะเวลาในการนำชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับสำหรับนักเรียนวงโยชวาทิตมาให้นักเรียนทำการฝึก โดยใช้เวลาหลังเลิกเรียนในแต่ละวัน วันละ 40 นาที

วัน/เดือน/ปี	ชุดฝึกทักษะ	แบบฝึกหัด	แบบทดสอบ
19 ธ.ค. 59	ชุดฝึกทักษะที่ 1	แบบฝึกหัดที่ 1.1-1.3	แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบที่ 1.1
20 ธ.ค. 59	ชุดฝึกทักษะที่ 1	แบบฝึกหัดที่ 1.4-1.6	แบบทดสอบที่ 1.2
21 ธ.ค. 59	ชุดฝึกทักษะที่ 2	แบบฝึกหัดที่ 2.1-2.3	แบบทดสอบที่ 2.1
22 ธ.ค. 59	ชุดฝึกทักษะที่ 2	แบบฝึกหัดที่ 2.4-2.6	แบบทดสอบที่ 2.2 แบบทดสอบหลังเรียน

3.4.7 เมื่อนักเรียนฝึกครบทุกชุดฝึก ผู้วิจัยนำแบบทดสอบหลังการใช้ชุดฝึกมาทำการทดสอบนักเรียน โดยใช้เกณฑ์การวัดผลเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนการใช้ชุดฝึก แบบทดสอบหลังการใช้ชุดฝึกจะเป็นบทเพลงจริงที่ใช้กับวงโยธวาทิตทั้งแบบอัตร่าจังหวะธรรมดาและอัตร่าจังหวะผสม

3.4.8 ผู้วิจัยเปรียบเทียบผลการปฏิบัติแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้ชุดฝึก และเปรียบเทียบผลการปฏิบัติระหว่างเรียนกับหลังเรียนเพื่อวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึก

3.5 วิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 1) คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ และ t-test
- 2) หาประสิทธิภาพของชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับปล้นตามเกณฑ์ 80/80 โดยที่ 80 แรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยรวมในการประเมินระหว่างเรียน 4 ครั้งของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบที่ 1.1-1.2 และแบบทดสอบที่ 2.1-2.2 มีค่าสูงกว่าร้อยละ 80 และ 80 หลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยรวมในการประเมินหลังเรียนของนักเรียนโดยใช้บทเพลงในอัตร่าจังหวะปกติและอัตร่าจังหวะผสมมีค่าสูงกว่าร้อยละ 80

3.6 นำเสนอข้อมูล

ขั้นตอนการนำเสนอผลงานการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

- 1.1 ที่มาและความสำคัญของงานวิจัย
- 1.2 แนวคิดและทฤษฎี
- 1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 1.4 สมมติฐานการวิจัย
- 1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ
- 1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ
- 1.7 ขอบเขตการวิจัย

บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม

- 2.1 ประวัติโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย

2.2 จิตวิทยาการศึกษา

2.3 การสอนดนตรี

2.4 ชุดฝึกทักษะ

2.5 การอ่าน โน้ตแบบนับปล้น

2.6 วงโยธวาทิต

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 ศึกษาหลักการ บทวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และสร้างชุดฝึก

3.2 กำหนดผู้เข้าร่วมวิจัย

3.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4 เก็บรวบรวมข้อมูล

3.5 วิเคราะห์ข้อมูล

3.6 นำเสนอข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันของนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยได้ศึกษาผลการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลตามหัวข้อดังต่อไปนี้

4.1 การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันของนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

4.2 การนำชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันที่สร้างขึ้นไปใช้ในการทดสอบนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

4.3 ผลการทดสอบการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันของนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม และการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันของนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันของนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลัน โดยชุดฝึกและแบบทดสอบที่สร้างขึ้น มีรายละเอียดดังนี้

4.1.1 แบบฝึกหัดที่ 1.1 อัตราจังหวะแบบธรรมดา²₄ เป็นแบบฝึกหัดที่เขียนขึ้นโดยให้ความรู้สึกแบบเพลงจังหวะมาร์ช เพื่อใช้ฝึกเครื่องหมายสำหรับเป่าหรือตีให้สั้น ฝึกเครื่องหมายเน้นเสียง และฝึกเครื่องหมาย ดัง เบา แบบฝึกหัดนี้มีระดับเสียงและรูปแบบนิ้วที่ง่าย ไม่มีเครื่องหมายซ้อน ไม่มีโน้ตจร เครื่องดนตรีกลุ่มที่เล่นเป็นเสียงประสานในบางครั้งเล่นเป็นคู่เสียง บางครั้งเล่นเป็นกลุ่มคอร์ด ในท่อนแยกกลุ่มเครื่องเสียงต่ำเปลี่ยนมาเล่นทำนองเพลง มีเคาน์เตอร์เมโลดี้ เคาน์เตอร์พอยต์ที่ง่าย และเน้นการใช้โน้ตตัวดำ เข็มขัด 1 ชั้น และเข็มขัด 2 ชั้น

Musical score for Figure 4.1, featuring Horn in F, Trumpet in Bb, Trombone, Euphonium, and Tuba. The score is in 2/4 time and includes dynamic markings like 'f'.

รูป 4.1 แบบฝึกหัดที่ 1.1 อัตรารั้งหะแบบธรรมดา $\frac{2}{4}$

4.1.2 แบบฝึกหัดที่ 1.2 อัตรารั้งหะแบบธรรมดา $\frac{3}{4}$ มีลักษณะคล้ายแบบฝึกหัดที่ 1.1 แตกต่างกันที่แบบฝึกหัดนี้ เขียนขึ้นโดยให้ความรู้สึกแบบเพลงจังหวะวอลซ์ จึงเน้นการฝึกไปที่การเล่นให้เต็มค่านोट และการเป่าแบบโยงลม แต่ก็มีการใช้เครื่องหมายเน้นเสียง และเครื่องหมายสำหรับการเล่นเสียงให้สั้น มีระดับเสียงและรูปแบบนิ้วที่ง่าย มีการเพิ่มโน้ตตัวขาวปะจุดเข้ามา เริ่มมีโน้ตจรเข้ามา มีการเปลี่ยนลีลาจังหวะในตอนแยก

Musical score for Figure 4.2, featuring Flute, Clarinet in Bb, Alto Saxophone, Tenor Saxophone, and Baritone Saxophone. The score is in 3/4 time and includes dynamic markings like 'mf' and 'f'.

รูป 4.2 แบบฝึกหัดที่ 1.2 อัตรารั้งหะแบบธรรมดา $\frac{3}{4}$

4.1.3 แบบฝึกหัดที่ 1.3 อัตรารั้งหะแบบธรรมดา $\frac{4}{4}$ มีลักษณะคล้ายแบบฝึกหัดที่ 1.2 แตกต่างกันที่แบบฝึกหัดเขียนขึ้น โดยให้ความรู้สึกแบบเพลงจังหวะสโลว์-โซล จึงเน้นการฝึกไปที่การเล่นให้เต็มค่านोट และการเป่าแบบโยงลม แต่ก็มีการใช้เครื่องหมายเน้นเสียง และเครื่องหมายสำหรับการเล่นเสียงให้สั้นมากกว่าแบบฝึกหัดก่อนหน้า มีระดับเสียงและรูปแบบนิ้วที่ง่าย มีการเพิ่ม

โน้ตตัวกลมเข้ามา มีแคนเนอร์เมโลดี แคนเนอร์พอยด์ที่ยากขึ้น และมีจำนวน โน้ตจรมากกว่าแบบฝึก ก่อนหน้าเล็กน้อย

Musical score for Figure 4.3, showing Horn in F, Trumpet in Bb, Trombone, Euphonium, and Tuba parts in 4/4 time. The score includes dynamics like f and mp.

รูป 4.3 แบบฝึกหัดที่ 1.3 อัตราจังหวะแบบธรรมดา $\frac{4}{4}$

4.1.4 แบบทดสอบที่ 1.1 อัตราจังหวะแบบธรรมดาแบ่งแนวประสานเสียง เป็นแบบทดสอบที่เขียนขึ้น โดยให้ความรู้ถึงแบบเพลงจังหวะวอลซ์ ใช้อัตราจังหวะแบบธรรมดา $\frac{3}{4}$ เน้นทดสอบรูปแบบของโน้ต เครื่องหมาย ดัง เบา สั้น ยาว ไม่มีเครื่องหมายย่อหน้า มีการเปลี่ยนลีลาจังหวะในท่อนแรก มีแคนเนอร์เมโลดี แคนเนอร์พอยด์ และ โน้ตจที่อิงตามแบบฝึกหัดที่นักเรียน ได้ศึกษา มา

Musical score for Figure 4.4, showing Horn in F, Trumpet in Bb, Trombone, Euphonium, and Tuba parts in 3/4 time. The score includes dynamics like f.

รูป 4.4 แบบทดสอบที่ 1.1 อัตราจังหวะแบบธรรมดาแบ่งแนวประสานเสียง

4.1.5 แบบฝึกหัดที่ 1.4 อัตราจังหวะแบบธรรมดา $\frac{2}{4}$ ลักษณะคล้ายแบบฝึกหัดที่ 1.1 แตกต่างกันที่แบบฝึกหัดนี้ มีเขบ็ต 1 ชั้นปะจุดเพิ่มเข้ามา และมีเครื่องหมายประทุนสำหรับการย่อหน้า มีแคนเนอร์เมโลดีที่เล่นแบบโยกกลมและมีเสียงกระโดดมากขึ้น แคนเนอร์พอยด์มีความถี่ขึ้นเล็กน้อย และมีจำนวนโน้ตจเพิ่มขึ้นไม่มากนัก

รูป 4.5 แบบฝึกหัดที่ 1.4 อัตรารังหะแบบธรรมดา $\frac{2}{4}$

4.1.6 แบบฝึกหัดที่ 1.5 อัตรารังหะแบบธรรมดา $\frac{3}{4}$ ลักษณะคล้ายแบบฝึกหัดที่ 1.2 แตกต่างกันที่แบบฝึกหัดนี้ มีเครื่องหมายประทุนสำหรับการย่อน มีการเป่าแบบเต็มค่านโน้ต และการเป่าแบบโยงลมมากขึ้น มีแคนเตอร์เมโลดี้ที่เล่นแบบโยงลมและมีเสียงกระโดดมากขึ้น แคนเตอร์พอยต์มีความถี่ และมีจำนวนโน้ตจรมากกว่าแบบฝึกหัดก่อนหน้าเล็กน้อย

รูป 4.6 แบบฝึกหัดที่ 1.5 อัตรารังหะแบบธรรมดา $\frac{3}{4}$

4.1.7 แบบฝึกหัดที่ 1.6 อัตรารังหะแบบธรรมดา $\frac{4}{4}$ ลักษณะคล้ายแบบฝึกหัดที่ 1.3 แตกต่างกันที่แบบฝึกหัดนี้ เป็นแบบฝึกหัดที่เขียนขึ้นโดยให้ความรู้สึกแบบเพลงจังหวะบีกิน มีเครื่องหมายประทุนสำหรับการย่อน เครื่องหมายโยงลมมีจำนวนน้อยกว่าแบบฝึกหัดก่อนหน้า มีเขบ็ต 1 ชั้นปะจุดเพิ่มเข้ามา และมีการใช้โน้ตแบบซิงโคปชั่น มีแคนเตอร์เมโลดี้ แคนเตอร์พอยต์ และมีจำนวนโน้ตจรมากใกล้เคียงกับแบบฝึกหัดก่อนหน้า

Figure 4.7 is a musical score for five woodwind instruments: Flute (Fl.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), and Baritone Saxophone (Bari. Sax.). The score is in 4/4 time and consists of five staves. It includes dynamic markings such as *f* (forte) and *mp* (mezzo-piano). The score is divided into two systems, with the first system starting at measure 15 and the second system starting at measure 13. The instruments play a rhythmic pattern of eighth notes, with some measures featuring accents and slurs.

รูป 4.7 แบบฝึกหัดที่ 1.6 อัตรารังหะแบบธรรมดา $\frac{4}{4}$

4.1.8 แบบทดสอบที่ 1.2 อัตรารังหะแบบธรรมดาแบ่งแนวประสานเสียง เป็นแบบทดสอบที่เขียนขึ้นโดยให้ความรู้สึกลับแบบเพลงจังหวะรุมบ้า ใช้อัตรารังหะแบบธรรมดา $\frac{4}{4}$ เน้นทดสอบรูปแบบของโน้ต เครื่องหมาย ค้าง เบา ล้วน ยาว มีเครื่องหมายประทุนสำหรับการย้อน มีการเปลี่ยนลีลาจังหวะในตอนแรก มีแคนเตอร์เมโลดี้ แคนเตอร์พอยต์ และโน้ตจรงที่อิงตามแบบฝึกหัดที่นักเรียนได้ศึกษามา

Figure 4.8 is a musical score for a full band. It includes staves for Flute (Fl.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), Baritone Saxophone (Bari. Sax.), Horns (Hn.), Trumpets (Tpt.), Trombones (Tbn.), Euphonium (Euph.), and Tubas (Tba.). The score is in 4/4 time and consists of five systems. It includes dynamic markings such as *mf* (mezzo-forte) and *f* (forte). The score is divided into two systems, with the first system starting at measure 15 and the second system starting at measure 13. The instruments play a rhythmic pattern of eighth notes, with some measures featuring accents and slurs.

รูป 4.8 แบบทดสอบที่ 1.2 อัตรารังหะแบบธรรมดาแบ่งแนวประสานเสียง

4.1.9 แบบฝึกหัดที่ 2.1 อัตรารังหะแบบผสม $\frac{6}{8}$ เป็นแบบฝึกหัดที่เขียนขึ้นโดยให้ความรู้สึกลับแบบเพลงจังหวะมาร์ช เพื่อใช้ฝึกเครื่องมหายสำหรับเป่าหรือตีให้สั้น ฝึกเครื่องมายนเน้นเสียง และฝึกเครื่องมหาย ค้าง เบา แบบฝึกหัดนี้มึระดับเสียงและรูปแบบนี้วที่ง่าย มีการใช้เครื่องมหายย้อน ทั้งในแบบประทุน เซ็นโย และโคดาเพื่อลงจบ มีโน้ตจรงจำนวนน้อยเพราะเป็น

แบบฝึกหัดเริ่มแรกของอัตราจังหวะแบบผสม เครื่องดนตรีกลุ่มที่เล่นเสียงประสานในบางครั้งเล่นเป็นคู่เสียง บางครั้งเล่นเป็นกลุ่มคอร์ด ในท่อนแยกกลุ่มเครื่องเสียงต่ำเปลี่ยนมาเล่นทำนองเพลง มีเคาน์เตอร์เมโลดี เคาน์เตอร์พอยต์ที่ง่าย และเน้นการใช้โน้ตตัวดำปะจุด เบบัต 1 ชั้น มีการเปลี่ยนลีลาจังหวะในท่อนแยก

Figure 4.9 is a musical score for five instruments: Flute (Fl.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), and Bari. Saxophone (Bari. Sax.). The score is in 6/8 time and features dynamics such as *mf* and *f*. It includes a first ending (1.) and a second ending (2.) marked with a double bar line and a repeat sign.

รูป 4.9 แบบฝึกหัดที่ 2.1 อัตราจังหวะแบบผสม⁶₈

4.1.10 แบบฝึกหัดที่ 2.2 อัตราจังหวะแบบผสม⁹₈ ลักษณะคล้ายแบบฝึกหัดที่ 2.1 แตกต่างกันที่แบบฝึกหัดนี้ ผู้วิจัยสร้างลีลาจังหวะขึ้นมาใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับอัตราจังหวะแบบผสม⁹₈ มีการเพิ่มโน้ตตัวขาวปะจุดเข้ามา มีการเป่าแบบเต็มค่าน้ต และการเป่าแบบโยงลมมากขึ้น มีเคาน์เตอร์เมโลดีที่เล่นแบบโยงลมและมีเสียงกระโศกมากขึ้น เคาน์เตอร์พอยต์มีความถี่ และมีจำนวนโน้ตจรมากกว่าแบบฝึกก่อนหน้าเล็กน้อย

Figure 4.10 is a musical score for a larger ensemble including Flute, Clarinet in Bb, Alto Saxophone, Tenor Saxophone, Baritone Saxophone, Horn in F, Trumpet in Bb, Trombone, Euphonium, and Tuba. The score is in 9/8 time and includes a tempo marking of quarter note = 80. It features complex rhythmic patterns and dynamics.

รูป 4.10 แบบฝึกหัดที่ 2.2 อัตราจังหวะแบบผสม⁹₈

4.1.11 แบบฝึกหัดที่ 2.3 อัตรารังหะแบบผสม¹²/₈ ลักษณะคล้ายแบบฝึกหัดที่ 2.2 แตกต่างกันที่แบบฝึกหัดนี้ มีการเพิ่มโน้ตตัวกลมปะจุด มีการใช้ลิลาจังหวะที่ยากขึ้น และมีจำนวนโน้ตจรมากกว่าแบบฝึกหัดก่อนหน้าเล็กน้อย

รูป 4.11 แบบฝึกหัดที่ 2.3 อัตรารังหะแบบผสม¹²/₈

4.1.12 แบบทดสอบที่ 2.1 อัตรารังหะแบบผสมแบ่งแนวประสานเสียง เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างลิลาจังหวะขึ้นมาใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับอัตรารังหะแบบผสม โดยใช้ อัตรารังหะแบบผสม⁹/₈ เน้นทดสอบรูปแบบของโน้ต เครื่องหมาย คัง เบา ตื้น ยาว มีการใช้ เครื่องหมายย่อน ทั้งในแบบประทุน เช่น โย และ โคคาเพื่อลงจบ มีการเปลี่ยนลิลาจังหวะในตอนแยก มีเคาน์เตอร์เมโลดี เคาน์เตอร์พอยต์ และ โน้ตจรมที่อิงตามแบบฝึกหัดที่นักเรียนได้ศึกษามา

รูป 4.12 แบบทดสอบที่ 2.1 อัตรารังหะแบบผสมแบ่งแนวประสานเสียง

4.1.13 แบบฝึกหัดที่ 2.4 อัตรารังหวะแบบผสม⁶ ลักษณะคล้ายแบบฝึกหัดที่ 2.1 แตกต่างกันที่แบบฝึกหัดนี้ มีเข็มนี่ 2 ชั้นเพิ่มเข้ามา และมีการใช้เครื่องหมายย่อหน้า ทั้งในแบบประทุน เซ็น โย และ โคดาเพื่อลงจบ มีเคาน์เตอร์เมโลดี้ที่เล่นแบบโยงลมและมีเสียงกระโศดมากขึ้น เคาน์เตอร์พอยต์มีความถี่ขึ้นเล็กน้อย และมีจำนวนโน้ตจรเพิ่มขึ้นไม่มากนัก

รูป 4.13 แบบฝึกหัดที่ 2.4 อัตรารังหวะแบบผสม⁶

4.1.14 แบบฝึกหัดที่ 2.5 อัตรารังหวะแบบผสม⁹ ลักษณะคล้ายแบบฝึกหัดที่ 2.2 แตกต่างกันที่แบบฝึกหัดนี้ มีการใช้เข็มนี่ 2 ชั้นในส่วนของทำนองมากขึ้น มีเคาน์เตอร์เมโลดี้ที่เล่นแบบโยงลมและมีเสียงกระโศดมากขึ้น เคาน์เตอร์พอยต์มีความถี่ และมีจำนวนโน้ตจรมากกว่าแบบฝึกก่อนหน้าเล็กน้อย

รูป 4.14 แบบฝึกหัดที่ 2.5 อัตรารังหวะแบบผสม⁹

4.1.15 แบบฝึกหัดที่ 2.6 อัตรารังหวะแบบผสม¹² เป็นแบบฝึกหัดที่เขียนขึ้นโดยให้ความรู้สึกแบบเพลงจังหวะมาร์ช ลักษณะคล้ายแบบฝึกหัดที่ 2.1 แตกต่างกันที่แบบฝึกหัดนี้เป็น

อัตราจังหวะแบบผสม¹² มีการใช้เข็มนัด 2 ชั้นในส่วนของท่านองและเสียงประสานมากขึ้น เครื่องที่ดำเนินท่านองมีการเล่นเคาน์เตอร์เมโลดี้ ในส่วนเครื่องที่เล่นเคาน์เตอร์เมโลดี้มีการเล่นเป็นเสียงประสาน ที่ได้กล่าวมานี้มีการเล่นเป็นบางช่วงเท่านั้น สำหรับเคาน์เตอร์เมโลดี้ เคาน์เตอร์พอยต์ โน้ตจร มีลักษณะคล้ายแบบฝึกหัดก่อนหน้า

รูป 4.15 แบบฝึกหัดที่ 2.6 อัตราจังหวะแบบผสม¹²₈

4.1.16 แบบทดสอบที่ 2.2 อัตราจังหวะแบบผสมแบ่งแนวประสานเสียง เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างลีลาจังหวะขึ้นมาใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับอัตราจังหวะแบบผสม โดยใช้อัตราจังหวะแบบผสม⁹ เน้นทดสอบรูปแบบของโน้ต เครื่องหมาย ดัง เบา ตื้น ยาว มีการใช้เครื่องหมายอื่น ทั้งในแบบประทุน เช่น โย และ โคคาเพื่อลงจบ มีการเปลี่ยนลีลาจังหวะในตอนแยก มีเคาน์เตอร์เมโลดี้ เคาน์เตอร์พอยต์ และ โน้ตจรที่อิงตามแบบฝึกหัดที่นักเรียนได้ศึกษามา

รูป 4.16 แบบทดสอบที่ 2.2 อัตราจังหวะแบบผสมแบ่งแนวประสานเสียง

Copyright by Mahidol University

ชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตแบบฉบับล้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ และได้ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปทดลองกับผู้เข้าร่วมวิจัย

4.2 การนำชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลังที่สร้างขึ้นไปใช้ในการทดสอบนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

4.2.1 การฝึกครั้งที่ 1

ก่อนการเริ่มฝึกแต่ละครั้ง ผู้วิจัยให้นักเรียนเตรียมความพร้อม โดยเริ่มจากการฝึกหายใจเข้า 4 จังหวะ เป่าออกมา 8 จังหวะ และเริ่มเตรียมความพร้อมในแต่ละแบบฝึกหัด โดยให้นักเรียนสำรวจแบบฝึกหัดที่ 1.1 อัตราจังหวะแบบธรรมดา $\frac{2}{4}$ ตรวจสอบเครื่องหมายประจำท่วงเสียง เครื่องหมายอัตราจังหวะ และให้แต่ละเครื่องมือทำการเล่นสเกลตามเครื่องหมายประจำท่วงเสียงของตนเอง โดยให้เล่นเป็นโน้ตตัวขาว เพื่อให้สอดคล้องกับอัตราจังหวะแบบธรรมดา $\frac{2}{4}$ ต่อมาผู้วิจัยเขียนสัดส่วนของโน้ตและใส่เครื่องหมายเป่าหรือตีให้สั้นตามรูปแบบของเพลงมาร์ชที่สอดคล้องกับแบบฝึกหัดที่ 1.1 ลงบนกระดาษ และให้นักเรียนปฏิบัติดังต่อไปนี้

- 1) ให้นักเรียนทุกคนเคาะเท้าตามจังหวะที่กำหนดในแบบฝึกหัดที่ 1.1 และปรบมือตามสัดส่วนของโน้ตที่เห็น
- 2) ให้นักเรียนทุกคนเคาะเท้าตามจังหวะที่กำหนดในแบบฝึกหัดที่ 1.1 ปากร้องโน้ตตามสัดส่วนที่เห็น โดยออกเสียงว่า “โต”
- 3) ให้นักเรียนทุกคนเคาะเท้าตามจังหวะที่กำหนดในแบบฝึกหัดที่ 1.1 และทำการเป่าตามสัดส่วนของโน้ตที่เห็น โดยใช้เสียงที่ 1 ของเครื่องหมายประจำท่วงเสียงของตนเอง ในส่วนของเครื่องประกอบจังหวะให้ปฏิบัติเครื่องดนตรีตามสัดส่วนของโน้ตเช่นกัน

หลังจากนั้นผู้วิจัยให้นักเรียนดูแบบฝึกหัดที่ 1.1 และกำหนดห้องเพลงจำนวน 4 ห้อง เพลงในแบบฝึกหัดที่ 1.1 และให้นักเรียนเคาะเท้าตามจังหวะที่กำหนดในแบบฝึกหัดที่ 1.1 และให้นักเรียนปรบมือตามสัดส่วนของโน้ตที่เห็น ซึ่งแต่ละเครื่องมือมีสัดส่วนโน้ตที่ไม่เหมือนกัน แต่บางเครื่องมือก็มีสัดส่วนโน้ตที่เหมือนกัน เพื่อเป็นการฝึกโสตประสาทของนักเรียน

การฝึกแบบฝึกหัดที่ 1.1 อัตราจังหวะแบบธรรมดา $\frac{2}{4}$ ผู้วิจัยให้เวลานักเรียน 1 นาที ในการตรวจสอบเครื่องหมายประจำท่วงเสียง เครื่องหมายอัตราจังหวะ มองหาโน้ตตัวที่ยาก หลังจากนั้นให้นักเรียนจำลองการบรรเลงโดยการเคาะเท้าเพื่อกำหนดจังหวะ นิ้วมือหรือมือขยับตามเสียง และสัดส่วนของโน้ตที่ตาเห็น ปากร้องโน้ตโดยพยายามมองโน้ตล่วงหน้าไป 1 จังหวะ หลังจากนั้นทำการฝึกแบบฝึกหัดที่ 1.1 ซึ่งปัญหาที่พบระหว่างที่นักเรียนฝึกแบบฝึกหัดที่ 1.1 คือ การเป่าโน้ตให้สั้นตามเครื่องหมาย ผู้วิจัยทำการแก้ไขโดยให้อธิบายวิธีการเล่นโน้ตให้สั้น จากนั้นให้ปฏิบัติเครื่องดนตรีในจุดที่เกิดข้อบกพร่องในแบบฝึกหัดที่ 1.1 อีกครั้ง ทำให้นักเรียนสามารถเล่นโน้ตให้สั้นตามเครื่องหมายได้ดีขึ้น แล้วจึงค่อยฝึกแบบฝึกหัดต่อไป

การฝึกแบบฝึกหัดที่ 1.2 อัตราจังหวะแบบธรรมดา³₄ มีการเตรียมความพร้อมเหมือนแบบฝึกหัดที่ 1.1 แตกต่างกันที่ต้องมีการสำรวจโน้ตจร และการเล่นสเกลของแต่ละเครื่องมือ ให้เล่นตามเครื่องหมายประจำกุญแจเสียงของแบบฝึกหัดที่ 1.2 และเล่นเป็นโน้ตตัวขาวปะจุด เพื่อให้สอดคล้องกับอัตราจังหวะแบบธรรมดา³₄ และสัดส่วนของโน้ตที่เขียนบนกระดานอิงตามแบบฝึกหัดที่ 1.2 โดยเน้นการเล่นเต็มค่านโน้ตและการเป่าแบบโยงลมตามแบบเพลงจังหวะวอลซ์ โดยปัญหาที่พบระหว่างที่นักเรียนฝึกแบบฝึกหัดที่ 1.2 คือ นักเรียนบางคนเล่นห้องจบของแบบฝึกหัดที่ 1.2 ไม่เต็มค่านโน้ต ผู้วิจัยทำการแก้ไขโดยให้นักเรียนทุกคนตรวจสอบค่านโน้ตของห้องจบ และให้นักเรียนทุกคนเล่นโน้ต 4 ห้องสุดท้ายของแบบฝึกหัดที่ 1.2 แล้วจึงค่อยฝึกแบบฝึกหัดต่อไป

การฝึกแบบฝึกหัดที่ 1.3 อัตราจังหวะแบบธรรมดา⁴₄ มีการเตรียมความพร้อมเหมือนแบบฝึกหัดที่ 1.1 แตกต่างกันที่ต้องมีการสำรวจโน้ตจรมากขึ้น และการเล่นสเกลของแต่ละเครื่องมือ ให้เล่นตามเครื่องหมายประจำกุญแจเสียงของแบบฝึกหัดที่ 1.3 และเล่นเป็นโน้ตตัวกลม เพื่อให้สอดคล้องกับอัตราจังหวะแบบธรรมดา⁴₄ และสัดส่วนของโน้ตที่เขียนบนกระดานอิงตามแบบฝึกหัดที่ 1.3 โดยเน้นการเล่นเต็มค่านโน้ตและการเป่าแบบโยงลมตามแบบเพลงจังหวะสโลว์-โซล โดยปัญหาที่พบระหว่างที่นักเรียนฝึกแบบฝึกหัดที่ 1.3 คือ การเล่นโน้ตจร นักเรียนบางคนได้ทำการสำรวจโน้ตเพลงตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่ครูแนะนำแล้ว แต่ระหว่างปฏิบัติเกิดความสับสนในเรื่องของโน้ตที่เห็น และรูปแบบของนิ้วมือ ทำให้เกิดปัญหาการเล่นโน้ตจรระหว่างการปฏิบัติชุดฝึก ผู้วิจัยได้ทำการแก้ไขข้อบกพร่องโดยให้นักเรียนจำลองการบรรเลงโดยการเคาะเท้าเพื่อให้อัตราจังหวะนิ้วมือยับตามเสียงและสัดส่วนของโน้ตตามที่ตาเห็นในแบบฝึกหัดที่ 1.3 จากนั้นให้ปฏิบัติเครื่องดนตรีในจุดที่เกิดข้อบกพร่องอีกครั้ง ทำให้นักเรียนสามารถเล่นโน้ตจรได้ดีขึ้น

การทำแบบทดสอบที่ 1.1 อัตราจังหวะแบบธรรมดาแบ่งแนวประสานเสียง ผู้วิจัยให้เวลานักเรียน 1 นาที ในการตรวจสอบเครื่องหมายประจำกุญแจเสียง เครื่องหมายอัตราจังหวะ มงหาโน้ตตัวที่ยาก หลังจากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบและเก็บคะแนนตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

4.2.2 การฝึกครั้งที่ 2

การฝึกแบบฝึกหัดที่ 1.4 อัตราจังหวะแบบธรรมดา²₄ มีการเตรียมความพร้อมเหมือนแบบฝึกหัดที่ 1.1 แตกต่างกันที่ต้องมีการสำรวจโน้ตจรมากขึ้น เพิ่มการสำรวจเครื่องหมายอื่น และการเล่นสเกลของแต่ละเครื่องมือ ให้เล่นตามเครื่องหมายประจำกุญแจเสียงของแบบฝึกหัดที่ 1.4 และเล่นเป็นโน้ตตัวขาว เพื่อให้สอดคล้องกับอัตราจังหวะแบบธรรมดา²₄ และสัดส่วนของโน้ตที่เขียนบนกระดานอิงตามแบบฝึกหัดที่ 1.4 โดยเน้นการเล่นเครื่องหมายเป่าหรือตีให้สั้นตามรูปแบบ

ของเพลงมาร์ช โดยปัญหาที่พบระหว่างที่นักเรียนฝึกแบบฝึกหัดที่ 1.4 คือ การเล่นโน้ตเขบี๊ด 1 ชั้น ประจูด ผู้วิจัยทำการแก้ไขโดย ผู้วิจัยอธิบายวิธีการเล่นโน้ตและให้นักเรียนใช้เท้าเคาะจังหวะ ปรบมือ ตามสัดส่วนของโน้ตที่เกิดข้อบกพร่องในแบบฝึกหัดที่ 1.4 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติเครื่องดนตรีใน จุดที่เกิดข้อบกพร่องอีกครั้ง ทำให้นักเรียนสามารถเล่นโน้ตโน้ตเขบี๊ด 1 ชั้นประจูด ได้ดีขึ้น แล้วจึง ค่อยฝึกแบบฝึกหัดต่อไป

การฝึกแบบฝึกหัดที่ 1.5 อัตราจังหวะแบบธรรมดา³₄ มีการเตรียมความพร้อมเหมือน แบบฝึกหัดที่ 1.1 แตกต่างกันที่ต้องมีการสำรวจโน้ตจรมากขึ้น เพิ่มการสำรวจเครื่องหมายย้อน และการ เล่นสเกลของแต่ละเครื่องมือ ให้เล่นตามเครื่องหมายประจำกฎแฉเสียงของแบบฝึกหัดที่ 1.5 และเล่นเป็นโน้ตตัวขาวประจูด เพื่อให้สอดคล้องกับอัตราจังหวะแบบธรรมดา³₄ และสัดส่วนของ โน้ตที่เขียนบนกระดานอิงตามแบบฝึกหัดที่ 1.5 โดยเน้นการเล่นเต็มค่านโน้ตและการเป่าแบบโยลม ตามแบบเพลงจังหวะวอลซ์ โดยปัญหาที่พบระหว่างที่นักเรียนฝึกแบบฝึกหัดที่ 1.5 คือ นักเรียนบาง คนไม่เล่นย้อนตามเครื่องหมายประจูด ผู้วิจัยทำการแก้ไขโดยให้นักเรียนสำรวจเครื่องหมายย้อนอีก ครั้ง และให้นักเรียนเล่นในจุดที่มีข้อบกพร่องอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงค่อยฝึกแบบฝึกหัดต่อไป

การฝึกแบบฝึกหัดที่ 1.6 อัตราจังหวะแบบธรรมดา⁴₄ มีการเตรียมความพร้อมเหมือน แบบฝึกหัดที่ 1.1 แตกต่างกันที่ต้องมีการสำรวจโน้ตจรมากขึ้น เพิ่มการสำรวจเครื่องหมายย้อน มี การเล่นโน้ตซิงโคเปชั่น และการ เล่นสเกลของแต่ละเครื่องมือ ให้เล่นตามเครื่องหมายประจำกฎแฉ เสียงของแบบฝึกหัดที่ 1.6 และเล่นเป็นโน้ตตัวกลม เพื่อให้สอดคล้องกับอัตราจังหวะแบบธรรมดา⁴₄ และสัดส่วนของโน้ตที่เขียนบนกระดานอิงตามแบบฝึกหัดที่ 1.6 โดยเน้นการเล่นเต็มค่านโน้ตและการ เป่าแบบโยลมตามแบบเพลงจังหวะวอลซ์ โดยปัญหาที่พบระหว่างที่นักเรียนฝึกแบบฝึกหัดที่ 1.6 คือ นักเรียนบางคนมีข้อบกพร่องในการเล่นโน้ตซิงโคเปชั่น ผู้วิจัยทำการแก้ไขโดยผู้วิจัยอธิบาย วิธีการเล่นโน้ตและให้นักเรียนใช้เท้าเคาะจังหวะ ปรบมือตามสัดส่วนของโน้ตที่เกิดข้อบกพร่องใน แบบฝึกหัดที่ 1.6 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติเครื่องดนตรีในจุดที่เกิดข้อบกพร่องอีกครั้ง ทำใ้ นักเรียนสามารถเล่นโน้ตซิงโคเปชั่น ได้ดีขึ้น

การทำแบบทดสอบที่ 1.2 อัตราจังหวะแบบธรรมดาแบ่งแนวประสานเสียง ผู้วิจัยให้ เวลาให้นักเรียน 1 นาที ในการตรวจสอบเครื่องหมายประจำกฎแฉเสียง เครื่องหมายอัตราจังหวะ เครื่องหมายย้อน มองหาโน้ตตัวที่ยาก หลังจากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบและเก็บคะแนนตาม เกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

4.2.3 การฝึกครั้งที่ 3

การฝึกแบบฝึกหัดที่ 2.1 อัตราจังหวะแบบผสม⁶ มีการเตรียมความพร้อมเหมือนแบบฝึกหัดที่ 1.1 แตกต่างกันที่ต้องมีการสำรวจโน้ตจรมากขึ้น เพิ่มการสำรวจเครื่องหมายข้อนเครื่องหมายโคดา และการเล่นสเกลของแต่ละเครื่องมือ ให้เล่นตามเครื่องหมายประจำกุญแจเสียงของแบบฝึกหัดที่ 2.1 และเล่นเป็นโน้ตตัวคำปะจุดห้องละสองตัว เพื่อให้สอดคล้องกับอัตราจังหวะแบบผสม⁶ และสัดส่วนของโน้ตที่เขียนบนกระดานอิงตามแบบฝึกหัดที่ 2.1 โดยเน้นการเล่นเครื่องหมายเป่าหรือตีให้สั้นตามรูปแบบของเพลงมาร์ช โดยปัญหาที่พบระหว่างที่นักเรียนฝึกแบบฝึกหัดที่ 1.6 คือ นักเรียนบางคนไม่เล่นข้อนตามเครื่องหมายเช่นโย ผู้วิจัยทำการแก้ไขโดยให้นักเรียนสำรวจเครื่องหมายข้อนอีกครั้ง และให้นักเรียนเล่นในจุดที่มีข้อบกพร่องอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงค่อยฝึกแบบฝึกหัดต่อไป

การฝึกแบบฝึกหัดที่ 2.2 อัตราจังหวะแบบผสม⁹ มีการเตรียมความพร้อมเหมือนแบบฝึกหัดที่ 1.1 แตกต่างกันที่ต้องมีการสำรวจโน้ตจรมากขึ้น เพิ่มการสำรวจเครื่องหมายข้อนเครื่องหมายโคดา และการเล่นสเกลของแต่ละเครื่องมือ ให้เล่นตามเครื่องหมายประจำกุญแจเสียงของแบบฝึกหัดที่ 2.2 และเล่นเป็นโน้ตตัวคำปะจุดห้องละสามตัว เพื่อให้สอดคล้องกับอัตราจังหวะแบบผสม⁹ และสัดส่วนของโน้ตที่เขียนบนกระดานอิงตามแบบฝึกหัดที่ 2.2 ในแบบฝึกหัดนี้ผู้วิจัยสร้างลีลาจังหวะขึ้นมาใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับอัตราจังหวะแบบผสม⁹ โดยเน้นการเล่นเต็มคำโน้ตและการเป่าแบบโยงลม โดยปัญหาที่พบระหว่างที่นักเรียนฝึกแบบฝึกหัดที่ 2.2 คือ การเล่นโน้ตจมนักเรียนบางคนได้ทำการสำรวจโน้ตเพลงตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่ครูแนะนำแล้ว แต่ระหว่างปฏิบัติเกิดความสับสนในเรื่องของโน้ตที่เห็น และรูปแบบของนิ้วมือ ทำให้เกิดปัญหาการเล่นโน้ตจระหว่งการปฏิบัติชุดฝึก ผู้วิจัยได้ทำการแก้ไขข้อบกพร่องโดยให้นักเรียนจำลองการบรรเลงโดยการเคาะเท้าเพื่อให้อัตราจังหวะ นิ้วมือขยับตามเสียงและสัดส่วนของโน้ตตามที่ตาเห็นในแบบฝึกหัดที่ 2.2 จากนั้นให้ปฏิบัติเครื่องดนตรีในจุดที่เกิดข้อบกพร่องอีกครั้ง ทำให้นักเรียนสามารถเล่นโน้ตจได้ดีขึ้น แล้วจึงค่อยฝึกแบบฝึกหัดต่อไป

การฝึกแบบฝึกหัดที่ 2.3 อัตราจังหวะแบบผสม¹² มีการเตรียมความพร้อมเหมือนแบบฝึกหัดที่ 1.1 แตกต่างกันที่ต้องมีการสำรวจโน้ตจรมากขึ้น เพิ่มการสำรวจเครื่องหมายข้อนเครื่องหมายโคดา และการเล่นสเกลของแต่ละเครื่องมือ ให้เล่นตามเครื่องหมายประจำกุญแจเสียงของแบบฝึกหัดที่ 2.3 และเล่นเป็นโน้ตตัวคำปะจุดห้องละสี่ตัว เพื่อให้สอดคล้องกับอัตราจังหวะแบบผสม¹² และสัดส่วนของโน้ตที่เขียนบนกระดานอิงตามแบบฝึกหัดที่ 2.3 ในแบบฝึกหัดนี้ผู้วิจัยสร้างลีลาจังหวะขึ้นมาใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับอัตราจังหวะแบบผสม¹² โดยเน้นการเล่นเต็มคำโน้ตและการเป่าแบบโยงลม โดยปัญหาที่พบระหว่างที่นักเรียนฝึกแบบฝึกหัดที่ 2.3 คือ การเป่า

โน้ตตัวคำปะจุดโยงไปหาตัวคำแบบการรวมค่าโน้ต ผู้วิจัยแก้ไขข้อบกพร่องโดยผู้วิจัยอธิบายวิธีการเล่นโน้ตและให้นักเรียนใช้เท้าเกาะจังหวะ ปรับมือตามสัดส่วนของโน้ตที่เกิดข้อบกพร่องในแบบฝึกหัดที่ 2.3 จากนั้นให้นักเรียนปฏิบัติเครื่องดนตรีในจุดที่เกิดข้อบกพร่องอีกครั้ง ทำให้นักเรียนสามารถเล่นโน้ตตัวคำปะจุดโยงไปหาตัวคำได้ดีขึ้น

การทำแบบทดสอบที่ 2.1 อัตราจังหวะแบบผสมแบ่งแนวประสานเสียง ผู้วิจัยใช้เวลา นักเรียน 1 นาที ในการตรวจสอบเครื่องหมายประจำท่วงเสียง เครื่องหมายอัตราจังหวะ เครื่องหมายซ้อน เครื่องหมายโคคา มองหาโน้ตตัวที่ยาก หลังจากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบและเก็บคะแนนตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

4.2.4 การฝึกครั้งที่ 4

การฝึกแบบฝึกหัดที่ 2.4 อัตราจังหวะแบบผสม⁶ มีการเตรียมความพร้อมเหมือนแบบฝึกหัดที่ 1.1 แตกต่างกันที่ต้องมีการสำรวจโน้ตจรมากขึ้น เพิ่มการสำรวจเครื่องหมายซ้อน เครื่องหมายโคคา และการเล่นสเกลของแต่ละเครื่องมือ ให้เล่นตามเครื่องหมายประจำท่วงเสียงของแบบฝึกหัดที่ 2.4 และเล่นเป็นโน้ตตัวคำปะจุดห้องละสองตัว เพื่อให้สอดคล้องกับอัตราจังหวะแบบผสม⁶ และสัดส่วนของโน้ตที่เขียนบนกระดานอิงตามแบบฝึกหัดที่ 2.4 โดยเน้นการเล่นเครื่องหมายเป่าหรือตีให้สั้นตามรูปแบบของเพลงมาร์ช โดยปัญหาที่พบระหว่างที่นักเรียนฝึกแบบฝึกหัดที่ 2.4 คือ การเป่าโน้ตเข้ตสองชั้นให้สั้น ผู้วิจัยทำการแก้ไขโดยให้อธิบายวิธีการเล่นโน้ตให้สั้น จากนั้นให้ปฏิบัติเครื่องดนตรีในจุดที่เกิดข้อบกพร่องในแบบฝึกหัดที่ 2.4 อีกครั้ง ทำให้นักเรียนสามารถเล่นโน้ตให้สั้นตามเครื่องหมายได้ดีขึ้น แล้วจึงค่อยฝึกแบบฝึกหัดต่อไป

การฝึกแบบฝึกหัดที่ 2.5 อัตราจังหวะแบบผสม⁹ มีการเตรียมความพร้อมเหมือนแบบฝึกหัดที่ 1.1 แตกต่างกันที่ต้องมีการสำรวจโน้ตจรมากขึ้น เพิ่มการสำรวจเครื่องหมายซ้อน เครื่องหมายโคคา และการเล่นสเกลของแต่ละเครื่องมือ ให้เล่นตามเครื่องหมายประจำท่วงเสียงของแบบฝึกหัดที่ 2.5 และเล่นเป็นโน้ตตัวคำปะจุดห้องละสามตัว เพื่อให้สอดคล้องกับอัตราจังหวะแบบผสม⁹ และสัดส่วนของโน้ตที่เขียนบนกระดานอิงตามแบบฝึกหัดที่ 2.5 ในแบบฝึกหัดนี้ผู้วิจัยสร้างลีลาจังหวะขึ้นมาใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับอัตราจังหวะแบบผสม⁹ โดยเน้นการเล่นเต็มค่าโน้ตและการเป่าแบบโยงลม โดยปัญหาที่พบระหว่างที่นักเรียนฝึกแบบฝึกหัดที่ 2.5 คือ การไม่หายใจตามเครื่องหมายโยงลม ผู้วิจัยทำการแก้ไขโดยให้อธิบายวิธีการหายใจตามเครื่องหมายโยงลม จากนั้นให้ปฏิบัติเครื่องดนตรีในจุดที่เกิดข้อบกพร่องในแบบฝึกหัดที่ 2.5 อีกครั้ง ทำให้นักเรียนสามารถหายใจตามเครื่องหมายโยงลมได้ดีขึ้น แล้วจึงค่อยฝึกแบบฝึกหัดต่อไป

การฝึกแบบฝึกหัดที่ 2.6 อัตรารังหวะแบบผสม¹²₈ มีการเตรียมความพร้อมเหมือนแบบฝึกหัดที่ 1.1 แตกต่างกันที่ต้องมีการสำรวจโน้ตจรมากขึ้น เพิ่มการสำรวจเครื่องหมายซ้อน เครื่องหมายโคคา และการเล่นสเกลของแต่ละเครื่องมือ ให้เล่นตามเครื่องหมายประจำกุญแจเสียงของแบบฝึกหัดที่ 2.6 และเล่นเป็นโน้ตตัวดำปะจุดห้องละสี่ตัว เพื่อให้สอดคล้องกับอัตรารังหวะแบบผสม¹²₈ และสัดส่วนของโน้ตที่เขียนบนกระดานอิงตามแบบฝึกหัดที่ 2.6 โดยเน้นการเล่นเครื่องหมายเป่าหรือตีให้สั้นตามรูปแบบของเพลงมาร์ช โดยปัญหาที่พบระหว่างที่นักเรียนฝึกแบบฝึกหัดที่ 2.6 คือ การเป่าโน้ตที่มีสัดส่วนเหมือนกันให้สั้นในกลุ่มเครื่องเป่า ผู้วิจัยทำการแก้ไขโดยให้อธิบายวิธีการเป่าสัดส่วนให้สั้นเหมือนกัน จากนั้นให้ปฏิบัติเครื่องดนตรีในจุดที่เกิดข้อบกพร่องในแบบฝึกหัดที่ 2.6 อีกครั้ง ทำให้นักเรียนสามารถเป่าโน้ตที่มีสัดส่วนเหมือนกันให้สั้นได้ดีขึ้น

การทำแบบทดสอบที่ 2.2 อัตรารังหวะแบบผสมแบ่งแนวประสานเสียง ผู้วิจัยให้เวลานักเรียน 1 นาที ในการตรวจสอบเครื่องหมายประจำกุญแจเสียง เครื่องหมายอัตรารังหวะ เครื่องหมายซ้อน เครื่องหมายโคคา มองหาโน้ตตัวที่ยาก หลังจากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบและเก็บคะแนนตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

4.3 ผลการทดสอบการอ่านโน้ตสากลแบบนับพลงนของนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม และการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบ ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตาราง 4.1 แสดงข้อมูลคะแนนของแบบทดสอบก่อนการใช้ชุดฝึก (คะแนนเต็ม 6 คะแนน) แบบทดสอบระหว่างใช้ชุดฝึก (คะแนนเต็ม 12 คะแนน) และแบบทดสอบหลังใช้ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลัน (คะแนนเต็ม 6 คะแนน) ของนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม เป็นรายบุคคล

ที่	เครื่องดนตรี	ก่อนใช้ชุดฝึก		ระหว่างใช้ชุดฝึก				หลังใช้ชุดฝึก	
		ธรรมดา	ผสม	แบบทดสอบ		แบบทดสอบ		ธรรมดา	ผสม
				1.1	1.2	2.1	2.2		
1	ฟลูต	2	2	3	3	3	3	3	3
2	ฟลูต	1	1	2	3	2	3	3	3
3	คลาริเน็ต	2	2	2	3	2	3	3	3
4	คลาริเน็ต	2	2	2	3	2	3	3	3
5	คลาริเน็ต	2	2	2	3	2	3	3	3
6	อัลโตแซ็ค	2	1	2	3	2	3	3	3
7	อัลโตแซ็ค	1	1	2	3	2	3	3	3
8	อัลโตแซ็ค	1	1	2	3	2	3	3	3
9	เทเนอร์แซ็ค	2	2	2	3	2	3	3	3
10	เทเนอร์แซ็ค	1	1	2	3	2	3	3	3
11	บารีโทนแซ็ค	1	1	2	3	2	3	3	3
12	ฮอร์น	2	2	2	3	2	3	3	3
13	ฮอร์น	1	1	2	3	2	3	3	3
14	ทรัมเป็ต	2	1	2	3	1	2	3	2
15	ทรัมเป็ต	1	1	2	3	2	3	3	3
16	ทรัมเป็ต	2	1	2	3	2	3	3	3
17	ทรอมโบน	1	1	2	3	2	3	3	3
18	ยูโฟเนียม	2	1	2	3	2	3	3	3
19	ยูโฟเนียม	1	1	2	3	2	3	3	3

ตาราง 4.1 แสดงข้อมูลคะแนนของแบบทดสอบก่อนการใช้ชุดฝึก (คะแนนเต็ม 6 คะแนน) แบบทดสอบระหว่างใช้ชุดฝึก (คะแนนเต็ม 12 คะแนน) และแบบทดสอบหลังใช้ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลัน (คะแนนเต็ม 6 คะแนน) ของนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม เป็นรายบุคคล (ต่อ)

ที่	เครื่องดนตรี	ก่อนใช้ชุดฝึก		ระหว่างใช้ชุดฝึก				หลังใช้ชุดฝึก	
		ธรรมดา	ผสม	แบบทดสอบ	แบบทดสอบ	แบบทดสอบ	แบบทดสอบ	ธรรมดา	ผสม
				1.1	1.2	2.1	2.2		
20	ทูบา	2	1	2	3	2	3	3	3
21	กลองสแนร์	2	1	2	3	2	3	3	3
22	กลองสแนร์	1	1	2	3	2	3	3	2
23	กลองสแนร์	1	1	2	3	2	3	3	3
24	กลองใหญ่	1	1	2	3	2	3	3	3
25	กลองใหญ่	1	1	2	3	2	3	3	3
26	ฉาบ	1	1	2	3	2	3	3	3
27	เบด	1	1	1	2	1	2	2	2
28	เบด	1	1	1	2	1	2	2	2
	รวม	40	34	55	82	54	81	82	80
		74		137		135		162	

ตาราง 4.2 แสดงข้อมูลคะแนนและค่าเฉลี่ยร้อยละของแบบทดสอบก่อนการใช้ชุดฝึก (คะแนนเต็ม 6 คะแนน) แบบทดสอบระหว่างใช้ชุดฝึก (คะแนนเต็ม 12 คะแนน) และแบบทดสอบหลังใช้ชุดฝึก เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลัน (คะแนนเต็ม 6 คะแนน)

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล	จำนวนนักเรียน	คะแนน		ร้อยละ	ค่าเฉลี่ยร้อยละ
		เต็ม	ผลรวมคะแนนทั้งหมด		
แบบทดสอบก่อนใช้ชุดฝึก	อัตราจังหวะธรรมดา	28	3	40	44.05
	อัตราจังหวะผสม	28	3	34	
แบบทดสอบระหว่างใช้ชุดฝึก	อัตราจังหวะธรรมดา (แบบทดสอบที่ 1.1-1.2)	28	6	137	80.95
	อัตราจังหวะผสม (แบบทดสอบที่ 2.1-2.2)	28	6	135	
แบบทดสอบหลังใช้ชุดฝึก	อัตราจังหวะธรรมดา	28	3	82	96.43
	อัตราจังหวะผสม	28	3	80	

จากผลทดสอบข้างต้น ส่งผลให้มีผลการวิจัยดังนี้

4.3.1 การศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิต ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ผลจากคะแนนแบบทดสอบระหว่างใช้ชุดฝึกและแบบทดสอบหลังใช้ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลัน พบว่า ประสิทธิภาพตัวแรก ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนในแบบทดสอบระหว่างใช้ชุดฝึกมีค่าเท่ากับ 80.95 และประสิทธิภาพตัวหลัง ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนในแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 96.43 ประสิทธิภาพของชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันจึงมีค่าเท่ากับ 80.95/96.43 แสดงว่า ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานของสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ที่ 80/80

4.3.2 ศึกษาเปรียบเทียบผลการอ่านโน้ตของนักเรียนก่อน และหลังการใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันของนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการนำชุดฝึกไปใช้ ผู้วิจัยนำเอาผลคะแนนจากแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกมาทำการวิเคราะห์ เพื่อให้ทราบว่า เมื่อนักเรียนได้ฝึกด้วยชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้ว นักเรียนมีผลการอ่านโน้ตก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกต่างกันอย่างไร ซึ่งหลังจากการวิเคราะห์แล้ว ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตาราง 4.3 แสดงผลการอ่านโน้ตของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลัน กลุ่มประชากร 28 คน (คะแนนเต็ม 168 คะแนน)

การทดสอบ	N	ผลรวมคะแนน ทั้งหมด	\bar{X}	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	28	74	2.64	0.83	18.668*	.000
หลังเรียน	28	162	5.79	0.57		

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.3 พิจารณา p value จะเห็นได้ว่า มีค่าต่ำกว่า .05 สามารถสรุปได้ว่า ผลการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลันของนักเรียนหลังการใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลันสูงกว่าผลการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลันของนักเรียนก่อนการใช้ชุดฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ทั้งหมดสรุปได้ว่า การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลันของนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมานี้เป็นไปตามสมมติฐานทุกประการ

บทที่ 5

อภิปรายผล ข้อเสนอแนะการวิจัย และข้อเสนอแนะ

อภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ผลการสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันของนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม พบว่า

1. ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันของนักเรียนวงโยชวาทิตที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.95/96.43 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 เป็นผลมาจากชุดฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีการลำดับขั้นตอนการฝึกจากง่ายไปหายาก เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของนักเรียน มีการคำนึงถึงบริบทในการทำหน้าที่ของแต่ละเครื่องมือ ซึ่งสอดคล้องกับบทเพลงมาตรฐาน มีการแยกฝึกออกเป็นเรื่อง ๆ ซึ่งแต่ละเรื่องไม่ยาวเกินไป มีการนำชุดฝึกที่สร้างขึ้นนี้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อหาความเชื่อมั่นและความเหมาะสมของชุดฝึกก่อนที่จะนำไปใช้ ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของชุดฝึกที่ดีของดวงเดือน อ่อนนุ่ม และคณะ (2537) นฤมล มิโสภา (2550) และสุคนธ์ สินธพานนท์ (2553)

2. นักเรียนสามารถอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันหลังจากใช้ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลันของนักเรียนวงโยชวาทิตได้ดีกว่าก่อนใช้ชุดฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีการพัฒนาด้านทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพลัน เหตุผลที่ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นมาจากการที่นักเรียนมีขั้นตอนการเตรียมพร้อมที่เป็นลำดับขั้นตอน มีการให้นักเรียนสำรวจแบบฝึกก่อนการฝึกจริง มีการจำลองการปฏิบัติเพื่อเตรียมความพร้อม โดยการเคาะเท้าเพื่อกำหนดจังหวะ นิ้วมือหรือมือขยับตามเสียงและสัดส่วนของโน้ตที่ตาเห็น ปากร้องโน้ตโดยพยายามมองโน้ตล่วงหน้าไป 1 จังหวะ ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจและเป็นการทบทวนความรู้ก่อนทำการฝึกจริง ซึ่งสอดคล้องกับคำแนะนำในการเตรียมตัวก่อนการฝึกการอ่านโน้ตแบบจับพลันของ ณัฐ เชิงทอง (2555) ว่า ควรให้เวลานักเรียนในการเตรียมตัวก่อนปฏิบัติ ให้นักเรียนตรวจสอบเครื่องหมาย โน้ตจร จินตนาการเสียง ตำแหน่งของการวางนิ้ว และความดังเบา โดยเคาะเท้าให้จังหวะหรือร้องโน้ตไปด้วย นอกจากการเตรียมพร้อมที่ดีที่ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการดีขึ้นแล้ว การให้นักเรียนได้ฝึกซ้ำก็มีส่วนช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นด้วย กล่าวคือ ชุดฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะมีความต่อเนื่องของแบบฝึกในการทำซ้ำ มีการเชื่อมโยงในสัดส่วนของโน้ตและ

เครื่องหมายของแบบฝึกหัดก่อนหน้า แต่ละแบบฝึกหัดมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือแบบฝึกในอัตรา
จังหวะธรรมดา³/₄ มีลักษณะตัวโน้ตเหมือนแบบฝึกในอัตราจังหวะธรรมดา²/₄ แตกต่างกันที่มีโน้ตตัว
ขาวปะจุดเพิ่มเติม และแบบฝึกในอัตราจังหวะธรรมดา⁴/₄ มีลักษณะตัวโน้ตเหมือนแบบฝึกในอัตรา
จังหวะธรรมดา³/₄ แตกต่างกันที่มีโน้ตตัวกลมเพิ่มเติม สำหรับแบบฝึกในอัตราจังหวะผสมก็มี
ลักษณะการเพิ่มค่าของตัวโน้ตเช่นเดียวกันกับแบบฝึกในอัตราจังหวะธรรมดา นอกจากนั้นยังมีการ
เพิ่มจำนวนโน้ตจรในแต่ละแบบฝึกหัดด้วย แบบทดสอบอิงรูปแบบของโน้ตและเครื่องหมายจาก
แบบฝึกหัด นอกจากนั้นในการฝึกชุดฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้ ระหว่างการฝึกหากนักเรียนเกิด
ข้อบกพร่องในบางจุด ผู้วิจัยจะอธิบายและให้นักเรียนได้ฝึกซ้ำในจุดที่เกิดข้อบกพร่อง จนทำ
ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจรูปแบบการอ่านโน้ตแบบต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ส่งผลให้นักเรียนสามารถ
อ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลันหลังจากใช้ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลันของ
นักเรียนวงโยชวาทิตได้ดีกว่าก่อนการใช้ชุดฝึก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุคนธ์ สินธพานนท์
(2553) ได้กล่าวว่า ชุดฝึกทักษะที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ได้ด้วย
ตนเอง เมื่อมีการฝึกซ้ำหลายครั้ง จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดทักษะที่คงทน ชุดฝึกทักษะ
สามารถเป็นเครื่องมือในการวัดผลได้ และนักเรียนสามารถตรวจสอบความรู้ความสามารถของ
ตนเอง เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาได้ และฉวีลย์ มาศจรัส (2546) ได้กล่าวว่า ชุดฝึกทักษะเป็นสื่อ
การเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การวิเคราะห์ ช่วยพัฒนาการเรียนรู้
พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่าง ๆ ของนักเรียน อีกทั้งชุดฝึกทักษะยังเป็นสื่อการเรียนรู้
สำหรับการแก้ไขปัญหาในการเรียนรู้ของนักเรียนอีกด้วย

ข้อจำกัดการวิจัย

1) ชุดฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นชุดฝึกที่สร้างขึ้นให้เหมาะสมกับความสามารถของ
นักเรียนในระดับหนึ่ง ถ้าต้องการฝึกในระดับที่สูงขึ้นอาจจะต้องมีการพัฒนาชุดฝึกให้เหมาะสม
ต่อไป

2) ชุดฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเน้นการฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลัน
โดยเน้นการอ่านสัดส่วนของตัวโน้ตมากกว่าเน้นการใช้เครื่องหมาย และความกลมกลื่นของเสียง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

- 1) นักเรียนควรมีพื้นฐานในการอ่านโน้ต เพื่อจะสามารถพัฒนาการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลันได้ต่อไป
- 2) ครูผู้สอนควรมีความสามารถในการเรียบเรียงเสียงประสาน รู้จักการใช้ช่วงเสียงและคอร์ดให้เหมาะกับเครื่องดนตรีและรูปแบบของเพลงชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ในวงโยชวาทิต เพื่อสามารถออกแบบชุดฝึกที่สามารถพัฒนานักเรียนได้อย่างเหมาะสม
- 3) ควรเพิ่มรูปแบบของตัวโน้ตให้มีความยากมากยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตแบบฉบับพลันให้มีความแม่นยำมากขึ้น และควรมีการสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะด้านอื่น เช่น การตัดลิ้นของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่า ความกลมกลืนของเสียงและการควบคุมเสียง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1) การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลเบื้องต้นของนักเรียนวงโยชวาทิตตามแนวทางของโคดาเย
- 2) การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการใช้รูปแบบนิ้วมือของกลุ่มเครื่องลมไม้ในวงโยชวาทิต
- 3) สร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเป่าแบบตัดลิ้นและ โยงลมของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่าในวงโยชวาทิต

การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลันของนักเรียนวงโยชวาทิต
โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม
THE CREATION OF A PACKAGE TO IMPROVE SIGHT-READING FOR A STUDENTS'
MARCHING BAND AT PRINCESS SIRINDHORN'S COLLEGE IN NAKHON PATHOM
PROVINCE

อนวัช พวงสมบัติ 5838470 MSME/M

ศศ.ม. (ดนตรีศึกษา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อำไพ บูรณประพุกษ์, ปร.ค. (ดนตรี), นีอร เตรัตนชัย,
ปร.ค. (ดนตรี), ฤทธิ ทรัพย์สมบูรณ์, ปร.ค. (ดนตรี)

บทสรุปแบบสมบูรณ์

ในวโรกาสที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เจริญพระชนมายุครบ 36 พรรษา ในวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2534 กระทรวงศึกษาธิการได้ก่อตั้งโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย (Princess Sirindhorn's College) ขึ้นโดยจัดให้มีการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นด้านวิชาการ มีแผนการเรียนที่หลากหลาย อีกทั้งยังได้มีการสืบสานพระราชดำริทางด้านศิลปวัฒนธรรม มีการจัดตั้งวงโยชวาทิตขึ้นในปี พ.ศ. 2535 ในสมัยของ นางสาวยุพิน ดุขิยามิ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน

ในอดีตวงโยชวาทิตเป็นวงดนตรีที่ใช้ในราชการทหาร โดยใช้ในพิธีสวนสนาม ใช้ในพระราชพิธีและพิธีต่าง ๆ ต่อมาได้แพร่หลายสู่ประชาชน กลายเป็นวงโยชวาทิตของโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศ โดยจัดอยู่ในรูปของกิจกรรม และมีนักเรียนเป็นผู้บรรเลง มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมทางด้านศิลปะดนตรี ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เสริมสร้างระเบียบวินัยความสามัคคี ฝึกความอดทน พัฒนาทางด้านอารมณ์ จิตใจ สติปัญญาให้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนสามารถนำวงไปบริการชุมชน ซึ่งเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตให้แก่ นักเรียน การก่อตั้งวงโยชวาทิตที่ดีและมีคุณภาพนั้น ไม่เพียงแต่อาศัยงบประมาณเพียงอย่างเดียว เรื่องของอาคารสถานที่ ความพร้อมด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน ครูผู้สอน นักเรียน และการฝึกซ้อมเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ การฝึกซ้อมสามารถ

แบ่งออกได้เป็นหลายส่วน ซึ่งเกี่ยวกับการปฏิบัติทักษะต่าง ๆ ทักษะหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญมาก คือ การอ่านโน้ต

การอ่านโน้ตเป็นส่วนหนึ่งของทักษะการปฏิบัติดนตรี ถ้านักเรียนสามารถอ่านโน้ตเป็นและอ่านได้คล่อง ก็จะทำให้การฝึกซ้อมบทเพลงเป็นไปได้ง่าย ทั้งนี้การที่นักเรียนจะสามารถอ่านโน้ตได้คล่องนั้นต้องมีการฝึกฝนบ่อย ๆ แต่ด้วยหลายปัจจัยทำให้มีเวลาในการฝึกซ้อมน้อยลงถึงแม้ว่านักเรียนทั้งหมดจะมีพื้นฐานในการอ่านโน้ตสากล แต่ยังคงขาดทักษะการอ่านโน้ตแบบฉบับพลันซึ่งทำให้ต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อมมาก ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยใช้การบอกโน้ตให้นักเรียนจดจำ แต่วิธีการนี้ทำให้นักเรียนขาดทักษะในการอ่านโน้ตแบบฉบับพลันที่ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลันของนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม เพื่อปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน โดยผู้วิจัยคาดว่าชุดฝึกที่สร้างขึ้นนี้สามารถพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลันของนักเรียนได้ ทำให้เกิดประโยชน์แก่ตัวนักเรียน และส่งผลต่อบุคคลต่าง ๆ ในการพัฒนางานให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น ส่งผลให้ครูได้พัฒนาตนเองในด้านความรู้และการถ่ายทอดสิ่งที่ถูกต้องให้แก่ นักเรียน เพื่อเป็นการพัฒนาระบบการฝึกซ้อมของวงโยชวาทิตให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลันของนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อนำชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลันที่สร้างขึ้นไปใช้ในการทดสอบนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม
3. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านโน้ตของนักเรียนก่อนการใช้ชุดฝึก ระหว่างการใช้ชุดฝึก และหลังการใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลันของนักเรียนวงโยชวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาและสร้างชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลัน และเปรียบเทียบผลการอ่านโน้ตของนักเรียนก่อน ระหว่าง และหลังการใช้ชุดฝึก

ผู้เข้าร่วมวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนวงโยชวาทิตโรงเรียนสตรีรัตนราชวิทยาลัย ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำนวน 28 คน แบ่งเป็น เครื่องเป่าลมไม้ 11 คน เครื่องเป่าทองเหลือง 9 คน และเครื่องประกอบจังหวะ 8 คน โดยแต่ละคนมีพื้นฐานในการปฏิบัติเครื่องดนตรีและการอ่านโน้ตที่ใกล้เคียงกัน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ศึกษาหนังสือ เอกสาร วารสาร ที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัย
- 2) นำข้อมูลจากการศึกษามาคัดเลือกแบบทดสอบก่อนการใช้ชุดฝึกและหลังการใช้ชุดฝึก โดยแบบทดสอบก่อนการใช้ชุดฝึกและหลังการใช้ชุดฝึกมีลักษณะเหมือนกัน คือ มี 2 เพลงเป็นอัตราจังหวะแบบธรรมดา 1 เพลงและอัตราจังหวะแบบผสม 1 เพลง เป็นบทเพลงมาตรฐานที่กลุ่มเครื่องทองเหลืองมีพิสัยของเสียงไม่เกินคู่ 11 มีจำนวน 4 เพลงประกอบด้วย เพลงอัตราจังหวะปกติ และเพลงอัตราจังหวะผสม อย่างละ 2 เพลง โดยแต่ละประเภท จะใช้ 1 บทเพลงมาทดสอบก่อนเรียน และอีก 1 บทเพลงใช้ทดสอบหลังเรียน คีย์เพลงไม่ยากเกินไป ควรเป็นคีย์ที่ปฏิบัติได้ง่ายเหมาะสมกับรูปแบบนิ้วมือของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่า โดยใช้คีย์ที่เป็นทางแฟล็ต ตั้งแต่ 1 แฟล็ตขึ้นไป แต่ไม่เกิน 4 แฟล็ต ทั้งทางเมเจอร์และไมเนอร์
- 3) นำข้อมูลจากการศึกษามาสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับสำหรับนักเรียนวงโยชวาทิต และสร้างแบบทดสอบระหว่างการใช้ชุดฝึก
- 4) นำชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข
- 5) ให้นักเรียนปฏิบัติแบบทดสอบก่อนการใช้ชุดฝึก โดยมีเกณฑ์การวัดผลดังนี้
 - 5.1) ความคล่องในการอ่านโน้ตและบรรเลงแบบฉบับ
 - 5.2) ความแม่นยำของจังหวะ
 - 5.3) คุณภาพเสียงในขณะที่ทำการบรรเลง
 - 5.4) ความแม่นยำของเครื่องหมาย ดั่ง เบา สั้น ยาว
 ถ้านักเรียนสามารถทำได้ถูกต้องทั้งหมดให้ 3 (ดี)
 ถ้านักเรียนผิดพลาดบางจุดให้ 2 (พอใช้)
 ถ้านักเรียนผิดพลาดหลายจุดให้ 1 (ต้องปรับปรุง)
- 6) นำชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับสำหรับนักเรียนวงโยชวาทิตมาให้นักเรียนทำการฝึก โดยใช้เวลาหลังเลิกเรียนในแต่ละวัน วันละ 40 นาที และทำการฝึก 2 ครั้งต่อ 1 ชุดฝึก โดยครั้งที่ 1 ฝึกแบบฝึกหัดที่ 1.1 – 1.3 และทำแบบทดสอบที่ 1.1 ครั้งที่ 2 ฝึก

แบบฝึกหัดที่ 1.4 – 1.6 และทำแบบทดสอบที่ 1.2 ครั้งที่ 3 ฝึกแบบฝึกหัดที่ 2.1 – 2.3 และทำแบบทดสอบที่ 2.1 ครั้งที่ 4 ฝึกแบบฝึกหัดที่ 2.4 – 2.6 และทำแบบทดสอบที่ 2.2 การทำแบบทดสอบระหว่างการใช้ชุดฝึกในแต่ละครั้งนั้น ใช้เกณฑ์การวัดผลเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนการใช้ชุดฝึก

7) เมื่อนักเรียนฝึกครบทุกชุดฝึก ผู้วิจัยนำแบบทดสอบหลังการใช้ชุดฝึกมาทำการทดสอบนักเรียน โดยใช้เกณฑ์การวัดผลเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนการใช้ชุดฝึก แบบทดสอบหลังการใช้ชุดฝึกจะเป็นบทเพลงจริงที่ใ้กับวงโยธวาทิตทั้งแบบอัตราจังหวะธรรมดาและอัตราจังหวะผสม

8) ผู้วิจัยเปรียบเทียบผลการปฏิบัติแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้ชุดฝึก และเปรียบเทียบผลการปฏิบัติระหว่างเรียนกับหลังเรียนเพื่อวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึก

ผลการวิจัย

การศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับปล้นสำหรับนักเรียนวงโยธวาทิต ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ผลจากคะแนนแบบทดสอบระหว่างใช้ชุดฝึกและแบบทดสอบหลังใช้ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับปล้น พบว่า ประสิทธิภาพตัวแรก ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนในแบบทดสอบระหว่างใช้ชุดฝึกมีค่าเท่ากับ 80.95 และประสิทธิภาพตัวหลัง ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนในแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 96.43 ประสิทธิภาพของชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับปล้นจึงมีค่าเท่ากับ 80.95/96.43 แสดงว่า ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับปล้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานของสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ที่ 80/80

การศึกษาเปรียบเทียบผลการอ่านโน้ตของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับปล้นของนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการนำชุดฝึกไปใช้ ผู้วิจัยนำเอาผลคะแนนจากแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกมาทำการวิเคราะห์ เพื่อให้ทราบว่ เมื่อนักเรียนได้ฝึกด้วยชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับปล้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้ว นักเรียนมีผลการอ่านโน้ตก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกต่างกันอย่างไร ซึ่งหลังจากการวิเคราะห์แล้ว พบว่า ผลการอ่านโน้ตสากลแบบจับปล้นของนักเรียนหลังการใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับปล้นสูงกว่าผลการอ่านโน้ตสากลแบบจับปล้นของนักเรียนก่อนการใช้ชุดฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ทั้งหมดสรุปได้ว่า การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพล้นของนักเรียนวงโยธวาทิต โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมานี้เป็นไปตามสมมติฐานทุกประการ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพล้นของนักเรียนวงโยธวาทิตที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.95/96.43 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 เป็นผลมาจากชุดฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีการลำดับขั้นตอนการฝึกจากง่ายไปหายาก เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของนักเรียน มีการคำนึงถึงบริบทในการทำหน้าที่ของแต่ละเครื่องมือ ซึ่งสอดคล้องกับบทเพลงมาตรฐาน มีการแยกฝึกออกเป็นเรื่อง ๆ ซึ่งแต่ละเรื่องไม่ยาวเกินไป มีการนำชุดฝึกที่สร้างขึ้นนี้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อหาความเชื่อมั่นและความเหมาะสมของชุดฝึกก่อนที่จะนำไปใช้ และนักเรียนสามารถอ่านโน้ตสากลแบบจับพล้นหลังจากใช้ชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพล้นของนักเรียนวงโยธวาทิตได้ดีกว่าก่อนใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีการพัฒนาด้านทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพล้น เหตุผลที่ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นมาจากการที่นักเรียนมีขั้นตอนการเตรียมตัวที่เป็นลำดับขั้นตอน มีการให้นักเรียนสำรวจแบบฝึกก่อนการฝึกจริง มีการจำลองการปฏิบัติเพื่อเตรียมความพร้อม โดยการเคาะเท้าเพื่อกำหนดจังหวะ นิ้วมือหรือมือซ้ายตามเสียงและสัดส่วนของโน้ตที่ตาเห็น ปากร้องโน้ตโดยพยายามมองโน้ตล่วงหน้าไป 1 จังหวะ ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจและเป็นการทบทวนความรู้ก่อนทำการฝึกจริง นับได้ว่าการทดลองครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่คาดไว้ทุกประการ และสอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านที่กล่าวว่าชุดฝึกทักษะที่เหมาะสมกับนักเรียนจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง จนเกิดการเรียนรู้ และเกิดทักษะที่คงทน ซึ่งชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตสากลแบบจับพล้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีการออกแบบชุดฝึกให้มีลักษณะการทำซ้ำ โดยแต่ละแบบฝึกมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือแบบฝึกในอัตราจังหวะธรรมดา³ มีลักษณะตัวโน้ตเหมือนแบบฝึกในอัตราจังหวะธรรมดา² แตกต่างกันที่มีโน้ตตัวขาวปะจุดเพิ่มเติม และแบบฝึกในอัตราจังหวะธรรมดา⁴ มีลักษณะตัวโน้ตเหมือนแบบฝึกในอัตราจังหวะธรรมดา³ แตกต่างกันที่มีโน้ตตัวกลมเพิ่มเติม สำหรับแบบฝึกในอัตราจังหวะผสมก็มีลักษณะการเพิ่มค่าของตัวโน้ตเช่นเดียวกันกับแบบฝึกในอัตราจังหวะธรรมดา นอกจากนี้ยังมีการเพิ่มจำนวน โน้ตจริงในแต่ละแบบฝึกอีกด้วย แบบทดสอบอิงรูปแบบของโน้ตและเครื่องหมายจากแบบฝึกหัด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

- 1) นักเรียนควรมีพื้นฐานในการอ่านโน้ต เพื่อจะได้สามารถพัฒนาการอ่านโน้ตสากลแบบฉบับพลันได้ต่อไป
- 2) ครูผู้สอนควรมีความสามารถในการเรียบเรียงเสียงประสาน รู้จักการใช้ช่วงเสียงและคอร์ดให้เหมาะกับเครื่องดนตรีและรูปแบบของเพลงชนิดต่าง ๆ ที่ใช้ในวงโยชวาทิต เพื่อสามารถออกแบบชุดฝึกที่สามารถพัฒนานักเรียนได้อย่างเหมาะสม
- 3) ควรเพิ่มรูปแบบของตัวโน้ตให้มีความยากมากยิ่งขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตแบบฉบับพลันให้มีความแม่นยำมากขึ้น และควรมีการสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะด้านอื่น เช่น การตัดลิ้นของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่า ความกลมกลืนของเสียงและการควบคุมเสียง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1) การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลเบื้องต้นของนักเรียนวงโยชวาทิตตามแนวทางของโคดาเย
- 2) การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการใช้รูปแบบนิ้วของกลุ่มเครื่องลมไม้ในวงโยชวาทิต
- 3) การสร้างชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเป่าแบบตัดลิ้นและโยงลมของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่าในวงโยชวาทิต

THE CREATION OF A PACKAGE TO IMPROVE SIGHT-READING FOR A
STUDENTS' MARCHING BAND AT PRINCESS SIRINDHORN'S COLLEGE
IN NAKHON PATHOM PROVINCE

ANAWAT PSUNGSOMBAT 5838470 MSME/M

M.A. (MUSIC EDUCATION)

THEMATIC PAPER ADVISORY COMMITTEE: AMPAI BURANAPRAPUK,
Ph.D. , NI-ON TAYRATTANACHAI, Ph.D., RIT SUBSOMBOON, Ph.D.

EXTENDED SUMMARY

As the celebration of the auspicious occasion of Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn's 36th birthday anniversary on May 2nd, 1991, Thailand's Ministry of Education established Princess Sirindhorn's College to provide academic-based education with various curriculums. Her Royal Highness's cultural incentives were also pursued as extracurricular activities. Hence, Princess Sirindhorn's College's marching band was formed in 1992 when Miss Yupin Dusiyamee was the director of the college.

In the past, marching bands were conducted as a military service during marching, royal, and other military ceremonies. Marching bands, subsequently, were widely introduced to the public. Schools nationwide form their own marching band, performing by students, as part of curriculum activity aiming at enhancing students' musicality, encouraging effective use of free time, raising discipline and unity, and fostering emotional, mental, and intellectual development. School marching bands can also offer their service to the community. This helps the students broaden their life experience. Not only does forming a decent and high-quality marching band require budget, but also need facilities, and the availability of the school, teachers, and students. Practices also play a crucial part in the band's success. These practices can

be divided into different skill development aspects. One of the most important aspects is reading musical notes.

Reading musical notes is part of music skills. The better the students read musical notes, the easier song practices become. Precise note reading demands regular practices. However, practice time is limited by many factors. Even though the students can do general note reading, their lack of sight-reading skills can further contribute to the practice time restriction. The researcher tried solving the problem by reciting the notes for the students to memorize. But, this method deprived the students of learning the sight-reading skill in a correct manner. Thus, researcher was interested in creating a package to improve the sight-reading skill for students in the marching band at Princess Sirindhorn's College, Nakhon Pathom Province. It is expected that the package would benefit the students, contribute to raising the marching band to a higher standard, allow teachers to enhance their knowledge to be accurately taught and to improve the marching band's practice system.

Research Objectives

1. To create a package to improve sight-reading skills for students in the marching band at Princess Sirindhorn's College, Nakhon Pathom Province.
2. To use the package to improve sight-reading skills as a test for students in the marching band at Princess Sirindhorn's College, Nakhon Pathom Province.
3. To compare students' sight-reading results before, during, and after the use of the package to improve sight-reading skills for students in the marching band at Princess Sirindhorn's College, Nakhon Pathom Province.

Methodology

This research is quantitative research to study and create a package to improve sight-reading skills and to compare students' sight-reading before and after the use of the package.

The population in this study is students in the marching band at Princess Sirindhorn's College, Sanam Chan sub-district, Muang Nakhon Prathom district,

Nakhon Pathom province. The school is under the Secondary Education Service Area Office 9. The total number of population is 28 students, comprising of 11 woodwind players, 9 brass players, and 8 percussion players. Each of the students has similar competency level in performing musical instruments and musical note reading skills.

Data Collection Methods

1) Books, documents, journals, and theses relevant to the research are reviewed.

2) The data from the revision are utilized to select tests to be used before and after the use of the package. Both tests possess the same characteristics: composing of 2 songs, 1 in simple time and 1 in compound time. They are the standard songs for marching bands. The pitch range of the selected songs is not larger than the 11th. Keys and fingering patterns of the songs must not be difficult to play. The selected songs have key signatures of 1 flat but not exceeding 4 flats, both in major and minor keys.

3) The data from the revision are used to create a package to improve sight-reading skills for students in the marching band and tests during the use of the package.

4) The created package is inspected and improved by experts.

5) The students take the pre-test before the use of the package, with the following assessment criteria.

5.1) Fluency in note reading and playing

5.2) Rhythmic accuracy

5.3) Sound quality of instrument playing

5.4) Accuracy in dynamics and articulation marks

With completely accurate performance, 3 points are given.

(Good)

With some errors, 2 points are given. (Moderate)

With many errors, 1 point is given. (Need Improvement)

6) The students use the package. Each practice session takes 40 minutes after school. The students repeat each learning package for 2 times. In the first session,

students do exercise 1.1-1.3 and take test 1.1. In the second session, students do exercises 1.4-1.6 and take test 1.2. In the third session, students do exercises 2.1-2.3 and take test 2.1. In the fourth session, students do exercises 2.4-2.6 and take test 2.2. The same criteria used in the assessment of the pre-test are adopted during the tests in these sessions.

7) After the students have used the package, they take the post-test, adopting the same assessment criteria as the pre-test. The post-test contains actual musical pieces for the school's marching band, with both simple time signature and compound time signature.

8) The results from the pre-test and post-test, and the results during and after the use of the package are compared. The comparisons are to be analyzed to find the effectiveness of the package.

Results

In the study of the effectiveness of the package to improve sight-reading skills for students in the marching band with the designated effectiveness value at 80/80, the scores from the tests during the package use and the scores from the post-test were compared. It was found that the average percentage of the scores from the tests while using the package was 80.95, and the average percentage of the scores from the post-test was 96.43. The value of effectiveness of the package to improve sight-reading skills was 80.95/96.43. This suggests that the package to improve sight-reading skill created by the researcher has the effectiveness higher than the standard hypothesized to reach 80/80.

In the comparative study of the sight-reading performances of students before and after using the package to improve sight-reading skills for students in the marching band at Princess Sirindhorn's College, Nakhon Pathom Province, the scores from the pre-test and post-test were analyzed. The analysis was conducted to identify the difference between the sight-reading performance of students before and after the use of the package. It was found that the results from the post-test after the use of the package to improve the sight-reading performance was higher than those of the pre-test with statistical significance at the level of 0.05.

The overall analysis suggested that the creation of the package to improve basic sight-reading skills for students in the marching band at Princess Sirindhorn's College, Nakhon Pathom Province, was in line with all of the research's hypotheses.

Discussion and Conclusion

From the research results, it is indicated that the package to improve sight-reading skills of the students' in the marching band at Princess Sirindhorn's College, Nakhon Pathom Province gained the effectiveness value of 80.95/96.43, higher than the designated value at 80/80. This was resulted from the package composed of lessons which were arranged from an easy level to the harder ones. The content was suitable for students' age and basic musical knowledge. Each lesson was concerned with one particular skill which was not too long. The created package was inspected by experts to ensure accuracy, validation, and suitability prior to the package utilization. Students were able to do sight-reading after engaging with the package better than before using the package with statistical significance at the level of 0.05.

This indicates that student's sight-reading ability was improved. The reason behind this improvement stemmed from their step-by-step preparation. The students had looked through the exercise before performing. The simulations had been conducted for the sake of the preparation by tapping their foot to indicate tempo, doing finger or hand gestures according to the sounds and rhythms of the notes. The notes were sung from sight, and students attempted to read one beat ahead. These activities raised students' interests and acted as a revision before the actual exercise. It also suggests that the results support all of the research hypotheses and being consistent with the statements of many other scholars regarding that the learning packages suitable for students are the ones that allow students to perform practices repetitively until the skills are acquired and become permanent. Similarly, the package designed by the researcher also adopts the said repetition. In addition, each exercise corresponds to one another; the exercise with simple time signature $\frac{3}{4}$ has the same rhythmic patterns like the one with simple time signature $\frac{2}{4}$, except the addition of dotted half

notes; the exercise with simple time signature $\frac{4}{4}$ has the same rhythmic patterns like the one with simple time signature $\frac{3}{4}$, except the addition of whole notes. The compound time signature exercises also add note values in the same manner. In addition, accidentals are added to the exercise and the tests contains the music notes and accidentals in the same pattern as in the exercise.

Recommendations

General Recommendations

- 1) Students should possess note-reading skills in order to further develop their basic sight-reading skills.
- 2) Teachers should be knowledgeable in arranging music for marching band. They should know how to use appropriate ranges and chords for the instruments and genres of the musical pieces used in the marching band in order to effectively design the learning packages for students.
- 3) Different kinds of notes should be added making the exercise more difficult in order to further increase the accuracy of sight-reading skills. Other learning packages should be created to improve other musical abilities such as tonguing in wind instruments, articulation and sound control.

Recommendations for Further Study

- 1) The creation of a package to improve sight-reading skills for student marching bands based on Kodaly's theory.
- 2) The creation of a package to improve fingering skills for woodwind instruments in marching band.
- 3) The creation of a package to improve wind instrument tonguing and slur skills.

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. (2534). คู่มือการประเมินผลการเรียน ตามหลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุ
สภาลาดพร้าว.
- กรมพลศึกษา. (2558). แนวทางการจัดประกวดวงโยชวาทิต. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ เอส.
ออฟเซ็ทกราฟฟิคดีไซน์.
- ไฉแสง สุขะวัฒนะ (2529). สังกตินิยม ว่าด้วย: ดนตรีตะวันตก (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร:
บริษัท วี.พี.ริ้นท์ (1991) จำกัด.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2555). ดนตรีศึกษาหลักการและสาระสำคัญ (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐ เชียงทอง. (2555). แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นแบบมีดนตรีประกอบสำหรับกีตาร์
คลาสสิกในระดับชั้นต้น. นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ดวงเดือน อ่อนน่วม และคณะ. (2537). เรื่องน่ารู้สำหรับครูคณิตศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 4).
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- เดชาชัย สุจริตจันทร์. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดนตรี เรื่องการอ่านโน้ตสากล
เบื้องต้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนตามวิธีการสอนของโคคายกับวิธี
สอนปกติ. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกหัด-แบบฝึกเสริมทักษะ. กรุงเทพมหานคร:
ธารอักษร.
- ถาวรดา จันทนะสุด. (2562). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านโน้ตลับปล้นสำหรับผู้เรียนดนตรี.
วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยจัดการและเทคโนโลยีอิสรินทร์, 16, 421-429.
- นคร คำร้อง. (2545). การศึกษาการสอนการอ่านโน้ตดนตรีทันทีที่เห็น สำหรับนักเรียนเปียโน
ระดับกลาง กรณีศึกษา: การสอนเปียโนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. นครปฐม:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

- นพพร คำนสกุล. (2541). ทฤษฎีโน้ตสากล (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นฤมล มีโสภา. (2550). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการคิดแก้ปัญหาเรื่องสรรพสิ่งในธรรมชาติด้วยเทคนิคหมวก6ใบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นาวยา ชินะชาครีย์. (2555). บทประพันธ์เพลงเพื่อพัฒนาศักยภาพการอ่านโน้ตสำหรับนักเปียโน. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิอร เตรีตณชัย. (2552). การสอนการอ่านโน้ตแรกเห็นของนักเรียนเปียโนระดับชั้นต้น. นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2541). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพมหานคร: ชมรมเด็ก ผู้ทรงลิขสิทธิ์.
- ปานใจ จุฬาพันธุ์. (2557). กลยุทธ์เพื่อพัฒนาศักยภาพในการบรรเลงเปียโนโดยใช้บทประพันธ์เพลง. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยะพงษ์ ปิติภักธรากร และสมพันธ์ วงษ์ดี. (2559). การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย เรื่อง ทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล: กรณีศึกษานักศึกษาเอกปฏิบัติคีตกร มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ, 9, 87-99.
- พีระชัย ลีสมบุญผล. (2557). เอกสารคำสอนรายวิชาหลักการวงโยชวาทิต. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- พาสนา จุลรัตน์. (2548). จิตวิทยาการศึกษา. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย. (Online). <http://www.psc.ac.th/history.html>. 16 เมษายน 2563.
- วณิช บรรจง. (2516). วิชาการศึกษาลักษณะการสอน. วิทยาลัยครูนครปฐม: กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- วิรัตน์ เลียงสมบุญ. (2541). การเรียบเรียงเพลงสำหรับวงโยชวาทิต. กรุงเทพมหานคร: ที. พี. พรินท์จำกัด.
- วีระ ถาวร. (2544). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสอนทักษะการปฏิบัติวิโอลอนเชลโลระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยวิธีการอ่านโน้ต กับวิธีการร้องโน้ต ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนเซนต์จอห์น. นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศชน โรจนตระกูล. (2554). การจัดการวงโยชวาทิต. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส. พรินติ้งเฮาส์.
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2553). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพเยาวชน (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคโนโลยีพรินติ้ง.

- สุจิตตรา คงปลื้ม. (2548). การพัฒนาทักษะในด้านการอ่านโน้ตสากลเพื่อส่งผลต่อการปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ฉะเชิงเทรา: โรงเรียนเซนต์หลุยส์.
- สุพิน บุญชูวงศ์. (2534). หลักการสอน. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต.
- สุมน อมรวิวัฒน์. (2533). สมบัติพิพม์ของการศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำเร็จ แก้วกระจ่าง. ปรชชานคณะกรรมการสถานศึกษา. โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย. (16 เมษายน 2563). สัมภาษณ์.
- สอนประจันต์ เลียงเย็น. (2559). เอกสารประกอบการสอนรายวิชา จิตวิทยาสำหรับครู. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- อนุชา พัฒนรัตน์ โมพี. (2553). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นการสะสมรูปแบบของจังหวะด้วยสื่อการสอนแบบปฏิสัมพันธ์ เพื่อฝึกการอ่านโน้ตแบบจับพล้นสำหรับนักเรียนกิตาร์ในระดับชั้นต้น. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. อาจารย์วิศิษฐ์ จิตรรังสรรค์	อาจารย์ประจำภาควิชาดนตรีศึกษา
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
2. อาจารย์พลชราวุธ ทิพยุทธ	อาจารย์ประจำภาควิชาดนตรีสมัยนิยม
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล
3. อาจารย์สมาน แดงวงศ์	ครูผู้ทรงคุณค่าแห่งแผ่นดิน โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย

ภาคผนวก ข
ผลทางสถิติที่ได้จากโปรแกรม SPSS

T-Test

[DataSet0]

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	pretest	2.64	28	.826	.156
	posttest	5.79	28	.568	.107

Paired Samples Correlations

		N	Correlation	Sig.
Pair 1	pretest & posttest	28	.225	.249

Paired Samples Test

		Paired Differences				t	df	Sig. (2-tailed)	
		Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
					Lower				Upper
Pair 1	pretest - posttest	-3.143	.891	.168	-3.488	-2.797	-18.668	27	.000

แบบฝึกหัดที่ 1.1 อัดราจิงหวะแบบธรรมดา 2/4

จัดทำโดยอนวัช พวงสมบัติ

The musical score is for a jazz ensemble exercise in 2/4 time, marked with a tempo of 100. The key signature has one sharp (F#). The score is divided into two systems. The first system includes the woodwind section (Flute, Clarinet in Bb, Alto Saxophone, Tenor Saxophone, Baritone Saxophone) and the brass section (Horn in F, Trumpet in Bb, Trombone, Euphonium, Tuba). The second system includes the percussion section (Bass Drum, Cymbals, Snare Drum) and the Vibraphone. The woodwinds and brass play melodic lines with various articulations and dynamics, while the percussion provides a steady rhythmic accompaniment. The Vibraphone plays a melodic line in the lower register. The score is marked with a large watermark of Mahidol University.

Musical score for a jazz ensemble, page 2. The score includes parts for Flute, Clarinet, Alto Saxophone, Tenor Saxophone, Baritone Saxophone, Horns, Trumpet, Trombone, Euphonium, Tuba, Bass Drum, Cymbals, Snare Drum, and Vibraphone. The music is in 4/4 time with a key signature of one sharp (F#). Dynamics range from mp to f. A large watermark of Mahidol University is visible in the background.

22 3

Fl.
Cl.
Alto Sax.
Ten. Sax.
Bari. Sax.
Hn.
Tpt.
Tbn.
Euph.
Euph.
Tba.
B. D.
Cym.
S. D.
Vib.

mp
mp
mp
mp
mp
mp
mp
mp
mp
mp
mp
mp
mp
mp
mp
mp
mp

4

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

แบบฝึกหัดที่ 1.2 ัฒราจ้งหะแบบธรรมา 3/4

♩ = 86

จัดทำโดยนายอนวัช พวงสมบัติ

The musical score is arranged in a standard orchestral layout. It begins with a tempo marking of ♩ = 86. The score is written for the following instruments:

- Flute: Treble clef, 3/4 time, *mf* dynamic.
- Clarinet in B♭: Treble clef, 3/4 time, *mf* dynamic.
- Alto Saxophone: Treble clef, 3/4 time, *mf* dynamic.
- Tenor Saxophone: Treble clef, 3/4 time, *mf* dynamic.
- Baritone Saxophone: Treble clef, 3/4 time, *mf* dynamic.
- Horn in F: Treble clef, 3/4 time, *mf* dynamic.
- Trumpet in B♭: Treble clef, 3/4 time, *f* dynamic.
- Trombone: Bass clef, 3/4 time, *mf* dynamic.
- Euphonium (1): Treble clef, 3/4 time, *mf* dynamic.
- Euphonium (2): Bass clef, 3/4 time, *mf* dynamic.
- Tuba: Bass clef, 3/4 time, *f* dynamic.
- Bass Drum: Percussion clef, 3/4 time, *f* dynamic.
- Cymbals: Percussion clef, 3/4 time, *f* dynamic.
- Snare Drum: Percussion clef, 3/4 time, *f* dynamic.
- Vibraphone: Treble clef, 3/4 time, *mf* dynamic.

The score consists of 16 measures. The first four measures feature a melodic line in the woodwinds (Flute, Clarinet, Saxophones) and Horns, with a steady bass line from the Trombone and Euphoniums. The fifth measure marks the beginning of a new section where the Trumpet, Snare Drum, and Vibraphone enter with a more rhythmic and dynamic accompaniment. The piece concludes with a final melodic flourish in the woodwinds and a sustained chord in the brass and percussion.

Musical score for measures 14-17, featuring the following instruments and dynamics:

- Fl.:** *mf* (measures 14-15), *f* (measures 16-17)
- Cl.:** *mf* (measures 14-15), *f* (measures 16-17)
- Alto Sax.:** *mf* (measures 14-15), *f* (measures 16-17)
- Ten. Sax.:** *mf* (measures 14-15), *f* (measures 16-17)
- Bari. Sax.:** *f* (measures 16-17)
- Hn.:** *mf* (measures 14-15), *f* (measures 16-17)
- Tpt.:** *f* (measures 16-17)
- Tbn.:** *mf* (measures 14-15), *f* (measures 16-17)
- Euph. (Tenor):** *mf* (measures 14-15), *f* (measures 16-17)
- Euph. (Bass):** *mf* (measures 14-15), *f* (measures 16-17)
- Tba.:** *f* (measures 16-17)
- B. D.:** *mf* (measures 14-15), *f* (measures 16-17)
- Cym.:** *mf* (measures 14-15), *f* (measures 16-17)
- S. D.:** *mf* (measures 14-15), *f* (measures 16-17)
- Vib.:** *mf* (measures 14-15), *f* (measures 16-17)

27 5

Fl.
Cl.
Alto Sax.
Ten. Sax.
Bari. Sax.
Hn.
Tpt.
Tbn.
Euph.
Euph.
Tba.
B. D.
Cym.
S. D.
Vib.

แบบฝึกหัดที่ 1.3 อัตรารั้งหะแบบธรรมดา 4/4

♩ = 80 จัดทำโดยนายอนวัช พวงสมบัติ

The musical score is arranged in a standard orchestral format. It includes the following parts from top to bottom:

- Flute
- Clarinet in Bb
- Alto Saxophone
- Tenor Saxophone
- Baritone Saxophone
- Horn in F
- Trumpet in Bb
- Trombone
- Euphonium
- Tuba
- Bass Drum
- Cymbals
- Snare Drum
- Vibraphone

The score is in 4/4 time with a tempo of 80 beats per minute. It features a variety of musical notations including dynamics (e.g., *f*), trills, and articulation marks. A large watermark of Mahidol University is visible in the background of the score.

10

Fl. *mf*

Cl. *mf*

Alto Sax. *mf*

Ten. Sax. *mf*

Bari. Sax. *mf*

Hn. *mf*

Tpt. *mf*

Tbn. *mf*

Euph. *mf*

Tba. *mf*

B. D.

Cym.

S. D.

Vib. *mf*

3

19 5

Fl.
Cl.
Alto Sax.
Ten. Sax.
Bari. Sax.
Hn.
Tpt.
Tbn.
Euph.
Tba.
B. D.
Cym.
S. D.
Vib.

6

24

Fl. *mp*

Cl. *mp*

Alto Sax. *mp*

Ten. Sax. *mp*

Bari. Sax. *mp*

Hn. *mp*

Tpt. *mp*

Tbn. *mp*

Euph. *mp*

Tba. *mp*

B. D. *mp*

Cym. *mp*

S. D. *mp*

Vib. *mp*

29

Fl. *mf* *f*

Cl. *mf* *f*

Alto Sax. *mf* *f*

Ten. Sax. *mf* *f*

Bari. Sax. *mf* *f*

Hn. *mf* *f*

Tpt. *mf* *f*

Tbn. *mf* *f*

Euph. *mf* *f*

Tba. *mf* *f*

B. D. *mf* *f*

Cym. *mf* *f*

S. D. *mf* *f*

Vib. *mf* *f*

แบบทดสอบที่ 1.1 อัตรากำลังแบบธรรมดาแบ่งแนวประสานเสียง

จัดทำโดยอนวัช พวงสมบัติ

♩=80

Flute

Clarinet in Bb

Alto Saxophone

Tenor Saxophone

Baritone Saxophone

Horn in F

Trumpet in Bb

Trombone

Euphonium

Tuba

Bass Drum

Cymbals

Snare Drum

Vibraphone

♩=80

2

6

Fl. *p*

Cl. *p*

Alto Sax. *p*

Ten. Sax. *p*

Bari. Sax. *p*

Hn. *p*

Tpt. *p*

Tbn. *p*

Euph. *p*

Tba. *p*

B. D. *p*

Cym. *p*

S. D. *p*

Vib. *p*

12

Fl. *mf*

Cl. *mf*

Alto Sax. *mf*

Ten. Sax. *mf*

Bari. Sax. *mf*

Hn. *mf*

Tpt. *mf*

Tbn. *mf*

Euph. *mf*

Tba. *mf*

B. D. *mf*

Cym. *mf*

S. D. *mf*

Vib. *mf*

12

Fl. *mf*

Cl. *mf*

Alto Sax. *mf*

Ten. Sax. *mf*

Bari. Sax. *mf*

Hn. *mf*

Tpt. *mf*

Tbn. *mf*

Euph. *mf*

Tba. *mf*

B. D. *mf*

Cym. *mf*

S. D. *mf*

Vib. *mf*

4

18

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Trpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

24

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

mp

mp

mp

mp

mp

mp

mp

mp

This musical score page, numbered 7, contains staves for various instruments. The woodwind section includes Flute (Fl.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), and Baritone Saxophone (Bari. Sax.). The brass section includes Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), Trombone (Tbn.), Euphonium (Euph.), and Tuba (Tba.). The percussion section includes Bass Drum (B. D.), Cymbal (Cym.), Snare Drum (S. D.), and Vibraphone (Vib.). The score is written in a key signature of two flats and a 4/4 time signature. A large, faint watermark of Mahidol University is visible in the background of the page.

แบบฝึกหัดที่ 1.4 อัตร่าจังหวะแบบธรรมดา 2/4

♩ = 100 โดยนายอวิช หงสมบัติ

Flute *f*

Clarinet in B \flat *f*

Alto Saxophone *f*

Tenor Saxophone *f*

Baritone Saxophone *f*

Horn in F *f*

Trumpet in B \flat *f*

Trombone *f*

Euphonium *f*

Tuba *f*

Bass Drum *f*

Cymbals *f*

Snare Drum *f*

Vibraphone *f*

♩ = 100

2

Fl. *p*

Cl. *p*

Alto Sax. *p*

Ten. Sax. *p*

Bari. Sax. *p*

Hn. *p*

Tpt. *p*

Tbn. *p*

Euph. *p*

Tba. *p*

B. D. *p*

Cym. *p*

S. D. *p*

Vib. *p*

18

Fl. *mf* *p*

Cl. *mf* *p*

Alto Sax. *mf*

Ten. Sax. *mf*

Bari. Sax. *mf*

Hrn. *mf*

Tpt. *mf*

Tbn. *mf*

Euph. *mf*

Tba. *mf*

B. D. *mf*

Cym. *mf*

S. D. *mf* *p*

Vib. *mf* *p*

1. 3 2.

4

26

Fl. *mf* *f*

Cl. *mf* *f*

Alto Sax. *mf* *f*

Ten. Sax. *mf* *f*

Bari. Sax. *mf* *f*

Hn. *mf* *f*

Tpt. *mf* *f*

Tbn. *mf* *f*

Euph. *mf* *f*

Tba. *mf* *f*

B. D. *mf* *f*

Cym. *mf* *f*

S. D. *mf* *f*

Vib. *f*

34 5

Fl.
Cl.
Alto Sax.
Ten. Sax.
Bari. Sax.
Hn.
Tpt.
Tbn.
Euph.
Tba.
B. D.
Cym.
S. D.
Vib.

50 7

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

8

55

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

Copyright by Mahidol University

แบบฝึกหัดที่ 1.5 อัตราจังหวะแบบธรรมดา 3/4

$\text{♩} = 79$

โดยนายอนุช พวงสมบัติ

The musical score is arranged in a standard orchestral layout. It begins with a 3/4 time signature and a tempo marking of $\text{♩} = 79$. The key signature has one sharp (F#). The instruments and their parts are as follows:

- Flute:** Melodic line starting on a half note, moving through eighth notes and quarter notes. Dynamics include *mf*.
- Clarinet in Bb:** Similar melodic line to the flute, with dynamics including *mf*.
- Alto Saxophone:** Sustained notes, primarily half notes and whole notes. Dynamics include *mf*.
- Tenor Saxophone:** Melodic line with eighth and quarter notes. Dynamics include *mf*.
- Baritone Saxophone:** Sustained notes, primarily half notes and whole notes. Dynamics include *f mf*.
- Horn in F:** Sustained notes, primarily half notes and whole notes. Dynamics include *mf*.
- Trumpet in Bb:** Melodic line with eighth and quarter notes. Dynamics include *mf*.
- Trombone:** Sustained notes, primarily half notes and whole notes. Dynamics include *mf*.
- Euphonium:** Melodic line with eighth and quarter notes. Dynamics include *f mf*.
- Tuba:** Sustained notes, primarily half notes and whole notes. Dynamics include *mf*.
- Bass Drum:** Rhythmic pattern of quarter notes. Dynamics include *mf*.
- Cymbals:** Sustained notes, primarily half notes and whole notes. Dynamics include *mf*.
- Snare Drum:** Rhythmic pattern of eighth notes. Dynamics include *mf*.
- Vibraphone:** Melodic line with eighth and quarter notes. Dynamics include *mf*.

The score concludes with a tempo marking of $\text{♩} = 79$.

13

Fl. *mf* *mp* *f*

Cl. *mf* *mp* *f*

Alto Sax. *mf* *f*

Ten. Sax. *mf* *f*

Bari. Sax. *mf* *f*

Hn. *mf* *f*

Tpt. *mf* *f*

Tbn. *mf* *f*

Euph. *mf* *f*

Tba. *mf* *f*

B. D. *mf* *f*

Cym. *mf* *f*

S. D. *mf* *f*

Vib. *mf* *mf* *f*

1. 2. 3

4

20

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

25

1. 2.

5

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

f

f

f

f

Copyright by Mahidol University

แบบฝึกหัดที่ 1.6 อัตราจังหวะแบบธรรมดา 4/4

โดยนายอนวัช พวงสมบัติ

$\text{♩} = 100$

Flute

Clarinet in Bb

Alto Saxophone

Tenor Saxophone

Baritone Saxophone

Horn in F

Trumpet in Bb

Trombone

Euphonium

Tuba

Bass Drum

Cymbals

Snare Drum

$\text{♩} = 100$

Vibraphone

2

5

Fl. *mp*

Cl. *mp*

Alto Sax. *mp*

Ten. Sax. *mf*

Bari. Sax.

Hn. *mp*

Tpt. *mp*

Tbn. *mp*

Euph. *mf*

Tba. *mp*

B. D. *mp*

Cym. *mp*

S. D. *mp*

Vib. *mp*

4

15

3.

Fl. *f mp*

Cl. *f mp*

Alto Sax. *f mp*

Ten. Sax. *f*

Bari. Sax. *f*

Hn. *f mp*

Tpt. *f mp*

Tbn. *f*

Euph. *f*

Tba. *f*

B. D. *f*

Cym. *f*

S. D. *f*

Vib. *f mp*

3.

20

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

5

f

f

6

24

Fl. *f* *f* *mp*

Cl. *f* *f* *mp*

Alto Sax. *f* *mp*

Ten. Sax. *f* *mp*

Bari. Sax. *f* *mp*

Hn. *f* *mp*

Tpt. *f* *mp* *mf*

Tbn. *f* *mp*

Euph. *f* *mf*

Tba. *f* *mp*

B. D. *f* *mp*

Cym. *f* *mp*

S. D. *f* *mp*

Vib. *f* *f*

28 7

Fl.
Cl.
Alto Sax.
Ten. Sax.
Bari. Sax.
Hn.
Tpt.
Tbn.
Euph.
Tba.
B. D.
Cym.
S. D.
Vib.

8

31

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

mf *f* *ff*

mf *f* *ff*

mf *f* *ff*

mf *f* *ff*

mf *f* *ff*

mf *f* *ff*

mf *f* *ff*

mf *f* *ff*

mf *f* *ff*

mf *f* *ff*

mf *f* *ff*

mf *f* *ff*

mf *f* *ff*

แบบทดสอบที่ 1.2 อัตร่าจิ่งหวะแบบธรรมดาแบ่งแนวประสานเสียง

โดนนาออนวัช พวงสมบัติ

♩ = 110

Flute

Clarinet in Bb

Alto Saxophone

Tenor Saxophone

Baritone Saxophone

Horn in F

Trumpet in Bb

Trombone

Euphonium

Tuba

Bass Drum

Cymbals

Snare Drum

Vibraphone

♩ = 110

10

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Trpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

1. 3

4

Fl.
Cl.
Alto Sax.
Ten. Sax.
Bari. Sax.
Hn.
Tpt.
Tbn.
Euph.
Tba.
B. D.
Cym.
S. D.
Vib.

18

Fl. *mf* *f*

Cl. *mf* *f*

Alto Sax. *mf* *f*

Ten. Sax. *mf* *f*

Bari. Sax. *mf* *f*

Hn. *mf* *f*

Tpt. *mf* *f*

Tbn. *mf* *f*

Euph. *mf* *f*

Tba. *mf* *f*

B. D. *mf* *f*

Cym. *mf* *f*

S. D. *mf* *f*

Vib. *mf* *f*

5

Musical score for a jazz ensemble, measures 27-30. The score is written for the following instruments: Flute (Fl.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), Baritone Saxophone (Bari. Sax.), Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), Trombone (Tbn.), Euphonium (Euph.), Tuba (Tba.), Bass Drum (B. D.), Cymbal (Cym.), Snare Drum (S. D.), and Vibraphone (Vib.). The score is in 4/4 time and features a key signature of one flat (B-flat). The first two staves (Fl. and Cl.) have a first ending bracketed from measure 29 to 30. The Vibraphone part also has a first ending bracketed from measure 29 to 30. A large, faint watermark of Mahidol University is visible in the background of the score.

แบบฝึกหัดที่ 2.1 อัดราจังหวะแบบผสม 6/8

โดยนายอนวัช พวงสมบัติ

$\text{♩} = 100$

Flute
Clarinet in Bb
Alto Saxophone
Tenor Saxophone
Baritone Saxophone
Horn in F
Trumpet in Bb
Trombone
Euphonium
Tuba
Bass Drum
Cymbals
Snare Drum
Vibraphone

$\text{♩} = 100$

2

8

Fl. *mp*

Cl. *mp*

Alto Sax. *mp*

Ten. Sax. *mp*

Bari. Sax. *mp*

Hn. *mp*

Tpt. *mp*

Tbn. *mp*

Euph. *mp*

Tba. *mp*

B. D. *mp*

Cym. *mp*

S. D. *mp*

Vib. *mp*

4

22

Fl. *mp*

Cl. *mp*

Alto Sax. *mp*

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hrn.

Tpt. *mp*

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib. *mp*

29 5

Fl.
Cl.
Alto Sax.
Ten. Sax. *mp*
Bari. Sax. *mp*
Hn. *mp*
Tpt.
Tbn. *mp*
Euph. *mp*
Tba. *mp*
B. D. *mp*
Cym. *mp*
S. D. *mp*
Vib.

แบบฝึกหัดที่ 2.2 อัตราจังหวะแบบผสม 9/8

โดยนายอนันต์ พวงสมบัติ

The musical score is for a 9/8 time signature exercise. It features a variety of instruments: Flute, Clarinet in Bb, Alto Saxophone, Tenor Saxophone, Baritone Saxophone, Horn in F, Trumpet in Bb, Trombone, Euphonium, Tuba, Bass Drum, Cymbals, Snare Drum, and Vibraphone. The tempo is marked as quarter note = 80. The score is written in 9/8 time and includes dynamic markings such as *f* (forte). The Vibraphone part is also marked with a tempo of quarter note = 80. The score is presented in a standard musical notation format with staves for each instrument.

2

5

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

p

p

p

p

10 3

Fl.
Cl.
Alto Sax.
Ten. Sax.
Bari. Sax.
Hn.
Tpt.
Tbn.
Euph.
Tba.
B. D.
Cym.
S. D.
Vib.

p

4

15

Fl. *mf* *p*

Cl. *mf* *p*

Alto Sax. *mf* *p*

Ten. Sax. *mf*

Bari. Sax. *mf*

Hn. *mf*

Tpt. *mf* *p*

Tbn. *mf*

Euph. *mf*

Tba. *mf*

B. D. *mf*

Cym. *mf*

S. D. *mf* *p*

Vib. *mf* *p*

6

25

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

p

p

p

p

8

35

Fl. *mf* *f*

Cl. *mf* *f*

Alto Sax. *mf* *f*

Ten. Sax. *mf*

Bari. Sax. *mf*

Hn. *mf*

Tpt. *mf* *f*

Tbn. *mf*

Euph. *mf*

Tba. *mf*

B. D. *mf*

Cym. *mf*

S. D. *mf*

Vib. *mf* *f*

©

©

Detailed description: This is a page of a musical score, page 8, containing measures 35 through 38. The score is for a woodwind and percussion ensemble. The instruments listed on the left are Flute (Fl.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), Baritone Saxophone (Bari. Sax.), Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), Trombone (Tbn.), Euphonium (Euph.), Tuba (Tba.), Bass Drum (B. D.), Cymbal (Cym.), Snare Drum (S. D.), and Vibraphone (Vib.). The music is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#). Dynamics are indicated by *mf* (mezzo-forte) and *f* (forte). The score features various musical notations including eighth notes, quarter notes, and half notes, with some measures containing rests. The page is marked with a double bar line and a repeat sign at the end of measure 38. A large, faint watermark of Mahidol University is visible in the background.

39 9

Fl.
Cl.
Alto Sax.
Ten. Sax.
Bari. Sax.
Hn.
Tpt.
Tbn.
Euph.
Tba.
B. D.
Cym.
S. D.
Vib.

f
f
f
f
f
f
f
f
f
f
f
f
f
f

แบบฝึกหัดที่ 2.3 อัตราจังหวะแบบผสม 12/8

โดยนายอนวัช พวงสมบัติ

♩ = 80

Flute

Clarinet in Bb

Alto Saxophone

Tenor Saxophone

Baritone Saxophone

Horn in F

Trumpet in Bb

Trombone

Euphonium

Tuba

Bass Drum

Cymbals

Snare Drum

Vibraphone

♩ = 80

8 3

Fl. *p*

Cl. *p*

Alto Sax. *p*

Ten. Sax. *p*

Bari. Sax. *p*

Hn. *p*

Tpt. *p*

Tbn. *p*

Euph. *p*

Tba. *p*

B. D. *p*

Cym. *p*

S. D. *p*

Vib. *p*

4

12

Fl. *mf*

Cl. *mf*

Alto Sax. *mf*

Ten. Sax. *mf*

Bari. Sax. *mf*

Hn. *mf*

Tpt. *mf*

Tbn. *mf*

Euph. *mf*

Tba. *mf*

B. D. *mf*

Cym.

S. D. *mf*

Vib. *mf*

15

Fl. *f* *p*

Cl. *f* *p*

Alto Sax. *f* *p*

Ten. Sax. *f*

Bari. Sax. *f*

Hn. *f*

Tpt. *f* *p*

Tbn. *f*

Euph. *f*

Tba. *f*

B. D. *f*

Cym. *f*

S. D. *f*

Vib. *f*

1. 2. 5

Copyright by Mahidol University

23 7

Fl.
Cl.
Alto Sax.
Ten. Sax.
Bari. Sax.
Hn.
Tpt.
Tbn.
Euph.
Tba.
B. D.
Cym.
S. D.
Vib.

29 9

Fl. *ff*

Cl. *ff*

Alto Sax. *ff*

Ten. Sax. *ff*

Bari. Sax. *ff*

Hn. *ff*

Tpt. *ff*

Tbn. *ff*

Euph. *ff*

Tba. *ff*

B. D. *ff*

Cym. *ff*

S. D. *ff*

Vib. *ff*

แบบทดสอบที่ 2.1 ั้ตราจ้งหะแบบผสม แบ่งแนวประสานเสียง

โดย นายอนวัช พวงสมบัติ

♩ = 70

Flute
Clarinet in Bb
Alto Saxophone
Tenor Saxophone
Baritone Saxophone
Horn in F
Trumpet in Bb
Trombone
Euphonium
Tuba
Bass Drum
Cymbals
Snare Drum
Vibraphone

♩ = 70

2

5

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

p

p

p

p

10 3

Fl.
Cl.
Alto Sax.
Ten. Sax.
Bari. Sax.
Hn.
Tpt.
Tbn.
Euph.
Tba.
B. D.
Cym.
S. D.
Vib.

p

4

14

Fl. *mf*

Cl. *mf*

Alto Sax. *mf*

Ten. Sax. *mf*

Bari. Sax. *mf*

Hn. *mf*

Tpt. *mf*

Tbn. *mf*

Euph. *mf*

Tba. *mf*

B. D. *mf*

Cym.

S. D. *mf*

Vib. *mf*

1.

18

Fl. *p* *f* 5

Cl. *p* *f*

Alto Sax. *p* *f*

Ten. Sax. *f*

Bari. Sax. *f*

Hn. *f*

Tpt. *p* *f*

Tbn. *f*

Euph. *f*

Tba. *f*

B. D. *f*

Cym. *f*

S. D. *f*

Vib. *f*

2.

§

6

23

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

8

32

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

36 9

Fl. *mf* *f*

Cl. *mf* *f*

Alto Sax. *mf* *f*

Ten. Sax. *mf* *f*

Bari. Sax. *mf* *f*

Hn. *mf* *f*

Tpt. *mf* *f*

Tbn. *mf* *f*

Euph. *mf* *f*

Tba. *mf* *f*

B. D. *mf* *f*

Cym. *f*

S. D. *mf* *f*

Vib. *mf* *f*

10

40

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

44 11

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

12

47

Fl. *ff*

Cl. *ff*

Alto Sax. *ff*

Ten. Sax. *ff*

Bari. Sax. *ff*

Hn. *ff*

Tpt. *ff*

Tbn. *ff*

Euph. *ff*

Tba. *ff*

B. D. *ff*

Cym. *ff*

S. D. *ff*

Vib. *ff*

แบบฝึกหัดที่ 2.4 อัตรารังหะแบบผสม 6/8

โดยนาย อนวัช พวงสมบัติ

♩ = 100

Flute

Clarinet in Bb

Alto Saxophone

Tenor Saxophone

Baritone Saxophone

Horn in F

Trumpet in Bb

Trombone

Euphonium

Tuba

Bass Drum

Cymbals

Snare Drum

Vibraphone

♩ = 100

28

Fl. *ff*

Cl. *ff*

Alto Sax. *ff*

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hrn.

Tpt. *ff*

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

32

6

34

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

p

ff

p

ff

p

ff

p

p

p

p

1. 2.

1. 2.

41 7

Fl.
Cl.
Alto Sax.
Ten. Sax.
Bari. Sax.
Hn.
Tpt.
Tbn.
Euph.
Tba.
B. D.
Cym.
S. D.
Vib.

แบบฝึกหัดที่ 2.5 อัตราจังหวะแบบผสม 9/8

โดยนายอนวัช พวงสมบัติ

♩ = 73

Flute
Clarinet in Bb
Alto Saxophone
Tenor Saxophone
Baritone Saxophone
Horn in F
Trumpet in Bb
Trombone
Euphonium
Tuba
Bass Drum
Cymbals
Snare Drum
Vibraphone

♩ = 73

11

Fl. *mf*

Cl. *mf*

Alto Sax. *mf*

Ten. Sax. *mf*

Bari. Sax. *mf*

Hrn. *mf*

Tpt. *mf*

Tbn. *mf*

Euph. *mf*

Tba. *mf*

B. D. *mf*

Cym.

S. D. *mf*

Vib. *mf*

1. 3

4

16

2.

Fl. *p* *f*

Cl. *p* *f*

Alto Sax. *p* *f*

Ten. Sax. *f*

Bari. Sax. *f*

Hn. *f*

Tpt. *p* *f*

Tbn. *f*

Euph. *f*

Tba. *f*

B. D. *f*

Cym. *f*

S. D. *f*

Vib. *f*

2.

21

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

5

6

25

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

p

p

p

29

Fl.
Cl.
Alto Sax.
Ten. Sax.
Bari. Sax.
Hn.
Tpt.
Tbn.
Euph.
Tba.
B. D.
Cym.
S. D.
Vib.

f

แบบฝึกหัดที่ 2.6 อัดราจังหวะแบบผสม 12/8

$\text{♩} = 100$ โดยนายอนวัช พวงสมบัติ

Flute

Clarinet in Bb

Alto Saxophone

Tenor Saxophone

Baritone Saxophone

Horn in F

Trumpet in Bb

Trombone

Euphonium

Tuba

Bass Drum

Cymbals

Snare Drum

Vibraphone

$\text{♩} = 100$

7 3

Fl.
Cl.
Alto Sax.
Ten. Sax.
Bari. Sax.
Hn.
Tpt.
Tbn.
Euph.
Tba.
B. D.
Cym.
S. D.
Vib.

4

10

Fl. *mf* *f* *p*

Cl. *mf* *f* *p*

Alto Sax. *mf* *f* *p*

Ten. Sax. *mf* *f*

Bari. Sax. *mf* *f*

Hn. *mf* *f*

Tpt. *mf* *f* *p*

Tbn. *mf* *f*

Euph. *mf* *f*

Tba. *mf* *f*

B. D. *mf* *f*

Cym. *mf* *f*

S. D. *mf* *f* *p*

Vib. *mf* *f* *p*

1. [2.]

13 5

Fl.
Cl.
Alto Sax.
Ten. Sax.
Bari. Sax.
Hn.
Tpt.
Tbn.
Euph.
Tba.
B. D.
Cym.
S. D.
Vib.

6

16

Fl.
Cl.
Alto Sax.
Ten. Sax.
Bari. Sax.
Hn.
Tpt.
Tbn.
Euph.
Tba.
B. D.
Cym.
S. D.
Vib.

8

24

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

แบบทดสอบที่ 2.2 อัตร่าจิ่งหะแบบผสม แบ่งแนวประสานเสียง

โดยนายอนวัช พวงสมบัติ

♩ = 80

Flute

Clarinet in Bb

Alto Saxophone

Tenor Saxophone

Baritone Saxophone

Horn in F

Trumpet in Bb

Trombone

Euphonium

Tuba

Bass Drum

Cymbals

Snare Drum

Vibraphone

♩ = 80

2

5

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

p

p

3

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

p

p

p

p

p

p

p

p

p

p

p

p

p

6

21

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

f

Musical score for a jazz ensemble, measures 25-27. The score is written for the following instruments: Flute (Fl.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), Baritone Saxophone (Bari. Sax.), Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), Trombone (Tbn.), Euphonium (Euph.), Tuba (Tba.), Bass Drum (B. D.), Cymbal (Cym.), Snare Drum (S. D.), and Vibraphone (Vib.). The score is in 4/4 time and features a key signature of one sharp (F#). The music is divided into three measures. Measure 25 starts with a treble clef and a key signature of one sharp. Measure 26 contains a repeat sign (double bar line with dots) and a fermata. Measure 27 ends with a fermata and a final measure rest. The score includes various musical notations such as eighth notes, quarter notes, and half notes, along with dynamic markings and articulation symbols.

8

29

FL.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

33 9

Fl.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bari. Sax.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Euph.

Tba.

B. D.

Cym.

S. D.

Vib.

The image shows a musical score for a band, spanning measures 33 to 41. The score is written for various instruments: Flute (Fl.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), Baritone Saxophone (Bari. Sax.), Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), Trombone (Tbn.), Euphonium (Euph.), Tuba (Tba.), Bass Drum (B. D.), Cymbal (Cym.), Snare Drum (S. D.), and Vibraphone (Vib.). The score is in 4/4 time and features a key signature of one sharp (F#). The music is characterized by melodic lines with slurs and ties, and a steady rhythmic accompaniment. A large, faint watermark of Mahidol University is visible in the background of the score.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล	นายอนวัช พวงสมบัติ
วัน เดือน ปีเกิด	12 มิถุนายน 2528
สถานที่เกิด	จังหวัดนครปฐม ประเทศไทย
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม พ.ศ. 2546-2552 ครุศาสตรบัณฑิต (ดนตรีศึกษา)
ที่อยู่ปัจจุบัน	92/3 ถนน 25 มกรา ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม 73000 โทรศัพท์ 089-548-923-4 Email : Pinganawat.p@gmail.com
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบันและสถานที่ทำงาน	ข้าราชการครู โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย ที่อยู่ 6/3 หมู่ 5 ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม 73000 โทรศัพท์ 034-250948